

కార్మిక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక:03

సంపుటి: 28

మార్చి - 2015

రూ. 7

సమాజ భారాన్ని మోస్తున్న
శ్రామిక మహిళ

మార్చి 8

అంతర్జాతీయ
మహిళా దినోత్సవ
శుభాకాంక్షలు

ప్రగతి పథంలో ఒంగోలు డెయిరీ ప్రకాశం మిల్క్ ప్రొడ్యూసర్ కంపెనీ లిమిటెడ్

ఒంగోలు -523002, ఆం.ప్ర.
ఫోన్: 08592-231204, 234205,
ఫ్యాక్స్: 08592-2344919

**అంతర్జాతీయ
మహిళా దినోత్సవ
చుభాకాంక్షలు**

- రాష్ట్రంలో ఎక్కడా లేని విధంగా ఉత్పత్తిదారులకు అత్యధికంగా పాలు కొనుగోలు ధర చెల్లింపు.
- గాలికుంటు మరియు గొంతువాపు వ్యాధి నివారణకు 50శాతం రాయితీపై పశువులకు వ్యాధి నిరోధక టీకాలు.
- పాల ఉత్పత్తి పెంచుటకు రైతులకు 50శాతం రాయితీపై మేలు జాతి పశుగ్రాస విత్తనాల సరఫరా, అతినాణ్యమైన న్యూట్రీఫీడు 50శాతం రాయితీపై సరఫరా.
- మేలు జాతి పాడి పశువుల అభివృద్ధికై 50శాతం రాయితీతో ముర్రాజాతి విత్తనపు దున్నపోతులను సంఘములకు సరఫరా
- పశువులకు ఉచిత వైద్యం కోసం ప్రతిరోజు గ్రామాలకు వైద్యులను పంపడం జరుగుతుంది.
- జిల్లాలో ఇప్పటి వరకు 36.95 కోట్లతో 18,479 పాడిపశువులకు ఋణసౌకర్యం. 4.5శాతం ప్రీమియంతో 2సంవత్సరం పాటు పశువులకు సంక్షేమ సౌకర్యం.
- జిల్లా డెయిరీ ఆధ్వర్యంలో ఉన్న భూమిలో పశుగ్రాసం పెంచి ఉత్పత్తిదారులకు ఉచితంగా పంపిణీ చేయడం జరుగును.
- రాష్ట్రంలో మెట్టమెదటి సారిగా అత్యవసర పశువైద్య సేవల కోసం 3అంబులెన్స్లతో వైద్యసౌకర్యం కల్పించటం జరుగుతున్నది.
- జిల్లా డెయిరీ ఆధ్వర్యంలో ముర్రాజాతి పద్దలను పెంచి అసలు ధరకే ఉత్పత్తిదారులకు పంపిణీ చేయుట.
- జిల్లా డెయిరీ నుండి బహువార్షిక పశుగ్రాస వంగడాలు సివో3, సివో4 మరియు ఎస్ఎస్జి 898 విత్తనములు సరఫరా చేయుట జరుగుతున్నది.
- పెరుగు, కోవా, మజ్జిగ, వెన్న మొదలగు నాణ్యమైన పాల ఉత్పత్తులను వినియోగదారులకు అందజేయుట.
- 2013-2014 సంవత్సరమునకు బోనస్ రుపేన ఒక కోటి రూపాయలు పంపిణీ చేయుట జరిగింది.
- జిల్లాలో జిల్లాడెయిరీకి వంద కిలో మీటర్ల దూరం పైబడిన చోట్ల దాదాపు 10బిల్క్ మిల్క్ కూలర్స్ ఏర్పాటు చేయుట.
- 50శాతం సబ్సిడీ పై పాల సహకార సంఘములకు పశువులకు నియంత్రించటకు ట్రైవిస్ల సరఫరా.
- జనశ్రీ భీమాయోజన పథకం కింద పాల ఉత్పత్తిదారులందరికి ఇన్సూరెన్స్ సౌకర్యం కల్పించుట.

**చల్లా శ్రీనివాసరావు
చైర్మన్**

**మేడా శివరామయ్య
మేనేజింగ్ డైరెక్టర్**

తల్లిపాలు బిడ్డకు శ్రేష్ఠం - ఒంగోలు డెయిరీ పాలు అందరికీ శ్రేష్ఠం

కార్మిక లోకం

సి.వి.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 28
సంచిక : 3
విడి ప్రతి వెల : రూ. 7/-
సం|| చందా : రూ. 75/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
ఈ మాసం కవిత	5
డాక్టర్... డాక్టర్	6
కవర్ పేజి కథనం	7-9
రొయ్యల పరిశ్రమలో	10
సమాన వేతనాలు	11
అంగన్వాడీలపై పనిభారం	12
మంత్రి వర్గాల్లో మహిళలు	13
జాతీయం	14
అంతర్జాతీయం	16
ఈ మాసం చర్చ	17
అంగన్వాడీల పోరాటం	18-19
ఈ మాసం పోరాటాలు	20-21
జిల్లాల్లో కార్మికమాటలు	22-25
ఈ మాసం కథ	27-28
ఫోటో వార్తలు	29
పుస్తక సమీక్ష	30
చట్టం	31
సినిమా	32
సామాజిక న్యాయం	33
లేఖలు	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14,
రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ-3
సెల్ : 9490300371- 0866-2442988

ఇ.నెం. 1-7-139/44, ఎస్.వి.టి.స్థానక కేంద్రం,
ఎస్.ఆర్.కె.నగర్, రిసాలగడ్డ, జమీన్దార్ హౌస్,
ముషీరాబాద్, హైదరాబాద్-20.
ఫోన్ : 27612474, ఫ్యాక్స్ : 27646565

మేనేజర్ : పి. రోజా

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

ఎస్.పుణ్యవతి, పి.అజయ్ కుమార్,
అజశర్మ, ఉష, ఎ.రఘునాథరెడ్డి

ఎడిటర్ : కారుసాల శ్రీనివాసరావు

సంపాదకీయం

కరువు భత్యం లెక్కింపులో రాష్ట్ర ప్రభుత్వ మోసం

కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న ఆర్థిక విధానాలవల్ల నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు నానాటికి పెరుగుతున్నాయి. ప్రత్యేకించి జిజ్ఞాసి అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత ధరలు వేగంగా పెరిగాయని అందరూ అంగీకరిస్తున్న వాస్తవం. ధరలు పెరిగినప్పుడల్లా దానికి పరిహారంగా

కరువు భత్యంలో పెంపుదల చేయడం ఆనవాయితీగా కార్మికులకు హక్కుగా వచ్చింది. ఇటీవల తెలంగాణ రాష్ట్రంలో 1960సిరీస్ వీడియే 60పాయింట్లు పెరిగాయి. దీన్ని 1982 సిరీస్కు మారిస్తే (75/5.23) 14పాయింట్లు పెరిగాయి. అయితే తెలంగాణలో ధరలు పెరిగాయి కానీ ఆంధ్రప్రదేశ్లో మాత్రం ధరలు తగ్గినాయని తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం 2 వీడియే పాయింట్లను తగ్గించమని కోరింది. దీన్ని బట్టి తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం పారిశ్రామిక యజమానులకు తొత్తుగా మారి కార్మికులకు హక్కుగా వచ్చే వి.డి.ఎ.ను కూడా రాకుండా అడ్డుకోవడమే కాక దాన్ని తగ్గించాలనే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. దీన్ని పారిశ్రామిక కార్మికులు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించి వీడియే పెరుగుదల కొరకు పోరాడవలసిన అవసరం ఉంది.

రాష్ట్రంలోని అనేక పరిశ్రమలలో కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అమలు కావడంలేదు. పిఎఫ్, ఇఎస్ఐ లాంటి సౌకర్యాలు చాలామందికి అందుబాటులో లేవు. ప్రమాద జీమా, కార్మిక నష్టపరిహారం, బోనస్, వీక్లీ ఆఫ్ తదితర సౌకర్యాలు లక్షలాదిమంది కార్మికులకు అమలుకావడంలేదు. కనీస వేతనాలు, ఇతర చట్టబద్ధ సౌకర్యాలు అమలు చేయవలసిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వీటి అమలు గురించి ఏమాత్రం పట్టించుకోకుండా ఉన్న చట్టాల్లో మార్పులు తేవాలని ప్రయత్నిస్తున్నది.

ఫిబ్రవరి 9వ తేదీన ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు నాయుడుగారు కార్మికశాఖ అధికారులతో సమీక్షా సమావేశం నిర్వహించినట్లుగా రాజస్థాన్ తరహా కార్మికచట్టాల్లో మార్పులకోసం హైఆండ్ ఫైర్ (నియామకం మరియు తొలగింపు) యజమానుల హక్కుగా ఉండే పద్ధతిలో చట్ట సవరణలు రూపొందించాలని ఆదేశించినట్లుగా పత్రికల్లో వచ్చింది. అంటే పెట్టుబడిదారులకు మరింతగా సేవజేసే ఆలోచన తప్ప అన్ని విధాలా దోపిడికి గురౌతూ వెట్టిచాకిరి చేస్తున్న కార్మికుల సంక్షేమాన్ని గురించి చంద్రబాబు ప్రభుత్వం ఆలోచించడం లేదని అర్థమవుతుంది. అధికారంలోకి వచ్చి 8 మాసాలు అవుతున్నా ముఖ్యమంత్రిగాని, కార్మిక శాఖా మంత్రిగానీ కార్మిక సంఘాలతో ఒక్కసారి కూడా సమావేశం జరపలేదంటేనే కార్మికులపట్ల వీరికున్న చులకన భావాన్ని అర్థం చేసుకోవచ్చు. రోజూ పెట్టుబడిదారులతో గంటల తరబడి సమావేశాలు జరుపుతూ వారికి అడ్డగోలు రాయితీలివ్వడానికి ఆసక్తి చూపుతున్న ముఖ్యమంత్రి గత 6మాసాలుగా ముఖ్యమంత్రికి స్వయంగా కలిసి కార్మిక సమస్యలపై మొమోరాండం ఇవ్వాలని కార్మిక సంఘాలు ప్రయత్నించినా వారికి అపాయింట్మెంట్ కూడా ఇవ్వడంలేదంటే ముఖ్యమంత్రిగారి యజమానుల పక్షపాతాన్ని అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఈ ధోరణిని కార్మికవర్గం ప్రతిఘటించి పోరాడి తీరుతుంది.

శ్రీ ప్రసన్నాంజనేయ స్వామివారి దేవస్థానము సింగరకొండ

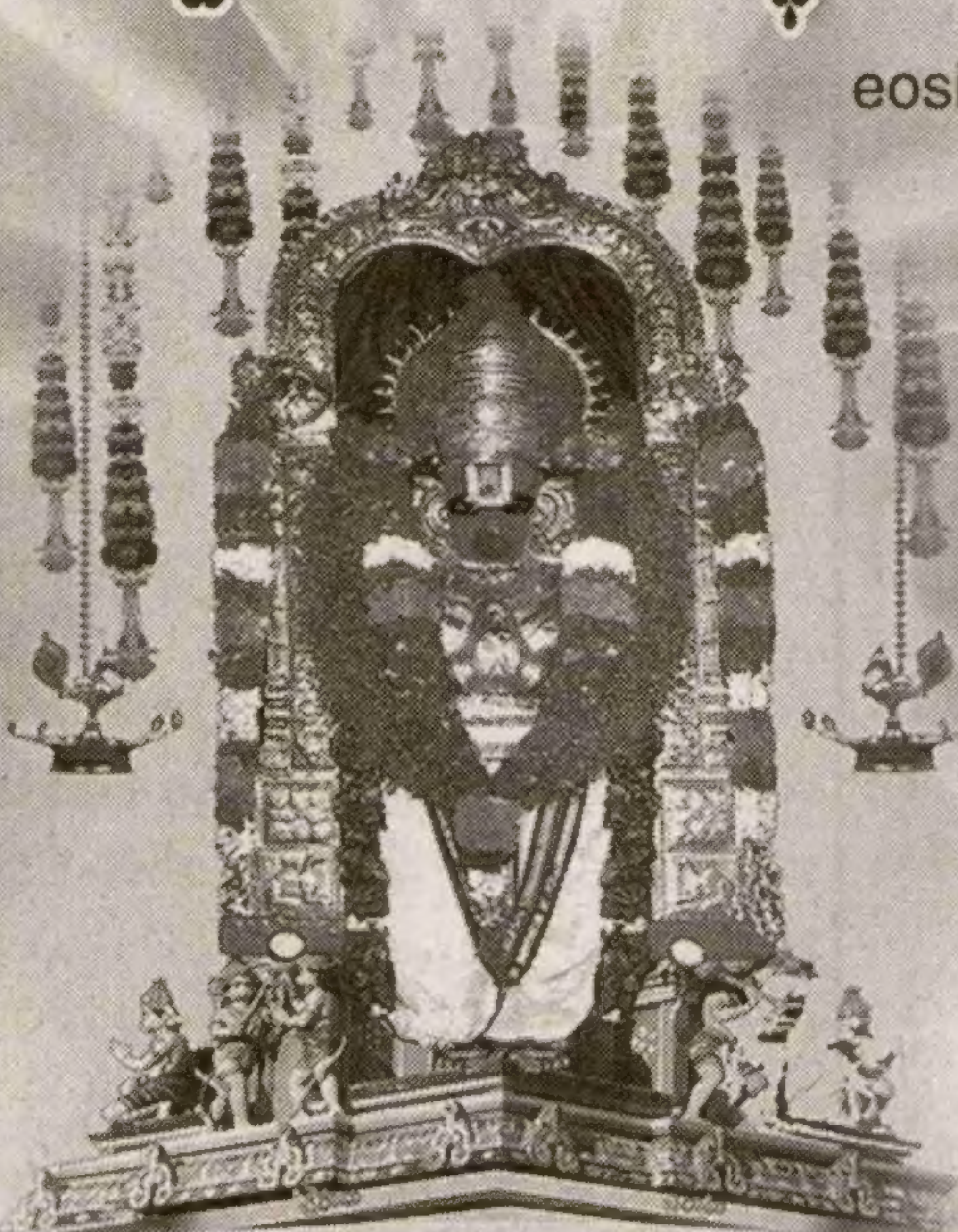
సింగరకొండ, అద్దంకి మండలం,

ప్రకాశం జిల్లా.

ఫోన్ : 08404-203033

e-mail :

eosingarkonda@yahoo.com

సింగరకొండ
శ్రీ భక్తాంజనేయస్వామి వారి
భక్తులకు

60వ
వార్షిక తిరునాళ్ళు
శుభాకాంక్షలు...

ఈ దేవస్థానము ప్రకాశం జిల్లాలోని ప్రముఖ దేవస్థానాలలో ఒకటి. ఈ దేవస్థానము కేదరమెట్ల - నర్సాపేటల్లో రోడ్డు రకాదొరికి అద్దంకికి ఐదు కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్నది. ఈ దేవస్థానమునకు నరసరావుపేట, అద్దంకి, వినుకొండ మరియు ఒంగోలు నుండి ఎప్పుడు సౌకర్యం కలదు. ఉదయం 6 గంట నుండి మధ్యాహ్నం 1 గంట వరకు, మధ్యాహ్నం 3 గంట నుండి రాత్రి 7.45 గంట వరకు గుడి తెరిచి ఉంచబడును.

విరాళాలు కోరబడుతున్నవి

- 1) ప్రతిరోజు అన్నదానము, నిత్య అభిషేకము మరియు నిత్య ఉచిత ప్రసాదాల స్కీంలు కలవు.
- 2) అన్నదాన మండపము నిర్మాణమునకు సహాయాలు జరుగుచున్నవి. 32 లక్షలతో నిర్మించాలని అంచనా వేయబడినది. వీటి నిర్మాణమునకు దాతలు విరాళాలను విరివిగా ఇవ్వమనవి.
- 3) స్వామివారి గర్భ గుడికి చుట్టూ భక్తుల ప్రదర్శన చేయుట కొరకు షెడ్డులు కల్పించాలని దాని కోసం భక్తులు విరాళాలు ఇవ్వమనవి.
- 4) భక్తాంజనేయ స్వామి వారి గుడి ముందు రెండు ప్రదేశములలో రేకుల మండపములు నిర్మించవలసి ఉన్నది.
- 5) దేవస్థానం లోపల పడమర భాగమున షెల్టర్ నిర్మించవలసి ఉన్నది.
- 6) దేవస్థానం రక్షణ గాలిగోపురం ముందర భాగమున షెల్టర్ నిర్మించవలసి ఉన్నది.
- 7) దేవస్థానమునకు 27 లక్షల రూపాయల అంచనాతో పొంగలి షెడ్ నిర్మించవలసి ఉన్నది.

పై నిర్మాణాలకు, పూజా కార్యక్రమాలకు భక్తులు విరివిగా విరాళాలు ఇచ్చి స్వామివారి కృపకు పాత్రలు కాగలరు. విరాళాలు చెల్లించవలసిన వారు శ్రీ సహాయ కమీషనర్ మరియు కార్యనిర్వహణాధికారి శ్రీ ప్రసన్నాంజనేయ స్వామి వారి దేవస్థానం సింగరకొండ పేర ఆంధ్రా బ్యాంకు అద్దంకి బ్రాంచ్‌పైన గానీ, అద్దంకి ఏ బ్యాంకు బ్రాంచ్‌పైన తీసుకున్న డిడీ ద్వారా గానీ, స్వయంగా గానీ, నగదు చెల్లించి రసీదును పొందవచ్చును.

ఆర్. రమణమ్మ

సహాయ కమీషనర్, కార్యనిర్వహణాధికారి,
సింగరకొండ దేవస్థానం.

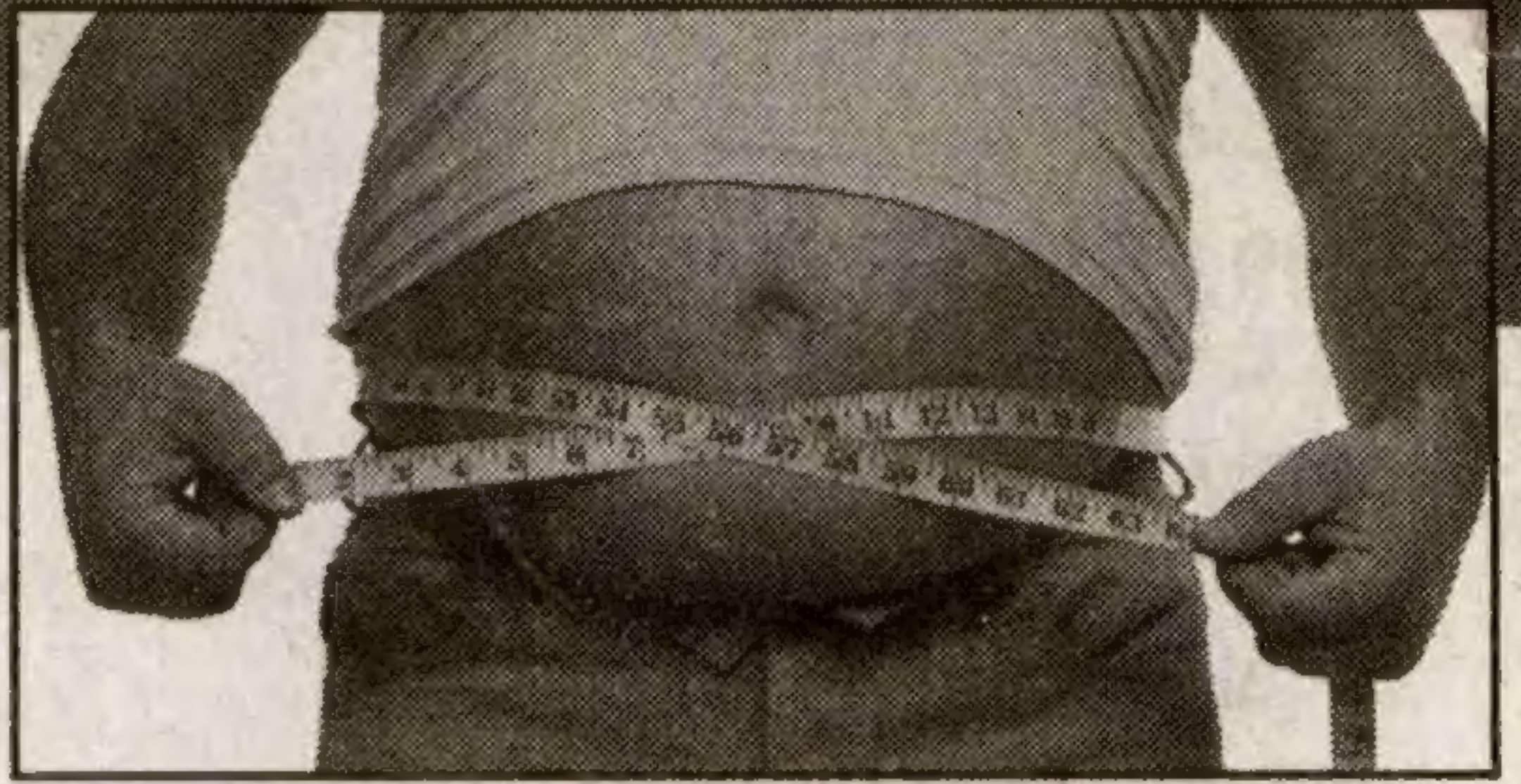
మంచులో స్నానించిన గరిక
హరిత తివాసీగా మారింది
గడ్డి పూలపై వాలిన మంచు బిందువులు
ముత్యాల్ని మురిపిస్తున్నాయి
రెండూ నా కాళ్ళ కింద నలిగిపోవటం బాధగా వుంది !
నా ప్రయాణం సాగుతుంది
సూర్యుడి రాకకు ఒక చూపు
ఎప్పుడూ కాయలు కాస్తుంది
సూర్యుణ్ణి చూసి తనూ వికసించటం
వెదజల్లిన కాంతిని చెక్కిళ్ళపై
పులుముకోవటం ఒక పద్మానికే చెల్లుతుంది
చంకబిడ్డతో స్త్రీ దుఃఖిస్తూ
చెరువు కట్టపై నడుస్తూంది !
నా ప్రయాణం సాగుతుంది
కాలమన్నాక సమయాలు తప్పవు
ప్రయాణమన్నాక మజిలీలు తప్పవు
కాలం సాయం సంధ్య వేషం వేసింది
జాబిలి కోసం నిరీక్షిస్తుంది
ప్రభవించిన చంద్రుణ్ణి చూసి
కురులారబోసుకోవటం
ఒక కలువకే సొంతం
కొలను గట్టుపై కూర్చున్న యువతి
కన్నీరు కారుస్తూంది !
నా ప్రయాణం సాగుతుంది
సముద్రం ఆకాశాన్ని పొదివి పట్టుకుని
అంతర్భాగం చేసుకుని
సృష్టికీ ప్రతిసృష్టి చేశానంటూ
విశ్వామిత్రుడికి సవాలు విసిరింది
చల్లని సముద్రం నా కాళ్ళకు తగిలి
వొణకుతున్న వొళ్ళు చేతుల్లో వొదిగి
స్త్రీ ఆర్తనాదం వింది
వాళ్ళిద్దరూ పెనుగులాడుతున్నారు
ఆమె ఏడ్చు సముద్ర ఘోషను మింగేసింది
సందర్భం అతను చెప్పటం లేదు
విషయం ఆమె విప్పటం లేదు
పూరి గుడిసెల్లోనూ
ఏడంతస్తుల్లోనూ
పల్లెల్లోనూ
ఆడజన్మది కన్నీరే కన్నీరు
కాకపోతే కప్పాల తీరులు వేరు
నా ప్రయాణం ఆగింది !

అంతర్జాతీయ
మహిళా దినోత్సవం
సందర్భంగా

పురుష ప్రపంచంలో నాది నిశ్శబ్ద నినాదం
ఏనాడైనా నోరు విప్పితే
శబ్దం అడ్డుతుంది
వెలికివచ్చిన అతని ఆత్మన్యూనతా భావం
నన్ను భీతహరిణిని చేసి వేటాడుతుంది
సుఖాల్ని పొదివిపట్టి దుఃఖాల్ని అంటగడతాడు
రోజు గడిస్తే చాలు
మగమహారాజులా వెలిగితే చాలు
బాధించేవాడు భర్త
భరించేది భార్య !
ఇనప్పెట్టె అతడిది
తాళాలూ అతడివే
త్రాసులో కూర్చున్న అతడు
భూమ్యాకర్షణకు అతుక్కుపోతే
నేను గాల్లో తూగుతాను
ఆర్థికం కర్పూర హారతి అయ్యాక
శ్వేతపత్రం తెరిచి ప్రదర్శిస్తాడు
శూన్యాన్ని చూపి అతను సున్నా అంటాడు
సున్నాని చూసి నేను శూన్యం అంటాను
అప్పుడు యిద్దరి లెక్కలు సమతూకం
ఇద్దరం సమభాగం !
కలుజులోంచి జారిపోయే నీళ్లు
చప్పుడు చేస్తూ ప్రతిధ్వనిస్తాయి
ప్రతిధ్వనిలో సుఖించడం అతడి వృత్తి
నిండు చెరువు చప్పుడు చెయ్యదు
చెరువు ఎండిపోతుందని
దుఃఖించే కరకట్టను నేను
అతడు కలగంటాడు
ఖర్చు పెట్టిన రూపాయి పూసిన
సప్తవర్ణపు పుష్పాన్ని స్పృశిస్తూ
నేను కలగంటాను
కొంగున ముడివేసిన రూపాయి
జారిపోయిందని దుఃఖిస్తూ
కలలు రావడం వేరు
కలలు కనడం వేరు
భార్యాభర్తలు రెండుగా చీలాక
కలలెంత కఠినంగా వుంటాయో...
రోజులో సుఖపడడం వేరు
రోజులో జీవించడం వేరు
కన్నీళ్లు చప్పుడు చెయ్యవు
చెక్కిళ్లను కాలుస్తాయి !

- అడిగోపుల వెంకటరత్నమ్, సెల్ - 9848252946

అధిక బరువు - నివారణ

ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ అధికారిక లెక్కల ప్రకారం సుమారు 270 మిలియన్ల ప్రజలు మన దేశంలో అత్యంత పేదరికంలో మగ్గుతున్నారు. ఇది నాణానికి ఒకవైపు. నాణానికి మరో వైపు చూస్తే ప్రపంచంలోనే అధికబరువు సమస్యతో బాధపడేవారి సంఖ్య ఎక్కువగా ఉన్న దేశాల క్రమంలో భారత్ మూడోస్థానంలో ఉంది.

శారీరక శ్రమకు దూరంగా

భారీకాయం పెరగటానికి ప్రధాన కారణం వ్యాయామం, శారీరక శ్రమ లేకపోవడం. ఆధునికత పెరుగుతున్న కొద్దీ మనిషి సుఖజీవిగా మారిపోతున్నాడు. తను ఎలాంటి శారీరక శ్రమ అనుభవించకుండానే తనకు కావాల్సిన అవసరాలన్నీ తీరుతున్నాయి. మరీ ముఖ్యంగా నగరజీవనంలో శారీరక శ్రమన్నది పూర్తిగా కనుమరుగయ్యింది. ఎక్కడికి వెళ్లాలన్నా మోటారు వాహనాలు, విలాసవంతమైన సౌకర్యాలు... ఇవన్నీ మనిషిని మరింత బద్ధకస్తుడ్ని చేస్తున్నాయి.

అదుపు తప్పిన ఆహారశైలి

ఆహారపు అలవాట్లు అదుపు తప్పినవారి శరీరం కొవ్వుకు కేంద్రం అవుతుంది. నేడు మనం తినే ఆహారాన్ని ఒకసారి పరిశీలిస్తే... ఇప్పుడు విశాలమైన సూపర్ మార్కెట్లన్నీ అధిక క్యాలరీల చిరుతిళ్లతో నిండిపోయాయి. అవి ఆకర్షణీయంగా ఉండటంతోపాటు సులభంగా దొరకటంతో ఎక్కువమంది నగరవాసులు వాటిని కొనుక్కుని తినటానికే ఇష్టపడుతున్నారు. ఇలాంటి కృత్రిమ వాతావరణం అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో మాత్రమే కనబడేది. ఇప్పుడు మన దేశానికి కూడా పరిచయమైంది. ఉరుకులు పరుగుల జీవితంలో... ఒండుకుని తినే ఓపిక ఉండటంలేదు చాలామందికి. డబ్బులు పెట్టాలే కానీ అందుబాటులో దొరకని ఆహార పదార్థాలంటూ లేవు. పక్కనే జంక్ ఫుడ్, ఫాస్ట్ ఫుడ్, బేకరీలు పిలుస్తుంటాయి. కుండ బిర్యానీలు, బట్టర్ నాన్లు నోరూరిస్తుంటాయి.

మన శరీరంలోని జీవక్రియ అనేది సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతుంది.. రాత్రి పూట మన జీవక్రియ మందకొండిగా సాగుతుంది. పైగా మన శరీరం విశ్రాంతిలో ఉంటుంది. దాంతో క్యాలరీలు ఖర్చు కావు. రాత్రి భోజనం ఆలస్యంగా తినడం, అర్ధరాత్రి బిర్యానీలు తినడం, మధ్యం తాగటం - ఇలాంటి సంస్కృతి ఈ మధ్య కాలంలో బాగా పెరిగింది. చాలామందికి పొట్ట, తుంటి భాగాల్లో విపరీతంగా కొవ్వు పేరుకు పోవటానికి ఈ అలవాట్లే కారణం. ఉదయం 8 నుండి 9 గంటల మధ్యలో కడుపు నిండా ఆహారం తీసుకోవచ్చు. రాత్రి ఏడు గంటల తర్వాత సాధ్యమైనంత వరకూ ఎలాంటి ఆహారాన్ని తీసుకోకపోవడం ఉత్తమం.

ఆలోచించి తినాలి !

మనకున్న పెద్ద అలవాటు ఒకసారే పెద్దమొత్తంలో ఆహారాన్ని తీసుకోవడం. ఇలా ఒకేసారి ఆహారాన్ని పెద్దమొత్తంలో తీసుకోవడం

వల్ల అది త్వరగా జీర్ణమై, ఎక్కువ ఆకలి వేయడానికి కారణమవుతుంది. మనం ఎలాంటి ఆహారం తింటున్నాము? రోజులో ఏ ఏ పదార్థాలను ఎక్కువగా తీసుకుంటున్నాము? మన శరీరం చేస్తున్న శ్రమకు తగ్గట్టుగా మన ఆహారం ఉంటుందా? ఈ విషయాలను బట్టి మన ఆహార నియమాలు ఉండాలంటారు డాక్టర్లు. సాధ్యమైనంత వరకు తినే ఆహారంలో పీచు శాతం ఎక్కువండేట్టు చూసుకోవాలి. పంచదార, అన్నం, గోధుమల్లో కార్బోహైడ్రేట్ల శాతం ఎక్కువ ఉంటాయి. వాటిని తక్కువ తీసుకోవడం మేలు. రోజులో ఆహారాన్ని ఒకేసారి పెద్దమొత్తంలో కాకుండా కొంచెం కొంచెంగా, ఆహారాన్ని ఎక్కువసార్లు తినడాన్ని అలవాటు చేసుకోవాలి.

పీచు పదార్థాలు ఉత్తమం

పాలిష్డ్ బియ్యాన్ని, పొట్టు తీసిన పప్పు ధాన్యాల్ని వాడటం గొప్పగా భావిస్తాం. ఎక్కువసార్లు ప్రాసెసింగ్, రిఫైన్డ్ చేయబడిన ఆహారపదార్థాల్ని తీసుకోవడం వల్ల అవి త్వరగా జీర్ణమవుతాయి. అంతేకాక అవి కొంత మోతాదు తీసుకున్నా, అందులో అధిక పోషకాలు ఉండటంతో లావు పెరిగే అవకాశాలుంటాయి. వీలైనంత వరకు పొట్టు తీయని పప్పుధాన్యాల్ని, ముడిబియ్యం, పీచు పదార్థాలు ఎక్కువగా ఉండే రాగి, కొర్ర, సజ్జ, జొన్నతో చేసిన పదార్థాలను ఆహారంగా తీసుకోవడం ఉత్తమం. ప్రకృతిలో లభ్యమయ్యే పండ్లు, కూరగాయలను తినడం అలవాటు చేసుకోవాలి. మనం చేసే శారీరక శ్రమకు తగినవిధంగా ఆహారం తీసుకోవాలి.

నడకతో ఆరోగ్యం

చాలా మంది మేము మరీ అంత లావు లేము. వ్యాయామం చేయడం మాకు పనిలేదు అనుకుంటారు. ఇది ఒట్టి అపోహ అంటారు ఫిజికల్ ఫిట్నెస్ నిపుణులు. చిన్న, పెద్ద, ఆడ, మగ అందరూ ప్రతినిత్యం ఉదయం లేక సాయంత్రం కనీసం 30 నుండి 90 నిమిషాల వరకు కేవలం వ్యాయామానికి కేటాయించడం అవసరం. వ్యాయామం మనిషి శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యాన్ని పరిపుష్టి చేస్తుంది. అయితే ఈ మధ్య కాలంలో నగరవాసుల్లో ఎక్కువమంది 40 ఏళ్లు పైబడినవారంతా బరువుతో వచ్చే బాధలు తట్టుకోలేక ఉదయపు నడక, యోగ, వాలీబాల్, బ్యాడ్మింటన్ వంటి ఆటలు ఆడటాన్ని నిత్య జీవనంలో భాగం చేసుకుంటున్నారు. బరువు తగ్గటానికి ఈత మంచి వ్యాయామంగా పనిచేస్తుందట. గ్రామాల్లో కూడా మారిన జీవనశైలి ప్రభావంతో అధికబరువు సమస్య ఎగబాకింది. అయితే పల్లెటూర్లలో శారీరక శ్రమలేని జీవనం గడిపేవారిలో వ్యాయామం పట్ల అవగాహన తక్కువగానే ఉందని చెప్పవచ్చు.

మార్చి 8 ఉద్యమ స్ఫూర్తితో ముందుకు

- కె. స్వరూపరాణి
సిబిటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం 105వ సంవత్సరంలోకి అడుగుపెట్టింది. మహిళా దినోత్సవానికి శతాబ్దకాలం దాదినా మహిళల అసమానత, దోపిడీ, అణచివేత అంతం కాలేదు. గత 2దశాబ్దాలుగా పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాలు, ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో జరుగుతున్న సామాజిక, ఆర్థిక దాడి స్త్రీ అస్తిత్వాన్ని నాశనం చేసే కుట్ర చేస్తున్నది. సామ్రాజ్యవాదం, పూర్వ లక్షణాలతో కూడిన పెట్టుబడిదారీ విధానం, మత ఛాందసవాదం మహిళల వ్యక్తిత్వాన్ని దెబ్బతీయటానికి మానుకుంటున్నాయి. ప్రపంచవ్యాప్తంగా స్త్రీలు తమ అస్తిత్వం కోసం అలుపెరుగని పోరాటం చేస్తున్నారు.

సరిగ్గా నూరేళ్ళ క్రితం మహిళా కార్మికుల తరపున కోపెన్ హాగన్ లో క్లారా జెట్కిన్ వినిపించిన చైతన్యనాదం క్రమంగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా విస్తరించి మానవజాతిలో నగానికి మేలుకొలుపుగా మారింది.

150 సంవత్సరాల క్రితం శ్రామిక మహిళలు ముఖ్యంగా బట్టల మిల్లుల కార్మికుల పోరాటాలు నేటి మహిళా ఉద్యమానికి ఎంతయినా బలాన్ని, స్ఫూర్తిని ఇచ్చాయి. నేడు మనం అనుభవిస్తున్న ప్రతి హక్కు, సౌకర్యం వెనక ఎంతోమంది మహిళల త్యాగాలు, పోరాటాల స్ఫూర్తి వుంది.

మార్చి 8కి ఆప్రాధాన్యత ఎలా వచ్చింది: 1857లో ప్రపంచంలో ఎక్కడా జరగనంత తీవ్రమైన పోరాటం మార్చి 8న న్యూయార్క్ నగరంలో జరిగింది. వందలాది బట్టల మిల్లులలో పనిచేసే మహిళలు సమ్మెచేశారు. పని ప్రదేశాలలో సౌకర్యాలు, మెరుగైన వేతనాల పెంపు కోసం, పనిగంటలు తగ్గించాలని అమానవీయ చర్యలకు వ్యతిరేకంగా, ఓటుహక్కుకై కదం తొక్కారు.

సమ్మె సంవత్సరం పాటు కొనసాగింది. యజమాన్యం మిల్లు పైఅంతస్తులను మూసివేసి బయటకు రాకుండా తాళాలు వేసి కాల్పులు జరిపింది. కాల్పులలో 13-25 సం||రాల వయసున్న 146 మంది యువతులు చనిపోయారు. చివరికి మహిళల వీరోచిత పోరాటం ముందు కిరాతకమైన యజమానులు తలొగ్గక తప్పలేదు. మహిళా కార్మికులతో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకున్నారు. బేరసారాలలో, సంఘటిత పోరాటాలలో ఆ శ్రామిక మహిళలు పురుషులకు ఏమాత్రం తీసిపోమని నిరూపించుకున్నారు. ఈ పోరాటానికి నాయకత్వం వహించిన 'రోజోప్సిని డెర్మన్' "కార్మికవర్గం తమను తాము బలమైన కార్మిక ఉద్యమం ద్వారా మాత్రమే కాపాడుకోగలదు" అన్నారు. అంతర్జాతీయ

మహిళా దినోత్సవానికి స్ఫూర్తినిచ్చిన ఘటన ఇది.

మొదటి అంతర్జాతీయ సోషలిస్టు మహిళా సదస్సు:

ఫిబ్రవరి 28, 1907 (స్వట్ గార్డ్)లో ప్రపంచ శ్రామిక మహిళా సదస్సు క్లారా జెట్కిన్ చొరవతో జరిగింది. మహిళలు ప్రత్యేక సమస్యలెదుర్కుంటున్నందున వాటి పరిష్కారానికి ఒక రోజు మహిళా హక్కుల దినోత్సవంగా జరపాలని నిర్ణయించారు. ఓటుహక్కు, వేతనాలు, గొడ్డుచాకిరీ చేయించుకునే పద్ధతులకు స్పష్టి చెప్పాలని డిమాండ్ చేశారు.

1910లో: 1910 కోపెన్ హేగెన్ లో సోషలిస్టు మహిళల 2వ అంతర్జాతీయ మహాసభలో జర్మన్ కార్మిక నాయకురాలు క్లారా జెట్కిన్ మహిళల సమస్యలు, వారి పోరాటాలకు స్ఫూర్తిగా మార్చి 8న మహిళా దినోత్సవం జరపాలని ప్రతిపాదించారు. సభకు హాజరైన 17 దేశాల ప్రతినిధులు అంగీకారం తెలిపారు.

బోల్షివిక్ పార్టీ సభ్యులైన అలెగ్జాండ్రా క్లావిడియా నికోలాయేవా, కృపస్కయా, ఇనెస్సా ఆర్మండ్, క్లావిడానికొలివా వీరంతా శ్రామిక మహిళలు. స్త్రీ వాద ఉద్యమాలతో కలిసి పనిచేశారు.

రష్యాలో విప్లవం తర్వాత

1917 అక్టోబరులో కొత్తగా ఏర్పాటయిన సోవియట్ ప్రభుత్వం స్త్రీ సమానత్వం కోసం చట్టపరమైన చర్యలు చేపట్టింది. అధికారికంగా అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవాన్ని సెలవు దినంగా ప్రకటించారు. విడాకులు, అబార్షన్ ని చట్టం పరిధిలోకి తెచ్చి హక్కు కల్పించింది. సనాతన చర్చి పద్ధతిలో వివాహాలను రద్దుచేసి తల్లులు, పిల్లల బాధ్యత వారి సంక్షేమం ప్రభుత్వమే చేపట్టింది. స్త్రీ విముక్తి సాధించాలంటే సాంఘిక, ఆర్థిక స్థితి మార్చాలి. రష్యన్ ప్రభుత్వం మహిళల సమస్యలపై ప్రత్యేక దృష్టి పెట్టింది. ప్రపంచంలో అనేక దేశాల మహిళా ఉద్యమాలకు దిక్సూచి అయ్యింది.

1975 ఐక్యరాజ్య సమితి జనరల్ అసెంబ్లీలో మార్చి- 8న మహిళా దినోత్సవాలు జరపాలని పిలుపునివ్వగా ఆ నిర్ణయాన్ని 150 దేశాలు బలపరిచాయి. మహిళల సమానత్వం, అభివృద్ధి ద్వారా మానవ హక్కులు అనుభవించే అధికారం దానితోపాటు స్వేచ్ఛ, శాంతి నెలకొంటాయి. స్త్రీలపై జరుగుతున్న అన్ని రకాల వివక్షత, అసమానతలను తొలగిస్తామని వివిధ దేశాలు ప్రకటన చేశాయి.

మహిళలు రాజకీయ పోరాటాల ద్వారా జాతి, వివక్షత, వలస వాదం, బహుభార్యత్వం, ఇతర రూపాలలో వున్న అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా, ఆర్థిక సమానత్వం కోసం చేసే పోరాటాలు అంతర్జాతీయ పోరాటానికి స్ఫూర్తిగా నిలిచాయి. 1975లో ప్రపంచ సదస్సు ఆ దశాబ్దాన్ని మహిళా దశాబ్దంగా ప్రకటించింది.

1995 బీజింగ్ లో 189 దేశాల ప్రతినిధులతో సదస్సు జరిగింది. సదస్సులో మహిళా సమస్యలు, అసమానతలు, ఆటంకాల గురించి, తీసుకోవల్సిన చర్యల గురించి చర్చించింది. మహిళా ఉద్యమాలను ఉధృతం చేయాలని తీర్మానించింది. మహిళా సంఘాలు బీజింగ్ సదస్సులో మహిళా సమస్యలపై పెట్టిన తీర్మానానికి అనుకూలంగా భారత ప్రభుత్వ అధికారులు సమస్యల పరిష్కారానికి కృషి చేస్తామని సంతకం చేశారు. కాని భారతదేశ ప్రభుత్వం మహిళలకు రక్షణ కల్పించే ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోలేక పోయింది.

ప్రపంచీకరణతో మరింత దిగజారిస బ్రతుకులు :

1990 దశకం నుండే ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాలు అమలు చేయటం వలన స్త్రీలు, దళిత, గిరిజన, వెనకబడిన తరగతులు వీటి ప్రభావానికి తీవ్రంగా గురవుతున్నారు. ఈవిధానాలు నిరుద్యోగం, అభద్రత, వేతనాల తరుగుదల, ధరల పెరుగుదలకు దారితీస్తున్నాయి. ఈకాలంలో ప్రజలు మరింత దైన్య స్థితిలోకి నెట్టబడుతున్నారు. విద్య, వైద్యం, బాలల సంరక్షణ, రవాణావంటివి ప్రైవేటీకరించబడుతున్నాయి. పేదలకు యిచ్చే సంక్షేమ పథకాలు కోత పెట్టడం వలన పేదలకు ఆహార భద్రత, ఇతర సేవలు నిరాకరించబడుతున్నాయి. ఈ భారం శ్రామిక మహిళలపై అధికంగా పడుతున్నది.

తిరోగమన చర్యలు :

నూతనంగా ఏర్పాటైన బి.జె.పి ప్రభుత్వం మత ఛాందసవాదంతో మత ఉద్రిక్తతలు రెచ్చగొడుతున్నది. లౌకిక సూత్రాలకే ముప్పు తెస్తోంది. నేడు భారతీయ సమాజంలో సంస్కృతి, సాంప్రదాయం పేరిట తిరోగమన విధానాలకు పెద్ద పీట వేయటం జరుగుతుంది. ఆడపిల్లల వస్త్రధారణపైన ఆంక్షలు పెడుతున్నారు. సాయంత్రం 6 గంటలు దాటాక బయటకు ఎందుకు రావాలని ప్రశ్నిస్తున్నారు. కులాంతర వివాహాలు చేసుకున్న వారిని 'పరువు' పేరుతో హత్యలు చేస్తున్నారు. ఇంటిని చక్కదిద్దుకోవాల్సిన మహిళలు ఉద్యోగాల పేరుతో బయటకు రావడమే అత్యాచారాలకు కారణమని అంటూ ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యాన్ని హరించేయత్నం జరుగుతుంది. నలుగురు పిల్లల్ని కనాలి, పదిమంది పిల్లల్ని కనాలి అంటూ స్త్రీలను వ్యక్తులుగా గాక యంత్రాలుగా ఆదేశిస్తున్నారు. లవ్ జిహాద్ పేరిట ముస్లిం వ్యతిరేకతను నూరి పోస్తున్నారు. ముస్లిం మతఛాందస వాదులు కూడా ఇలాంటి ఆంక్షలను, ఆదేశాలను సమర్థించటం గమనించవచ్చు.

మహిళా రిజర్వేషన్ :

1992 లో, 73వ రాజ్యాంగ సవరణ ద్వారా స్థానిక సంస్థలలో 33.3 శాతం నుండి నేడు 50శాతం రిజర్వేషన్లు అమలు చేయటం వలన దాదాపు 14 లక్షల మంది మహిళలు పాలనా నిర్వహణలో ఉంటున్నారు. అయినా ఈనాటికీ పితృస్వామ్య భావజాలంతో ఇంటి సంరక్షణ బాధ్యత ఎవరు చూస్తారనే ప్రశ్న ఉదయిస్తున్నది. లక్షల మంది స్త్రీలు ప్రజాప్రతినిధులుగా పాలనా వ్యవహారాలను పర్యవేక్షించడం చేస్తున్నారు. వీరిని డమ్మీలుగా వుంచి తెరవెనుక మగవాడే అధికారం చెలాయించే పరిస్థితి నేటికీ వుంది.

విధాన నిర్ణయాలలో మహిళలకు రాజకీయ అధికారంలో వాటా పెంచాలని 1996 నుండి మహిళా సంఘాలు ఆందోళనలు నిర్వహిస్తున్నా మహిళా బిల్లు 19 సంవత్సరాలుగా పెండింగులో వుంది. ఇంత సుదీర్ఘకాలం పెండింగులో వున్న బిల్లు ఇదొక్కటేనేమో. 15వ లోక్ సభలో

మహిళా ప్రాతినిధ్యం 543 మందిలో 61 (11శాతం) కాగా, రాజ్యసభలో 240 కి 20 మంది (10శాతం) మాత్రమే. రాజ్యసభలో 2010లో బిల్లు ఆమోదం పొందినా లోక్ సభలో మహిళా బిల్లు ప్రవేశపెట్టక పోవడం మహిళా హక్కుల పట్ల పాలకపార్టీల కపటవైఖరి స్పష్టమవుతున్నది. మన కన్నా ఆఫ్రికా దేశాలయిన రువాండా, ఉగాండా, సూడాన్, టంజానియాలలో మహిళల పాత్ర ఎక్కువగా వుంది. ప్రపంచంలో రువాండా అగ్రస్థానంలో నిలువగా అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్యం అని గొప్పలు చెప్పే మన దేశం ప్రపంచంలో 105వ స్థానంలో వుంది.

మన దేశంలో మహిళా కార్మికుల స్థితిగతులు :

సరళీకరణ విధానాలు శ్రామిక మహిళల జీవితాల్లో పెనుమార్పులే తీసుకొచ్చాయి. ఏదో ఒక వృత్తి, ఉపాధి వెతుక్కోవాల్సిన పరిస్థితిలోకి నెట్టబడ్డారు. అసంఘటితరంగంలో పనిచేసే మహిళా కార్మికులు సంఖ్య పెరుగుతోంది. రాష్ట్రంలో సేవల రంగం విస్తరిస్తున్నది. 94% అసంఘటిత రంగంలో సని చేస్తుంటే 6శాతం మాత్రమే సంఘటిత రంగంలో వున్నారు. వీరికి ఉద్యోగ భద్రతగానీ, కనీస చట్టాలు, ప్రసూతి సెలవులు, వేతనాలు వంటి ఎటువంటి హక్కులు లేవు. ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు సంస్థలు వీరి శ్రమను కారుచౌకగా కొల్లగొడుతున్నారు 36% మహిళా ఉద్యోగాలున్న ఐటి తదితర సర్వీసులలో ఉద్యోగాల కోత పడుతున్నది. జీతాలు భారీగా తగ్గిస్తున్నారు. ఎగుమతులు లేక చిన్న పెద్ద పరిశ్రమలలో ఉత్పత్తి ఆగిపోయింది. అనేక పరిశ్రమలు కార్మికులకు ఉద్వాసన పలుకుతున్నాయి. రియల్ ఎస్టేట్ రంగం తిరోగమనంలో పడటంతో భవన నిర్మాణంలో పనిచేస్తున్న వేలాది మహిళా కార్మికుల ఉపాధి తగ్గింది. గ్రానైట్, పలకల పరిశ్రమ, టెక్స్టైల్, రవాణా, స్టీల్, మొదలైన రంగాలు సంక్షోభా

లెదుర్కొంటున్నాయి. అన్ని రంగాలలో గణనీయ సంఖ్యలో ఉద్యోగాలు కోల్పోతున్నది మహిళలే. కుటుంబం కోసం మహిళలు శ్రమకార్మికులుగా, హెల్త్ వర్కర్లు, అంగన్ వాడీ, ఆశ, మిడ్లేమీల్స్, హాస్పటల్స్, పారిశుధ్య కార్మికులు, బీడి, లేసు వర్కర్లుగా అతి తక్కువ వేతనాలతో పనిచేస్తున్నారు. పైగా మగవారు సంపాదించే సంపాదన మధ్యం దుకాణాలకే తరలి పోతోంది. ప్రభుత్వం మధ్యం ఆదాయాన్ని వనరుగా భావించటంతో మహిళలపై కుటుంబ భారం పెరగటమే గాక మహిళలపై హింస పెరగటానికి ఈ సరిస్థితులు దోహద పడుతున్నాయి. ధరల నియంత్రణ లేక పోవటం వలన నిత్యావసర సరుకులు, గ్యాస్, రైల్వే, బస్సు చార్జీలు, విద్యా, వైద్య ఖర్చులు అన్నీ హానుమంతుడి తోకలాగా పెరుగుతున్నాయి. మారుతున్న ఆర్థిక సామాజిక పరిస్థితుల రీత్యా మహిళల రెక్కల కష్టంపై నడుస్తున్న కుటుంబాలు 30 శాతం వున్నాయి.

మహిళలపై పెరుగుతున్న నేరాలు:

భారత శిక్షాస్మృతి అత్యంత తీవ్రమైన నేరాలుగా గుర్తించిన అత్యాచారం, కిడ్నాపులు, వరకట్న వేధింపులు, మానసిక, భౌతిక హింస, లైంగిక వేధింపులు నిరంతరం పెరుగుతున్నాయి. శ్రమ దోపిడీతోపాటు లైంగిక వేధింపులకు గురవుతున్నారు. ఇంటా బయటా మహిళలపై వేధింపులు పెరిగాయి. మహిళలపై జరుగుతున్న నేరాలలో దేశంలో మన రాష్ట్రం రెండవ రెండవ స్థానంలో ఉంది. పోరాడి సాధించుకున్న లైంగిక వేధింపుల చట్టం కాగితాలకే పరిమితమైంది. తప్పనిసరిగా ప్రతి సంస్థలో మహిళలపై వేధింపులకు సంబంధించి కమిటీలు వేయాలని ఈ చట్టంలో పొందు పరచబడింది. ఇంటిల్లి పాది బ్రతకడానికి స్త్రీ పురుషులిరువురూ రాత్రనక, పగలనక పని చేయాల్సిన రోజులివి. స్వేచ్ఛగా మహిళ ఏసమయంలోనైనా ఎక్కడికైనా భద్రంగా వెళ్లి రాగల స్థితి లేదు. ప్రజల పట్ల బాధ్యతతో మెలగాల్సిన ప్రజాప్రతినిధులే మహిళల యెడల అసభ్యంగా ప్రవర్తించటం జరుగుతున్నది. మహిళలను అసభ్యంగా చిత్రీకరించే సంస్కృతి పోవాలి.

మార్చి 8 సందర్భంగా మహిళలు సాధించుకున్న హక్కులను రక్షించుకునేందుకు కలిసి ఉద్యమించాలి. లైంగిక వేధింపులు అరికట్టేందుకు అన్నిరకాల చర్యలు చేపట్టాలి. ఫాస్టుట్రాక్ కోర్టులు

ఏర్పాటు చేసి మహిళలపై జరుగుతున్న నేరాలను త్వరితగతిన విచారించాలి. నేరస్తులను శిక్షించాలి. మహిళలు పనిచేసే అన్నిచోట్ల మహిళా ఫిర్యాదు కమిటీలు ఏర్పాటు చేయాలి. కుల, మత వివక్షతలతో సాగే దాడులు, హత్యలను అరికట్టాలి. ఆడపిల్లలకు అన్ని స్థాయిలలో ఉచిత విద్య అందించాలి. ఉపాధి సదుపాయాలు మెరుగుపర్చాలి. ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలను మెరుగుపర్చి నాణ్యమైన వైద్య సదుపాయాలు అందుబాటులోకి తేవాలి. ఆడపిల్లలపై ఆంక్షలు పెట్టడాన్ని ప్రతిఘటించాలి. ఎంపిక హక్కును గుర్తించాలి. స్త్రీము

వర్కర్లకు కనీస వేతనాలు అమలు పరచాలి. పాఠశాలలు, అంగన్ వాడీ కేంద్రాలు, బహిరంగ కూడళ్ళలో మరుగుదొడ్ల నిర్మాణం చేపట్టాలి. గ్యాస్ సిలిండర్లు, నిత్యావసర వస్తువులపై మార్కెట్ నియంత్రణ కొనసాగాలి. సబ్సిడీల కుదింపును ప్రతిఘటించాలి.

ఈ కాలంలో మృత్యువులతో నమానంగా అన్ని రంగాల్లో ఉపాధి సందర్భంగా మహిళలు ఎదిగారు.

విద్య, సమాజం పట్ల అవగాహన పెరిగింది. చట్టాల్లో సమాన హక్కులు కల్పించబడ్డాయి. ఎన్నో నిర్బంధాలు, అణచివేతలను ఎదుర్కొని వీరోచిత ఉద్యమాలు నడిపారు. కదన రంగంలో ఎంతోమంది అసువులు బాసారు. అలాంటి పోరాట స్ఫూర్తిని రగిల్చిన మార్చి-8 మహిళా దినోత్సవం కూడా మార్కెట్ శక్తులకు కాసులు కురిపించే కార్యక్రమంగా మారుతోంది. శ్రామిక మహిళలు, మహిళా సమస్యలపై దృష్టి పెట్టకుండా సంబరాలు జరుపుకునే దినంగా మార్చి-8వ తేదీని ప్రభుత్వాలు మారుస్తున్నాయి. కార్మిక వర్గ స్ఫూర్తిని దెబ్బ తీయాలని ప్రయత్నించినా అంతే మోతాదులో ఉద్యమాలు తీవ్రం అవుతున్నాయి. ఉద్యమాల్లో అలాంటి పోరాట స్ఫూర్తిని రగిలిచ్చిన మార్చి-8 మహిళా దినోత్సవం ఫ్యాషన్ షోలు, పెరేడ్లు, కానుకలు, ఒక్క రోజు సంబరమూ కాదు. వ్యాపార వాణిజ్యాలకు ప్రచారపు రోజు అంతకన్నా కాదు. ఫ్యాడల్ ఆలోచనలతో వున్న వర్గ సమాజపు మూలాలను కదిలించి కార్మిక వర్గ పోరాటాలను ముందుకు తీసుకు వెళ్లి సమ సమాజ స్థాపనకై జరిగిన సుధీర్ఘ పోరాటం. స్త్రీ స్వేచ్ఛ, దోపిడీ, పీడన, సమానత్వం పొందే వరకు పేద, ధనిక అసమానతలు అంతం అయ్యేవరకూ ఈ పోరాటం కొనసాగుతుంది. శ్రామిక మహిళల సమస్యలపై సంఘటిత పోరాటాలు ఉద్యతం కావాలి.

దేశంలో శ్రామిక మహిళల సంఖ్యా వివరాలు (2011 లెక్కల ప్రకారం)

మొత్తం శ్రామిక మహిళల సంఖ్య	14.98 కోట్లు	స్వయం ఉపాధి	0.85 కోట్లు
గ్రామీణ ప్రాంతంలో	12.18 కోట్లు	ఇతరులు	4.37 కోట్లు
పట్టణ ప్రాంతంలో	2.80 కోట్లు	మొత్తం పనిచేసే వారిలో శ్రామిక మహిళలు	
వ్యవసాయం	3.59 కోట్లు	1981 సం॥లో 19.67 %, 2011 సం॥లో 25.51	
వ్యవసాయ కూలీలు	6.15 కోట్లు	% కు పెరిగారు.	

రొయ్యల ఫ్యాక్టరీలలో మహిళల శ్రమ దోపిడి

- ఎన్.కె. మస్తాన్‌భి

శ్రామిక మహిళ, నెల్లూరు నగర కన్వినర్

నెల్లూరు జిల్లాలో సుమారు 15 రొయ్యల ఫ్యాక్టరీలు ఉన్నాయి. వాటిలో నారాయణరెడ్డి పేట సమీపంలోని డేవిస్ పేటలో స్టార్ ఆవాజ్, సాయి, ఫైవ్ స్టార్ ఫ్యాక్టరీలు, తొటపల్లి గూడూరులోని మహాలక్ష్మీపురం వద్ద శరత్ సీ పుడ్స్, వెంకన్నపాలెం వద్ద రొయ్యల పిల్లలను ఉత్పత్తి చేసే హేచరీస్ ఫ్యాక్టరీలు ఉన్నాయి.

ఈ ఫ్యాక్టరీలలో 7 నుండి 10 వేల వరకు మహిళలు పని చేస్తున్నారు. వీరు 90 శాతం మంది వెనుకబడిన సామాజిక తరగతులకు చెందినవారు. అందులో 80 శాతం మంది “ముస్లిం” మహిళలు పనిచేస్తున్నారు. వీరికి చట్టప్రకారం ఒక్క రోజుకు రూ॥ 287/- వేతనం ఇవ్వాలి, కానీ వారికి ఇచ్చేది ఒక్కరోజుకు రూ॥ 160/- చొప్పున, నెలకు ఒక్కసారి వేతనంగా పనిచేసిన రోజులకు మాత్రమే లెక్క కట్టి ఇస్తారు. వీరికి ఆదివారం కాని, పండుగలకు గానీ శెలవులు ఉండవు. పి.ఎఫ్, ఇఎస్ఐ, అంటే ఏమిటో ఈ కార్మికులకు తెలియదు. కార్మిక చట్ట ప్రకారం ఎటువంటి హక్కులు ఉన్నవి అనేది తెలియదు.

పనిచేసే విధానం :

మహిళా కార్మికులు ఫ్యాక్టరీలోకి అడుగుపెట్టే ముందు పువ్వులు, గాజులు, బొట్టు, ఎటువంటి నగలు ఉండకూడదు తాళి బొట్టుతో సహా తీసి వెయ్యాలి. అప్పుడు మాత్రమే వారిని పనిలోకి అనుమతి ఇస్తారు. వారు ఉదయం 8 గం॥ నుండి రాత్రి 8 గం॥

వరకు పని చేస్తారు. అతి తక్కువ ఉష్ణోగ్రతలో గాలి వెలుతురు రాని గదులలో అంటే లైట్లు ద్వారా వచ్చే వెలుతురులో ప్లాస్టిక్ తయారు చేసిన దుస్తులను ధరించి అంటే మోకాళ్లు వరకు బూట్లు, చేతులకు గ్లాజులు, ముక్కుకు మాస్కులు, తలకు టోపీలు, ధరించి కళ్లు మాత్రమే కనిపించేలా వస్త్రధారణ ఉంటుంది.

వారు ఉదయం 8 గం॥ నుండి మధ్యాహ్నం 1 గం॥ వరకు మళ్ళీ మధ్యాహ్నం 2 గం॥ నుండి రాత్రి 8 గం॥ వరకు నిలబడే పని చేయాలి. ఒక్క గంట మాత్రమే భోజన విరామం ఉంటుంది. ఆసమయంలో తప్ప మిగతా సమయాల్లో బాత్ రూమ్ కు కూడా పంపించే పరిస్థితి ఉండదు. మహిళా కార్మికులపై పర్యవేక్షణకు మగ సూపర్ వైజర్లు ఉంటారు. ఒక్క టేబుల్ కు 8 నుండి 12 మంది వరకు మహిళలు పని చేస్తారు. ఒక్క టేబుల్ కు ఇద్దరు మగ సూపర్ వైజర్లు వుంటారు. పని చేసేటప్పుడు ఒక్క నిమిషం కూడా కూర్చోకూడదు, కనీసం ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోకూడదు. పని సమయంలో బాత్ రూమ్ లు కూడా వెళ్లకూడదు మరి. అత్యవసరం అయితే ఐదు నిమిషాలు మాత్రమే అని కేటాయిస్తారు.

ఆ సమయంలో వారు దుస్తులు మార్చుకోవడానికి సరిపోతుంది. ఒక్క నిమిషం ఆలస్యం అయినా మగ సూపర్ వైజర్లు వారి వెనుకాలే బాత్ రూముల దగ్గరకు వస్తారు. ఎందుకింత ఆలస్యం అయింది అంటూ వారిని తిట్టి ఆఫ్ డ్యూటీ వేసి బయటకు పంపిస్తారు. ఇటువంటి సందర్భాలకు భయపడి బట్టలతోనే మల మూత్రాలకు వెళ్ళిన పరిస్థితులు చాలా ఉన్నాయి.

ఇతర రాష్ట్రాల నుండి మహిళకార్మికులను :

కేరళ, బీహార్, అస్సాం రాష్ట్రాల నుండి 16 నుండి 20 సం॥ లోపు మహిళలను కాంట్రాక్టర్లు తీసుకు వస్తారు. వీరికి వ్యక్తిగత భద్రత ఉండదు. ఒక్కో గదిలో 30 నుండి 40 మంది మహిళలు ఉంటారు. ఒక్క బాత్ రూమ్ మాత్రమే ఉంటుంది. వీరి పరిస్థితి జైలులో ఖైదీలకన్నా హీనంగా ఉంటుంది. కాంట్రాక్టర్లు పెట్టే తిండి తినలేక తిరిగి వాళ్ల రాష్ట్రాలకు వెళ్లాలంటే డబ్బులేక మానసికంగా కృంగి పోయే మహిళా కార్మికులున్నారు.

ఇటువంటి పరిస్థితులలో మహిళకార్మికుల శ్రమను దోచుకొని రొయ్యల ఫ్యాక్టరీల యజమానులు కోట్లాది రూపాయలు గడిస్తున్నారు. మహిళాకార్మికులు మాత్రము చాలీ చాలనీ జీతంతో వారి ఆరోగ్యాలను, జీవితాలను పణంగా పెట్టి పనిచేస్తున్నారు.

పని ప్రదేశాల్లో ఎటువంటి ప్రమాదాలు జరిగినా, గాయాలు అయినా, చేతులు, కాళ్లు విరిగినా యజమాన్యం వారికి వైద్యం చేయించడం లేదు. నష్ట పరిహారం అందించడంలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో సిఐటియు వారికి అండగా నిలబడింది. వారి కష్టనష్టాలను తెలుసుకున్నది. మేము ఉన్నాము అంటూ సిఐటియు నాయకత్వం వారికి భరోసా ఇచ్చింది. కార్మిక చట్టాలను, అందుబాటులో వారికున్న హక్కులను అవగాహన కల్పించారు. కార్మికులలో చైతన్యాన్ని కలిగించారు. సిఐటియు ఆధ్వర్యన ఆయా ఫ్యాక్టరీల ముందు తమకు కార్మికచట్టాలను అమలు చేయాలంటూ పోరాటానికి దిగారు. ఫ్యాక్టరీ యజమానులు సిఐటియు నాయకులపై దాడికి దిగినా కార్మికులు యజమానులకు ఎదురు తిరిగారు. దీంతో యజమానులు దిగొచ్చి కొన్ని డిమాండ్లను అంగీకరించారు. రూ॥ 160/- కూలీ నుండి రూ॥ 200/- పెంచడం జరిగింది. అయితే అంగీకరించిన డిమాండ్లను సక్రమంగా అమలు చేసుకోవడానికి మరిన్ని న్యాయమైన హక్కులను సాధించుకునేందుకు పోరాటాలకు సమయత్తం కావాల్సి వుంది.

మహిళలకు సమాన పనికి సమాన వేతనం వచ్చేదెన్నటికో ?!

ఈ భూమిమీద ఉన్న ఏ దేశం లోనూ స్త్రీ కి పురుషునితో పాటు సమాన పనికి సమాన వేతనం లేదన్నది ఒక నమ్మలేని నిజం. సామాజికంగా ఏంతో అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో సహితం జీతాల విషయం వచ్చేసరికి మహిళలను చిన్నచూపే చూస్తున్నారు. ఈ విషయాన్ని 2010 లోని గ్లోబల్ జెండర్ గ్యాప్ తనరిపోర్ట్ లో తెలిపింది.

1963 లో అమెరికాలో మహిళలకు పురుషుని వేతనం లో 59% ఉంటే ఇప్పుడు 77% ఉంది. అంటే యాభై రెండు ఏళ్ల సుదీర్ఘ కాలం లో వేతనాలలోని 18% తేడాని మహిళలు పూడ్చుకో గలిగారు. ఈ లెక్కన ఇంకా మిగిలిన 23% తేడాను పుడ్చుకునేందుకు ఎన్నేళ్ళు పట్టాలి ? !

భారత రాజ్యాంగం లోని 39 (డి) అధికరణ సమాన పనికి సమాన వేతన హక్కుని కల్పించింది. 41 అధికరణ “పని హక్కు” ని కల్పించింది. 1976 లో సమాన ప్రతిఫల చట్టం చేయబడింది. కానీ భారతీయ శ్రామిక మహిళలకు ఈ చట్టాలు మిగిలిన అనేక చట్టాల లాగానే ఆకాశంలోని మణి దీపాలు. ఈ వివక్షత భారత దేశంలో సర్వే సర్వత్ర వ్యాపించి ఉంది. అదొక చిన్న వ్యాపార సంస్థ, పెద్ద వ్యాపార సంస్థ, లేక అసంఘటిత రంగమా అన్న తేడా ఏమీ లేదు.

అన్ని రంగాలలోను (ప్రభుత్వ రంగం లోని అతి కొద్ది సంస్థలను మినహాయించి) మహిళల వేతనాలు పురుషుల వేతనాలలో 50% నుండి 27% వరకు తక్కువగా ఉన్నాయి. ఈ వేతన వివక్షత వ్యవసాయ కూలి దగ్గరినుండి అతి పెద్ద కార్పొరేట్ సంస్థలో అధికారులుగా పనిచేసే మహిళల వరకు అన్నిరంగాలలో ఉంది. మనం ఏంతో గొప్పగా చెప్పుకునే ఐ.టి రంగం

లో ఈ వివక్షత ఎలాఉందో చూడండి. మాస్టర్ శాలరీ ఇండెక్స్ ఇండియా ఐ.టి 2014 రిపోర్ట్ ప్రకారం ఐ.టి సెక్టార్ లో పురుషుల వేతనం గంటకు సరాసరి రూ 359.25 ఉండగా మహిళలకు గంటకు రూ.254.04 మాత్రమే ఉంది. ఇక వరల్డ్ ఎకనామిక్స్ ఫోరం కూడా గత సంవత్సరం వంద అతి పెద్ద కార్పొరేట్ సంస్థలలోని అరవై సంస్థలలో ఒక సర్వే నిర్వహించింది. దీని ప్రకారం భారత దేశంలో మహిళల వార్షిక ఆదాయం 1185 డాలర్లు ఉండగా పురుషుల వార్షిక ఆదాయం 3698 డాలర్లుగా ఉంది. అధికారులుగా పై స్థాయిలో ఉన్న మహిళలు పురుషులలో అయిదు శాతానికి మించి లేరు. అయినా వారూ వివక్షత ఎదుర్కుంటున్నారు. ప్రభుత్వ రంగం కూడా ఇందుకు మినహాయింపు కాదు. ప్రభుత్వం ఎంతో ప్రతిష్టాత్మకంగా చెప్పుకునే సమీకృత శిశు అభివృద్ధి సేవలు లో గానీ, జాతీయ గ్రామీణ ఆరోగ్య పథకంలో గానీ పనిచేస్తున్న మహిళలంతా స్వచ్ఛందంగా “గౌరవ” వేతనాలకే పనిచేస్తున్నారు ! వీరందరికీ జీతాలు, పెన్షన్ లాంటి సామాజిక భద్రతలను ఎగగొట్టేందుకు వీరిని వాలంటీర్లు గా కూడా ప్రభుత్వం చెప్పుకుంటున్నది.

ఈ నాటికీ భారత దేశం లో శ్రామిక మహిళలలో 83%

మంది మహిళలు వ్యవసాయం, చేపల పరిశ్రమ, కుటీర పరిశ్రమ, కొన్ని మౌలిక పరిశ్రమల పైనే ఆధారపడి ఉన్నారు. మరో నాలుగు శాతం మంది ప్రాథమిక, మాధ్యమిక విద్యను బోధించే రంగం లో ఉన్నారు. పరిశ్రమలలో, శాస్త్ర రంగంలో, నిర్మాణ రంగం లో, మైనింగ్ లో ఆధిపత్యం పురుషులదే. అంటే శ్రామిక మహిళలలో అత్యధిక భాగం అసంఘటిత, అల్పదాయ పరిధిలోనే ఉన్నారు.

అసంఘటిత రంగంలోని పురుషుని సరాసరి దినసరి ఆదాయమే రూ.295.20 ఉండగా స్త్రీల దినసరి ఆదాయం మరింత తక్కువగా, రూ. 133.71 మాత్రమే ఉంది. అంటే తక్కువ వేతనం ఉన్న పురుషుని ఆదాయం లో సగానికంటే తక్కువ స్త్రీ వేతనం.

సాధారణ మహిళల పరిస్థితి ఇలాగుంటే గిరిజన దళిత మహిళల పరిస్థితి మరింత దీనంగా హీనంగా ఉన్నది. కొంత వరకు ఈ తేడాలు వారి చదువులలో తేడాల వలన, నైపుణ్యం సంపాదించడం లోని తేడా వలన వచ్చినవి. అయితే ఇందుకు కూడా కారణాలు వారికా చదువు, నైపుణ్యం సంపాదించుకునే అవకాశాలలోని తేడాలే. భారత దేశంలోని

కుల వర్గీకరణ ప్రవంచ పెట్టుబడి దారులకు ఒక అయోచిత వరం అయింది. ఇక్కడి సామాజిక వివక్షతను అదనుగా చేసుకుని కార్మికుల వేతనాలు నిర్ణయించడంలో బేరాలు చేస్తూ మరింతగా లాభాలు పెంచుకుంటున్నారు. ఉత్పత్తులను పెంచుకుని లాభాలు సంపాదించడం తో పాటు అతి తక్కువ వేతనాలు ఇచ్చి అదనంగా లాభాలను సంపాదించుకుంటున్నారు.

ఈ సుడిగుండం నుండి బయట పడాలంటే మహిళలు ఈ వివక్షతలకు గల కారణాలను అధిగమించాలి. ఇప్పటికీ సంతానం కనడం, ఇంటి పనులు తమ ప్రధాన బాధ్యత అనుకుంటున్న ఆలోచనల నుండి బయటికి రావాలి. (అందుకే ఈ మధ్య కాలం లో స్త్రీలను పిల్లలను ఎక్కువగా కనమని మన పాలకులు, నాయకులు బోధిస్తున్నారు) సామాజిక ఉత్పత్తి లో అధిక బాధ్యతలను తీసుకోనీయకుండా ఈ ఆలోచన మహిళలను కట్టడి చేస్తున్నది. సమాజం ఉన్నతి కోసమే పిల్లలను కంటున్న స్త్రీలు వారి పెంపకం లో ప్రభుత్వ జోక్యాన్ని డిమాండ్ చేయాలి. అంటే పనిప్రదేశాలలో పిల్లలను చూసుకునే వసతులు కల్పించమని అడగాలి. వేతనంతో కూడిన ప్రసూతి సెలవులను డిమాండ్ చేయాలి. తామూ చదువుకుని అన్ని రంగాలలోను పురుషులతో సమానంగా నైపుణ్యాన్ని సంపాదించాలి, యూనియన్ లో చేరాలి. తమతోటి శ్రామిక మహిళల, తోటి కార్మికుల మద్దతు పొందాలి. పరిస్థితులను మనమే మార్చుకుని సమాన హక్కులకోసం ఉద్యమించాలి. తద్వారా రాజ్యాంగం స్త్రీలకు ఇచ్చిన సమాన హక్కులన్నింటిని సాకారం చేసుకోవాలి.

- కె. ఉషారాణి

అంగన్‌వాడీలపై పెరుగుతున్న పనిభారం, రాజకీయనాయకుల, అధికారుల వేధింపులు - పెరగని వేతనాలు

కేంద్ర ప్రభుత్వం 1975 నుండి ఐ.సి.డి.ఎస్ ద్వారా గర్భిణీ, బాలింత, 6 సం॥లోపు పిల్లలకు పోషకాహారం, వ్యాధినిరోధక టీకాలు ఇవ్వడం, వారికి ఆరోగ్యపరమైన అవగాహనను పెంచి, మాతృ మరణాలు, శిశుమరణాలు, పోషకాహారలోపం తగ్గించే పనిని అంగన్‌వాడీ వర్కర్లు, హెల్పర్లతో చేయిస్తున్నది.

వీరితో 8 గం॥ల పని చేయిస్తే ప్రభుత్వ ఉద్యోగులుగా గుర్తించి, కనీస వేతనాలు, ఇతర సామాజిక భద్రతా సౌకర్యాలు కల్పించాలి కాబట్టి - వాటినుండి తప్పించుకోవడం కోసం 4 గం॥ పార్ట్‌టైం పని, గౌరవ వేతనం అంటూ ఐసిడియస్ ప్రారంభం నుండి అంగన్‌వాడీ మహిళల పట్ల కేంద్ర ప్రభుత్వం చిన్నచూపు చూసింది. అప్పటి నుండి అనేక పోరాటాలు చేస్తే కానీ ఈ మాత్రం అయినా వేతనాలు ఇవ్వట్లేదు. పైగా ఇప్పుడు పని గంటలు పెంచింది. వేతనం మాత్రం పెంచిన పనిగంటలకు అనుగుణంగా పెంచలేదు. అధికారికంగా 8 గం॥లు పనిగా కనిపించదు. కానీ అంగన్‌వాడీలు మాత్రం రోజుకు 10-12 గం॥లు పనిచేస్తున్నారు. ఐసిడియస్ టైం టేబుల్‌లో రిజిష్టర్లు వ్రాయడానికి సమయం కేటాయించలేదు. రిజిష్టర్లు దాదాపు 30 వరకూ వ్రాయిస్తున్నారు. రకరకాల రిపోర్టులు వ్రాసి ఇవ్వడం వీటికి అదనం. ఇప్పుడు ఐసిడియస్ అధికారులు చేయాల్సిన ఆన్‌లైన్ వర్క్‌లను కూడా అంగన్‌వాడీ వర్కర్లతోనే చేయిస్తూ వారాల తరబడి అంగన్‌వాడీ సెంటర్లు వదిలి నెట్ సెంటర్లు చుట్టూ తిప్పుతున్నారు.

ఐసిడియస్ పనితోనే సతమతమవుతున్న అంగన్‌వాడీలకు ఇతర శాఖల పనులు తలకు మించిన భారంగా తయారయ్యాయి. పల్స్‌పోలియో, రేషన్‌కార్డుల పని, ఆధార్‌కార్డుల పని, బిపిఎల్ సర్వేలు, భిక్షగాళ్ళ సర్వేలు, బిఎల్‌వో డ్యూటీలు, ఐఎస్‌ఎల్ సర్వేలు, స్కూల్ విలేజ్ సర్వేలు..... ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే హనుమంతుని తోకలా ఈ అదనపు పనులకు అంతం ఉండటంలేదు. పైగా బెదిరించి మరి చేయిస్తున్నారు. అదనపు పనులు చేయకపోతే ఉద్యోగాలు తొలగిస్తామని ఎలక్షన్ అధికారులు, ఎంఆర్‌వోలు, విఆర్‌లు, ఎంపిడివోలు, విలేజ్ సెక్రటరీలు, సర్పంచులు, ఒక్కరేమిటి అనేక శాఖల అధికారులు, ఉద్యోగులు బెదిరిస్తున్నారు. అంగన్ వాడీల జాబ్‌చార్ట్‌లో లేని అదనపు పనులు చేయాలని ఒత్తిడి చేసి వేధించడం ఏమిటి ? ఉద్యోగాల నుండి తొలగిస్తామని బెదిరింపులు ఏమిటి ? దిన దిన గండం-నూరేళ్ళ ఆయుషులా అంగన్‌వాడీల పరిస్థితి తయారయ్యింది.

ఐసిడియస్ పనిభారం పెరగడంతో ఒకప్రక్క ఇతర శాఖల అదనపు పనుల భారంతో మరొకప్రక్క అంగన్‌వాడీలు శారీరకంగాను మానసికంగాను తీవ్రమైన ఒత్తిడికి గురవుతున్నారు. వేధింపులు తట్టుకోలేకపోతున్నారు. పుండుపై కారం చల్లినట్లుగా టిడిపి అధికారంలో వచ్చినప్పటి నుండి రాజకీయ వేధింపులు కూడా తోడయ్యాయి. అంగన్‌వాడీల కుటుంబ సభ్యులు మరొక పార్టీకి చెందిన వారైతే చాలు అది వీరిని ఉద్యోగాల నుండి తొలగించాల్సిన నేరమైనట్లు

టిడిపి నాయకులు, కార్యకర్తలు ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఇష్టానుసారం సిడిపివోలకు తొలగించాల్సిన వారి లిస్ట్‌లు ఇస్తున్నారు. ఉన్నవారిని తొలగించి, తమ వారిని నియమించుకోవడానికి ఏమేమి అవకాశాలున్నాయో వేట మొదలు పెట్టారు.

తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో 2014 ఆగస్ట్‌లో 227 మందిని కండిషనల్ అపాయింట్‌మెంట్ పేరిట తొలగిస్తే దాదాపు 4 నెలలు పోరాడి, చివరికి హైకోర్ట్‌లో న్యాయ పోరాటం కూడా చేసి ఉద్యోగాలు సాధించుకున్నారు. పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో సూపర్‌వైజర్ అదనంగా ఫీడింగ్ ఒక అంగన్‌వాడీ కేంద్రంలో వేసి - మరొక సెంటర్‌కి పంపుతున్నారు. అలా పంపిస్తుంటే ఆ ఫీడింగ్ ఆటోను పట్టుకొని అంగన్‌వాడీ సరుకు అమ్మేస్తున్నదని తప్పుడు ఆరోపణలు చేసి ఎమ్.ఎల్.ఎ అనుచరులు వేధించారు. చిత్తూరు జిల్లాలో కూడా రాజకీయ వేధింపులు తట్టుకోలేక ఒక వర్కర్ ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేసింది. కృష్ణా జిల్లా గన్నవరం ప్రాజెక్టులో ఒక వర్కర్ ఆన్‌లైన్ పని వత్తిడి తట్టుకోలేక గుండె ఆగి చనిపోయింది. ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే అంగన్‌వాడీలపై పెరుగుతున్న వేధింపులకు అంతం లేకుండా పోయింది. ఇంత కష్టపడుతున్నా వేతనాలు నెలలు తరబడి పెండింగ్ పెడుతున్నారు.

కాసరాని కనీస వేతనాలు - దరి చేరని రిటైర్‌మెంట్ బెనిఫిట్స్

40 సం॥ల నుండి పని చేస్తున్నా అంగన్‌వాడీలకు రిటైర్‌మెంట్ బెనిఫిట్స్ కల్పించడానికిగాని, కనీస వేతనాలు ఇవ్వడానికి గానీ కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు మనసొప్పడం లేదు. పని అప్పగించడానికి ప్రభుత్వోద్యోగులతో పోల్చుతున్నారు. వేతనాలు ఇతర బెనిఫిట్స్ అడుగుతుంటే పార్ట్‌టైమర్స్ అంటున్నారు.

ఐ.సి.డి.యస్ నిర్వహణకి ముద్దుపేరు "మిషన్‌మోడ్"

ఇప్పుడు ఐసిడియస్‌ని ప్రైవేటీకరించడానికి నడుం బిగించిన మన పాలకులు ఐసిడియస్ మిషన్‌మోడ్ అంటూ రాగం అందుకున్నారు. ఐసిడియస్ సిబ్బంది, ఇతర ప్రభుత్వ సంస్థలు, స్వచ్ఛంద సంస్థలు, స్థానిక సంస్థలు, స్వయం సహాయక సంఘాలు (కమ్యూనిటీ పార్టీసిపేషన్ అనే ముద్దు పేరుతో) సమన్వయంతో పని చేసి ఐసిడియస్ లక్ష్యంగా పేర్కొన్నారు. విచిత్రం ఏమిటంటే ఐసిడియస్ లక్ష్యసాధనలో క్షేత్రస్థాయిలో కీలక పాత్ర పోషిస్తున్న అంగన్‌వాడీ వర్కర్లను మాత్రం ఐసిడియస్ పని నుండి డైవర్ట్‌చేసి ఇతర శాఖల పనులు చేయిస్తున్నారు. మరి కీలకమైన వారిని ప్రక్కన పెట్టి, ప్రైవేటు వారికి ఇవ్వటం, ఐసిడియస్ లక్ష్యాలు నిర్వీర్యం చేయడానికే.

మార్చి-8 మన ముందు ఉంచిన కర్తవ్యాలు

మార్చి 8న ర్యాలీలు, సభలు జరుపుకొని వెళ్ళిపోవడం కాదు. ఒక మహిళగా, శ్రామిక మహిళగా, పోరాటానికి సమరశఖం మ్రోగిద్దాం.

- ఎమ్. వీరలక్ష్మి, ఎ.పి అంగన్‌వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్
తూర్పుగోదావరి జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి

మంత్రి వర్గాల్లో మహిళలకు మిగిల్చింది నిరుత్సాహమే!

- బృందాకరత్

ధీల్లీ ఘనవిజయం తర్వాత ఆమ్ ఆద్మీ పార్టీ (ఆప్) 6 మందితో మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. ఇందులో ఒక్క మహిళా లేకపోవడం నిరాశనే మిగిలింది. నిబంధనల మేరకు 7 మందికి మించి మంత్రులు వుండరాన్నది నిజమే కావచ్చు, కానీ ఒక్క మహిళకు అవకాశం ఇవ్వకపోవడం వారిలో ఆర్తులెవ్వరూ లేనట్లే అని చెప్పినట్లు అయ్యింది. ఆప్ ఇందుకు ఇస్తున్న వివరణ ఏమిటంటే, కీలక నిర్ణయాలు చేసే ముఖ్యమంత్రి కార్యాలయంలో మహిళలకు చోటు కల్పిస్తామంటోంది. ఇది సమర్థనే తప్ప మరేమీ కాదు.

దేశంలో మరో 7 రాష్ట్రాల మంత్రి వర్గాల స్థానాల్లో మహిళలకు చోటు లేదు. ఆప్ ఇప్పుడు ఆ ఘనమైన జాబితాలో చేరింది. సామాజిక కార్యకర్త భానుప్రియ రావు అధ్యయనం ప్రకారం దేశంలో అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల్లో కలిపి 569 మంది మంత్రులుంటే అందులో 39 మందే మహిళలు, అంటే కేవలం 7 శాతం. రాష్ట్ర అసెంబ్లీలకు 4120 మంది ఎమ్.ఎల్.ఎలు ఎన్నికైతే, అందులో 360 మంది మహిళలు అంటే 9 శాతం. ఇటీవల ఎన్నికలు జరిగిన మహారాష్ట్రలో 288 మంది ఎమ్.ఎల్.ఎ లలో 16 మంది మహిళలు (6శాతం). జార్ఖండ్ లో 9 మంది మహిళా ఎమ్.ఎల్.ఎలు. జార్ఖండ్, హర్యానా మంత్రివర్గాల్లో ఒక్కో మహిళామంత్రి వున్నారు. హర్యానా గత అసెంబ్లీలో 9 మంది మహిళలు వుంటే, ఈ సారి 13 మంది విజయం సాధించారు.

ఈ పరిస్థితికి కారణమేమిటి? వివక్షకు మూలమైన ఆటంకాల్ని చెరిపేయడంలో, అడ్డంకుల్ని బద్దలు కొట్టడంలో అన్ని రాజకీయ పార్టీల వైఫల్యమే దీనికి కారణం. అందుకే ప్రజాప్రతినిధులుగా, మంత్రులుగా, నిర్ణయాత్మక స్థానాల్లో మహిళలు తక్కువ మంది వున్నారు. కొన్ని రాజకీయ పార్టీలు, కొంత మంది నేతలు పురుషాధిక్య రాజకీయ సంస్కృతిని పెంచి పోషించడానికి కృషి చేశారు. ఇది రాజకీయ చర్చలలో విలువల పతనానికి దారితీసింది. మహిళా రాజకీయ ప్రత్యర్థులను రేప్ చేస్తామని బెదిరించేదాకా బెంగాల్ లో ఈ సంస్కృతి దిగజారింది. మహిళా జర్నలిస్టుల పట్ల అభ్యంతరకరమైన వ్యాఖ్యలూ చేశారు. పెరిగిన ఈ అహంకార ధోరణులు మహిళల పట్ల వివక్ష పెరగడానికి కారణం అవుతున్నాయి.

ఇటీవలి కాలంలో సుపరిపాలన ప్రాధాన్యతను అతిగా నొక్కి చెప్పుడం జరుగుతుంది. దీని వలన సామాజిక న్యాయ అంశానికి ప్రమాదం పెరుగుతున్నది. సామాజిక న్యాయానికి వూచీపడే విధానాలు లేకుండా సుపరిపాలనకు అర్థమే లేదు. లింగ వివక్షనైనా, కులవివక్షనైనా ఇతర ఏ తరగతుల పట్ల వివక్షనైనా నిర్మూలించడం సుపరిపాలన లక్ష్యం కావాలి. ఎస్.సి/ఎస్.టి లకు రిజర్వేషన్ల భావనను కూడా ఎందరో వ్యతిరేకించారు. కొందరైనా సరే న్యాయ వ్యవస్థ నుండి దీన్ని తప్పుపట్టారు. కానీ రిజర్వేషన్ల వల్ల దళితులకు, షెడ్యూల్డ్ తరగతులకు ఏదో మేరకు న్యాయం జరిగింది. రిజర్వేషన్ల కారణంగానే ఎస్.సి/

ఎస్.టి లకు వారి జనాభాకు అనుగుణంగా సీట్లు దాఖలు పడ్డాయి. అయినా పూర్తిగా కుల వివక్ష సమాజంలో పోకపోవడం మాత్రం వాస్తవమే.

మహిళలస్థితిని అణచివేతకు గురైన కులాలతోనో, తరగతులతోనో పోల్చలేమన్నది వాస్తవమే. ఎందుకంటే మహిళలంతా ఒకే రకమైన సమూహం కాదు. వాళ్లలో వర్గ తారతమ్యాలు, కుల తారతమ్యాలు వున్న సంగతి తెలిసిందే. దళిత మహిళలు, గిరిజనమహిళలు, శ్రామికమహిళలు లింగవివక్షకు తోడు మరెన్నో రూపాల్లో వివక్షకు, అణచివేతకు, దోపిడీకి గురి అవుతున్నారు. అయినప్పటికీ మహిళలంతా చాలా రంగాల్లో వాళ్లు మహిళలు అయినందువల్ల వివక్షకు గురవుతున్నారు. ఇది కాదనలేని సత్యం. రాజకీయాలు అందులో ఒక రంగం. ప్రపంచవ్యాప్త అనుభవం ఏమంటే

- చట్టపరమైన, రాజ్యాంగపరమైన నిర్దేశమో, వ్యవస్థా లేకపోతే పార్లమెంట్ లో, ప్రజాన్యాయ వ్యవస్థలో మహిళల స్థానాన్ని మెరుగు పర్చడం సాధ్యం కాదు అని తేలింది. ఇప్పుడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా పార్లమెంటులో సగటు మహిళా ప్రాతినిధ్యం 22 శాతమే. ఐడియా ఇంటర్నేషనల్ గ్లోబల్ డేటా బేస్ ఆఫ్ కోటాస్ రీసెర్చ్ మేరకు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సగం దేశాలు చట్ట సభల్లో మహిళా ప్రాతినిధ్యాన్ని పెంచడానికి ఏదో ఒక రకమైన కోటా వద్దని, రాజ్యాంగనిర్దేశాన్ని అమలు చేస్తున్నాయి.

స్థానిక సంస్థల్లో మహిళా పాతినిధ్యం ఫలితంగా మహిళలు తమ శక్తి యుక్తులను మెరుగ్గా ప్రదర్శిస్తున్నారు. విధాన నిర్ణయాక సంస్థల్లో వారికి పాతినిధ్యం పెరిగింది. పూర్తిస్థాయిలో సామాజిక సంబంధాల్లో సానుకూల మార్పులు తెచ్చింది. ఈ మార్పులు లెక్కలకందకపోవచ్చు కానీ, మన దృష్టిని దాటిపోని స్థితి అయితే వుంది. ముందు పార్లమెంట్ లో రిజర్వేషన్లు ప్రారంభించడం కన్నా ఇలా గ్రామ స్థాయిలో, స్థానిక సంస్థల్లో మహిళల పాతినిధ్యం ముందు పెంచడం సరైన చర్య.

కేంద్రంలో మోడీ ప్రభుత్వం లోక్ సభలో సింగిల్ మెజార్టీతో వుంది. రాజ్యాంగ సవరణ చేయడానికి అవసరమైన సంఖ్యాబలం దానికుంది. 2010 మార్చి 8న రాజ్యసభ మహిళా ప్రాతినిధ్య బిల్లును ఆమోదించింది. 5వ వార్షికోత్సవం రోజున లోక్ సభలో దీన్ని ఆమోదించాలని మోడీ ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించింది. ఆపని చేయాలి. ప్రధాన మంత్రి పార్లమెంటును ప్రజాస్వామ్యదేవాలయంగా అభివర్ణించారు. అసెంబ్లీలకూ ఆ వ్యాఖ్య వర్తిస్తుంది. ఇలాంటి పార్లమెంటులో, అసెంబ్లీలో మహిళల గొంతు వినబడాలంటే ప్రధాన మంత్రి మహిళా ప్రాతినిధ్యబిల్లును ఆమోదింపజేయాలి. అదే జరిగితే, దేశంలో ఏ ప్రభుత్వమూ మహిళల్లేకుండా మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పాటు చేయలేదు.

(అనువాదం : ఎ.రఘునాథ రెడ్డి)

బి.జే.పి. కాంగ్రెస్‌లకు గుణపాఠం చెప్పిన ఢిల్లీ ఎన్నికలు

- పి. అజయ్ కుమార్

ఫిబ్రవరి 7న దేశరాజధాని కేంద్రం ఢిల్లీ రాష్ట్రానికి జరిగిన ఎన్నికల్లో ప్రధాన పార్టీలయిన బిజేపి, కాంగ్రెస్‌లు మట్టిగరిచాయి. మొత్తం 70 సీట్లలో 67 సీట్లు కేజ్రీవాల్ పార్టీ 'ఆప్' గెలుచుకుంది. 2013 ఎన్నికల్లో 31 సీట్లను గెలుచుకున్న బిజేపి కి ఇప్పుడు 3 సీట్లే రావటం విశేషం. అప్పుడు 8 సీట్లు గెలిచిన కాంగ్రెస్‌కు ఒక్క సీటు ఇప్పుడు రాలేదు. అప్పుడు 28 సీట్లు మాత్రమే గెలిచిన ఆప్ ఇప్పుడు 67 సీట్లు దక్కించుకుంది.

దేశ రాజధాని గాబట్టి ఢిల్లీ ఎన్నికలను బిజేపి ప్రతిష్టాత్మకంగా తీసుకుంది. ప్రధాని నరేంద్ర మోడి, 20 మంది కేంద్ర మంత్రులు, 120 మంది యంపిలు, అనేక మంది బిజేపి ముఖ్యమంత్రులు ఎన్నికల సభల్లో పాల్గొని ప్రచారం చేసినా ఫలితం దక్కలేదు. ఎన్నికల ముందటి అంచనాల్లో బిజేపి ఓడి పోతుందని ముందే తెలిసినా, ఇంత ఘోరంగా ఓడిపోతుందని ఊహించలేదు.

ముఖ్యంగా యువతలో 18 నుండి 22 సంవత్సరాల వయస్సులో ఉన్న వారిలో 63 శాతం మంది ఆప్ కు ఓటేశారు. దశితుల్లో 68 శాతం, ముస్లింల్లో 77 శాతం ఓట్లు ఆప్‌కు పడ్డాయి. మొత్తం ఓట్లలో 54.3 శాతం ఓట్లు ఆప్‌కు వచ్చాయి. మధ్యతరగతి కూడా ఆప్ వైపే మొగ్గింది. 2013 ఎన్నికల్లో ఆప్‌కు వచ్చింది 29.49 శాతం మాత్రమే. బిజేపి ఓట్లు గతం కంటే ఒక శాతం మాత్రమే తగ్గగా 28 సీట్లు కోల్పోయింది. కాంగ్రెస్ ఓటింగ్ 24.5 నుండి 9.7 శాతానికి తీవ్రంగా తగ్గింది. దాదాపు అది కోల్పోయిన ఓట్లు 11 లక్షలు మరియు బియస్‌పి కోల్పోయిన 3 లక్షలు ఆప్‌కే పడ్డట్లు స్పష్టమవుతున్నది.

ఢిల్లీ ఓటమితో బిజేపి కంగుతిన్నది. ఇంటా బయటా బిజేపి మీదా, మోడి మీద విమర్శల పరంపర మొదలయింది. సంఘ పరివారం మైనారిటీలకి వ్యతిరేక ప్రచారం చేయటం బిజేపిని దెబ్బ తీసింది. ఒక పథకం ప్రకారం చర్చిల మీద దాడి చేయటంపై ఫలితాలు వచ్చేదాకా ప్రధాని నోరు విప్పక పోవటం వల్ల మూల్యం చెల్లించాల్సి వచ్చింది. రాజకీయాల్లో తమకు తిరుగు లేదు అనుకునే వారంతా జాగ్రత్తగా నడుచుకోవాలనీ, దేశ ప్రజలే గొప్పవారని తెలుసుకోవాలని ఈ ఎన్నికల పాఠం.

అంతర్జాతీయ పత్రిక న్యూయార్క్ టైమ్స్ కూడా ఢిల్లీ ఓటమిని ప్రధాన మంత్రి ఓటమిగానే పేర్కొంది. గత 3 దశాబ్దాల్లోనే ఎన్నడూ లేనంత పెద్ద స్థాయిలో జాతీయ ఎన్నికలను, ఇతర రాష్ట్రాల ఎన్నికల్లో గెలిచిన తరువాత, మోడి మరియు ఆయన పార్టీ తమకు తిరుగులేదని

భావించారని పేర్కొంది. జమ్మూ కాశ్మీర్ రాష్ట్రంలో బిజేపితో జత కట్టిన పీపుల్స్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ అధినేత ముఖ్తీమహ్మద్ సయీద్ కూడా ఢిల్లీ ఎన్నికల ఫలితాలపై స్పందించారు. మత మార్పిడులకు పాల్పడిన బిజేపిని ఢిల్లీ ఓటర్లు తిరస్కరించారని, ఇప్పటికైనా బిజేపి లోని విచ్ఛిన్నకర శక్తులను నరేంద్ర మోడి కట్టడి చేయాలని పిలుపునిచ్చారు.

ఢిల్లీలో భారీ ఓటమి తర్వాత, అలాగే బీహార్‌లో ఎన్నికలు రాబోతున్నాయి గాబట్టి మోడి ఇప్పుడే నోరు విప్పారు. ఏ మతం మీదయినా దాడి చేయటాన్ని సహించమని ఒక కేథలిక్ చర్చి నిర్వహించిన సమావేశంలో చెప్పారు. ఏ మతం మీద ఎవరు దాడి చేస్తున్నారనేది మాత్రం స్పష్టం చేయలేదు. మైనారిటీ మతస్తుల మీద దాడి చేస్తున్న తన మంత్రులను, యంపిలను కట్టడి చేయడానికి ఇంత వరకూ ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. బాహటంగా వారిని పేరు పెట్టి ఇంత వరకు హెచ్చరిక చేయలేదు. పరోక్షంగా వారిని ప్రోత్సహిస్తునే వున్నారు.

ఈ సంవత్సరం, వచ్చే సంవత్సరం వివిధ రాష్ట్రాల్లో జరగబోయే ఎన్నికలను దృష్టిలో పెట్టుకుని తను అనుకున్నంత స్థాయిలో మోడి ప్రభుత్వం ఆర్థిక సంస్కరణలను అమలు చేయకపోవచ్చని భావిస్తున్నారు. ఆహార భద్రతా పథకాన్ని అదివరకటలాగా 67 శాతం మందికి గాకుండా 40 శాతం మందికి మాత్రమే వర్తింపజేయాలనే ఆలోచనను విరమించు కోవచ్చు. కోల్, ఇన్సూరెన్స్, భూసేకరణ చట్టాల్లో మార్పుచేస్తూ జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్‌లకు రాబోయే పార్లమెంట్లో చట్ట రూపం కల్పించాలి. రాజ్యసభలో దానికి

మెజారిటీ లేక పోవటంతో చట్టాలు చేయటం అంత తేలికకాదు. కాంగ్రెస్ అనుసరించే వైఖరి మీద ఇదంతా ఆధారపడి వుంటుంది.

ఢిల్లీ ముఖ్యమంత్రిగా ప్రమాణ స్వీకారం చేసిన కేజ్రీవాల్ ఎన్నికల వాగ్దానాలను అమలు చేస్తారని ఆశించాలి. 50 శాతం విద్యుత్ చార్జీలు తగ్గింపు, ఒక్కో కుటుంబానికి 20 వేల లీటర్ల నీటి సరఫరా తదితర వాగ్దానాలు నెరవేర్చాలి. తన వాగ్దానాలు అమలు చేయటానికి నిధులు కావాలి. భూసేకరణ చట్టంలో మార్పులు చేయటాన్ని కేజ్రీవాల్ వ్యతిరేకించారు. ఈ విషయాలన్నిటిలో కేంద్రంతో ఘర్షణ పడాల్సి వస్తుంది. పేదలకు అనుకూలమయిన పనులు చేస్తానని కేజ్రీవాల్ వాగ్దానం చేశారు. ముఖ్యంగా సంస్కరణల విషయంలో ఆప్ ప్రభుత్వం ఎటువంటి వైఖరి తీసుకుంటుందో వేచి చూడాలి.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవ
ముఖ్యకార్యక్రమాలలో...

అనుపాశా కామేశ్వరరావు

మేసనల్, కార్పొంటల్,
రాడ్ బెండింగ్ మరియు
మెటీరియల్ కాంట్రాక్టు,
S. F.T. కాంట్రాక్టు వర్కు
చేయబడును

ఆదిత్యనగర్ కోలనీ అరసవిల్లి.

సెంటరు : డైమండ్ పార్కు, న్యూకోలనీ, శ్రీకాకుళం.

సెల్ : 9440343375, 08942 229588

అమెరికాలో చమురు కార్మికుల సమ్మె ఊపందుకుంటున్న వర్గపోరాటం.. !

మెరుగైన జీవన ప్రమాణాలు, పని పరిస్థితులను డిమాండ్ చేస్తూ అమెరికాలోని చమురు సంస్థలకు చెందిన దాదాపు 5 వేల మంది రిఫైనరీ కార్మికులు సమ్మె బాట పట్టారు. దేశంలోని మొత్తం 30 వేల మంది చమురు కార్మికుల్లో కేవలం 20 శాతం మంది మాత్రమే సమ్మె చేస్తున్నారంటూ యునైటెడ్

స్టాక్స్ బ్రెజ్వాక్స్, బడా ఇన్వెస్టర్లకు డివిడెండ్ చెల్లింపుల వంటి వాటి కోసం వేల కోట్ల డాలర్లు ఖర్చుచేస్తున్న ఈ సంస్థలు కార్మికుల వేతనాల పెంపుదలకు మాత్రం లక్షణరేఖ గీసుకుని దానిని దాటం పొమ్మంటున్నాయి.

వాస్తవానికి చమురు రంగంలో ఇప్పుడు ప్రారంభమైన కార్మికుల సమ్మె రాజకీయంగా అత్యంత ప్రాధాన్యతను సంతరించుకుంది. దాదాపు

30 ఏళ్లకు పైగా అమెరికాలో వర్గపోరాటాన్ని కార్పొరేట్ తొత్తులుగా వ్యవహరించిన కార్మిక సంఘాలు అణచి వేశాయని చెప్పవచ్చు. కార్మికవర్గ ప్రతిఘటన లేకపోవటంతో ప్రజాజీవనంలోని ప్రతి రంగం దోపిడీకి గురయింది.

సామాజిక అసమానతలు పెరిగిపోయాయి. “సంఘ”బీత హక్కు, 8 గంటల పనిదినం, మెరుగైన వేతనాలు, పెన్షన్లు, ప్రభుత్వ విద్య, ఇతర సామాజిక హక్కులను ఒంటరి పోరాటంతో సాధించలేకపోయిన కార్మిక వర్గం ఇటు పాలకవర్గాలకు, అటు ప్రభుత్వానికి ప్రయోజనం కల్పించటం వల్ల వీటిలో కొంతమేర మాత్రమే సాధించగలిగింది. ఇది

కూడా అనేక ప్రజా పోరాటాల ద్వారామాత్రమే సాధ్యమైంది.

ఈ కారణంతోనే 1870 నుండి 1980ల వరకూ అమెరికన్ చరిత్రలో సాగిన వర్గ పోరాటాలను “కార్మిక పోరాటాలు”గా చెబుతుంటారు. అమెరికాలో కొనసాగుతున్న అంతర్జాతీయీకరణ వ్రక్రియలో భాగంగానే కార్మికోద్యమాలు విచ్ఛిన్నమయ్యాయి. పెట్టుబడులను ఆకర్షించే ప్రక్రియలో ఇక్కడి కార్మిక సంఘాలను

వర్గపోరాటాన్ని అణచివేయటం, కార్మికుల జీవనప్రమాణాలను కుదించే యంత్రాంగాలుగా పాలకవర్గాలు, పెట్టుబడిదారులు మార్చివేశారు. కార్మిక సంఘాలు క్రమంగా కనుమరుగవటం మధ్యతరగతి వర్గాలు “లెప్ట్” సంస్థల పక్కకు చేరటం ఒకేసారి జరిగాయి. వీరు వర్గం మినహా జాతి, లింగ వివక్ష వంటి అంశాలపై దృష్టిసారించి కార్మికవర్గాన్ని పూర్తిగా పక్కన పెట్టేశారు. ఈ కుహానా వామపక్షశక్తులు సంఘం పరిధిలోనే చిన్న చిన్న అవకాశాలతో కార్మికులను ప్రలోభ పెట్టి తమతో కట్టిపడేసే ప్రయత్నం చేశాయి. అయితే ఇంతకాలం “అచేతనావస్థ”లో వున్న అమెరికన్ కార్మిక వర్గం మరోసారి కళ్లు తెరిచింది. ఇప్పుడు మేల్కొన్న కార్మిక వర్గం వ్యూహాత్మకంగానే ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద కేంద్రాన్ని తమ కేంద్రంగా చేసుకుని అమెరికన్ పాలకవర్గాలకు పక్కలో బల్లెంలా మారుతోంది.

వెస్ట్ కోస్ట్ డాక్ వర్కర్స్ పోరాటంతో పాటు ఇప్పుడు మొదలయిన చమురు రంగ కార్మికుల పోరాటం అమెరికాలో ఊపందుకుంటున్న వర్గ పోరాటానికి సంకేతాలుగా పరిశీలకులు చెబుతున్నారు.

స్టీల్ వర్కర్స్ (యుఎన్ డబ్ల్యు) నాయకత్వం ఉద్దేశపూర్వకంగానే ఈ సమ్మెను కించపరుస్తున్నప్పటికీ కార్మిక వర్గం ప్రారంభించిన ఈ పోరాటం అమెరికాపై మాత్రమే కాక అంతర్జాతీయంగా కూడా తీవ్ర ప్రభావాన్ని చూపుతోంది.

ఆరేళ్ల నాటి ఆర్థిక మాంద్యం తరువాత ఆర్థిక వ్యవస్థ కోలుకుంటున్నదంటూ కార్పొరేట్ సంస్థలు లాభాలను ఆర్జించటం, స్టాక్ మార్కెట్లు జోరుగా పరుగులు పెట్టటం వంటి పరిణామాలు కొనసాగుతున్నా దీర్ఘకాలంగా వేతనాల స్థంభనతో ఎదుగుబోదుగు లేని జీవితాలను గడుపుతున్న కార్మికవర్గ ఆగ్రహానికి ఇది దర్పణం పట్టింది.

వెస్ట్ కోస్ట్ డాక్ వర్కర్స్ పోరాటంతో పాటు ఇప్పుడు మొదలయిన చమురు రంగ కార్మికుల పోరాటం అమెరికాలో ఊపందుకుంటున్న వర్గ పోరాటాలకు సంకేతాలుగా పరిశీలకులు చెబుతున్నారు.

వేతనాల మెరుగుదల కోసం అమెరికన్ కార్మికులు పోరుబాట పట్టే రోజు దగ్గర్లోనేవుందంటూ ఇటీవలి కాలంలో మేధోవర్గం, కార్పొరేట్ నియంత్రణలోని మీడియా పలుమార్లు హెచ్చరికలు చేసింది. గత ఏడాది చివరిలో బడా చమురు సంస్థల అధినేతలతో జరిగిన భేటీలో అధ్యక్షుడు ఒబామా మాట్లాడుతూ “ఆదాయం, వేతనాలు పెరగకపోవటం”తో ప్రజలలో అసంతృప్తి రాజుకుంటోందంటూ నిట్టూర్పు విడిచారు.. “సమ్మిళిత ప్రగతి”, “మధ్యతరగతి ఆర్థిక విధానాలు” అంటూ ఒబామా సర్కారు అమలులోకి తెచ్చిన అర్థరహితమైన విధానాలతో కార్మికుల శ్రమశక్తి దోపిడీకి గురయింది. ఆటో పరిశ్రమ పునర్వ్యవస్థీకరణ పేరుతో ప్రారంభమైన ఒబామా సర్కారు వేతనాల తగ్గింపు, కార్పొరేట్ వర్గానికి రికార్డు స్థాయిలో లాభాలను ఆర్జించి పెట్టింది. ఇప్పుడు అంతర్జాతీయంగా చమురు ధరలు తగ్గినా అమెరికాలోని ఐదు బడా చమురు కంపెనీల లాభాలు ఏ మాత్రం తగ్గకపోవటం విశేషం.

బిపి, షెల్, కొనాకో ఫిలిప్స్, ఎక్సాన్ మోబిల్, షెల్ సంస్థలు గత ఏడాది 8,970 కోట్ల డాలర్ల లాభాలను మూటకట్టుకున్నాయి.

కార్పొరేట్ కంపెనీల కోసం మోడీ సర్కార్ తీసుకొచ్చిన కార్మిక చట్ట సవరణలను రద్దు చేయాలని బిఎంఎస్ డిమాండ్ చేస్తోంది. “కార్పొరేట్ రంగానికి అనుచిత సౌకర్యాలు అందించటంతో పాటే సామాజిక రంగాలు నిర్లక్ష్యం చేయబడుతున్నాయని హెచ్చరిస్తూ ప్రధాని నరేంద్ర మోడీకి ఆ సంస్థ ఓ లేఖ కూడా రాసింది. ఆర్థిక, కార్మిక రంగాల్లో “తప్పుడు తోవ”లో కేంద్రం నడుస్తున్నదని ఆ సంస్థ ప్రధాన కార్యదర్శి బ్రిజేశ్ ఉపాధ్యాయ అభియోగం మోపారు. “అధికార పీఠాన్ని అధిష్టించి ఉన్నది అమెరికా వాసులైన ప్రవాస భారతీయులు, కార్పొరేట్ రంగానికి పూర్తిగా విధేయులైన మంత్రులు” అని వారు ఆరోపిస్తున్నారు. రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం ఏకపక్షంగా చేసిన సవరణలను కేంద్రం ఆదర్శంగా తీసుకుంది. అదే వారు దేశమంతటా విస్తరింప జేస్తున్నారు. అది “కార్మిక వ్యతిరేకం”. తరువాత దాన్ని మధ్య ప్రదేశ్ అనుసరిస్తున్నది. కష్టజీవులు, సాధారణ ప్రజలు, దిగువ మధ్య తరగతి, రైతులు, గ్రామస్థులు, గిరిజనులు సహా అన్ని వర్గాల ప్రజలూ మోడీ సర్కారు పనితీరుపై నిరాశ చెందారు. “కార్పొరేట్ రంగానికి అనవసర సౌకర్యాలు కట్టబెట్టి

సామాజిక రంగాన్ని చేస్తోంది.

నీతి ఆయోగ్ వైస్ చైర్మన్, ఆర్థిక సలహాదారుడు, రిజర్వ్ బ్యాంక్ గవర్నర్ దీనికి ఉదాహరణలు. “బడ్జెట్ ముందే అన్ని కార్మిక సంఘాలు కలిసి ఫిబ్రవరి 26 న దేశ వ్యాప్తంగా చట్ట ఉల్లంఘన కార్యక్రమం నిర్వహణకి పిలుపునిచ్చాయి. సరళీకరణ, వాటాల అమ్మకం, ప్రైవేటీకరణ, విజాతీయకరణ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా, కీలక రంగాల్లో విదేశీ పెట్టుబడులు గరిష్ట పరిమితి పెంపు, కార్మిక వర్గం హక్కులపై దాడికి వ్యతిరేకంగా, పది అంశాల డిమాండ్లపై పదకొండు కార్మిక సంఘాలు ఐక్యంగా ఈ కార్యక్రమానికి పులుపునిచ్చాయి. తరువాతి కాలంలో దేశవ్యాప్తంగా నిరసన సమ్మె కొరకు చర్చలు కొనసాగించాలని బిఎంఎస్ నిర్ణయించింది. బిఎంఎస్ తో కాకుండా సిఐటియుతో సహా ఇతర పది కార్మిక సంఘాలు ఇందులో ఉన్నాయి. అదే సమయంలో బిఎంఎస్ భూ సమీకరణ చట్టం, “మేక్ ఇన్ ఇండియా” కి సంబంధించి కూడా గళం విప్పింది.

కేంద్రంపై కార్పొరేట్ గూఢచర్యం !

దేశంలోని బడా కార్పొరేట్ సంస్థలు తమ స్వప్రయోజనాల కోసం కేంద్రప్రభుత్వం పైనే గూఢచర్యానికి పాల్పడిన ఘటన తాజాగా ఫిబ్రవరి 20న వెలుగు చూసింది. ఆర్థిక మంత్రి బడ్జెట్ ప్రసంగం, పెట్రోలియం మంత్రిత్వశాఖకు చెందిన కీలక పత్రాల సమాచారం లీకవటంతో కేంద్ర దర్యాప్తు సంస్థ (సిబిఐ) అధికారులు చమురు మంత్రిత్వశాఖకు చెందిన ఇద్దరు అధికారులను, కార్పొరేట్ సంస్థ రిలయెన్స్ ఇండస్ట్రీస్ ఉద్యోగి ఒకరిని, ఇద్దరు మధ్య దళారీలను అరెస్ట్ చేసి వారి నుండి సంబంధిత పత్రాల ఫోటో కాపీలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. వీరితో పాటు ఎస్సార్ గ్రూప్ కు చెందిన ఒక ఎగ్జిక్యూటివ్ స్థాయి అధికారిని కూడా సిబిఐ అరెస్ట్ చేసింది. వీరు ఈ సమాచారాన్ని విద్యుత్ కంపెనీలకు అందచేసి కొంత సొమ్ము తీసుకున్నారని సిబిఐ అభియోగాలను నమోదు చేసింది. సిబిఐ అధికారులు వీరిని కోర్టుకు హాజరు పర్చటంతో వీరిలో నలుగురిని ఈ నెల 23 వరకూ పోలీసు కస్టడికి రిమాండ్ విధిస్తూ కోర్టు ఆదేశాలు జారీ చేసింది. మరో ముగ్గురు నిందితులను రెండు వారాల పాటు జుడిషియల్ కస్టడికి రిమాండ్ విధించింది. నిందితుల నుండి బొగ్గు, విద్యుత్ మంత్రిత్వశాఖలకు చెందిన కీలక పత్రాలను స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు ఢిల్లీ పోలీసులు కోర్టుకు వివరించారు. అత్యంత కీలకమైన ఈ పత్రాలను కొన్ని కార్పొరేట్

సంస్థలకు విక్రయించేందుకు నిందితులు ప్రయత్నించారని అధికారులు చెప్పారు.

వాస్తవానికి చమురు మంత్రిత్వశాఖపై రిలయెన్స్ లాంటి బడాగుత్త పెట్టుబడిదారులు ఎప్పటినుంచో శాసిస్తున్నారు. వారికి చెంచాగిరీ చేసేవారినే ఆ శాఖ మంత్రులుగా వుండేలా చూసుకుంటారు. రాజ్య సభలో వెంకయ్య నాయుడు లాంటివారు అంబానీ కంపెనీల ప్రయోజనాల కోసం ఎలా పాటుపడిందీ నీరా రాడియా టేపుల్లో వెల్లడైంది. నిందితుల నుండి స్వాధీనం చేసుకున్న పత్రాలలో ఆర్థిక మంత్రి బడ్జెట్ ప్రసంగ పత్రం కాపీలు కూడా ఉన్నాయని అధికారులు వివరించారు.

స్కోడన్

సాహసానికి

అస్కార్

అమెరికాలోని లాస్ ఏంజిల్స్ లో 87వ ఆస్కార్ అవార్డుల ప్రదానోత్సవం అట్టహాసంగా జరిగింది. ఉత్తమ చిత్రంతో పాటు నాలుగు విభాగాల్లో బర్డ్ మ్యాన్ చిత్రం అవార్డులను కైవసం చేసుకుంది. ది థియరీ ఆఫ్ ఎప్రిథింగ్ చిత్రంలో నటనకుగాను ఎడ్వీ రెడ్ మ్యాన్ ఉత్తమ నటునిగా పురస్కారం దక్కించుకున్నారు. అమెరికా చీకటి బాగ్ తాన్ని బట్టబయలు చేసిన ప్రజావేగు ఎడ్వర్డ్ స్కోడన్ సాహసోపేత జీవితానికి దర్పణం పడుతూ మహిళా దర్శకురాలు లారా పోయిట్రాస్ రూపొందించిన సిటిజన్ షోర్ కూడా అస్కార్ పురస్కారాన్ని కైవసం చేసుకోవడం ఈ ఏడాది విశేషంగా నిలిచింది.

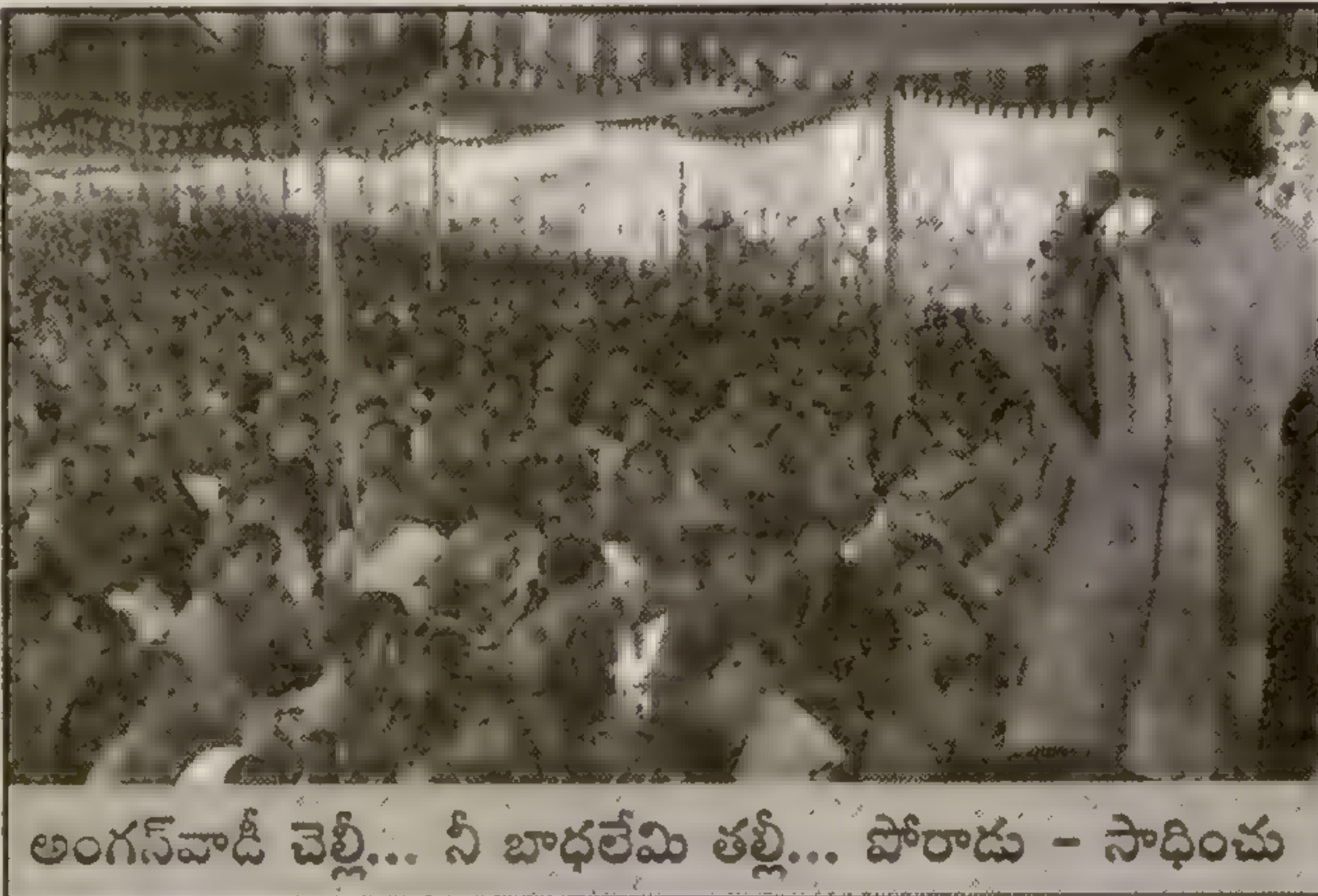
మార్చి 8 స్ఫూర్తితో ఐసిడిఎస్ రక్షణకు

రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వైఖరికి నిరసనగా మార్చి 17న ఛలో హైదరాబాద్

అంగన్ వాడీల పోరాటం

ఎన్నికల వాగ్దానాలు గాలికి

“నేను పాత మనిషిని కాదు. మారిన మనిషిని నన్ను నమ్మండి” అంటూ నేటి ముఖ్యమంత్రి గారు ఎన్నికలకు ముందు ప్రజలను అర్థించారు. “అంగన్ వాడీ కేంద్రాల పనిని మెరుగుపరచటంతో పాటు అంగన్ వాడీల వేతనాలు పెంచుతాము.” “ఇంటికో ఉద్యోగం ఇస్తాము. డాక్టర్లు రుణాలు రద్దు చేస్తాము.” అని తెలుగుదేశం పార్టీ 2014లో తన ఎన్నికల మేనిఫెస్టోలో చెప్పింది. అధికారంలోకి వచ్చాక మనకు ఇచ్చిన హామీలు అమలు చేయాలని మన శాఖా మంత్రికి, ముఖ్యమంత్రికి ఎన్ని సార్లు వినతి పత్రాలు ఇచ్చినా స్పందన లేదు. ఇంటికో ఉద్యోగం ఇవ్వలేదు సరికదా ఉన్న ఉద్యోగాలు ఊడగొట్టేందుకు ప్రణాళికలు వేశారు. అంగన్ వాడీ, మద్యాహ్న భోజన కార్యక్రమాలు, వివోఎలు, షీల్డ్స్ అని స్టెంట్స్ తదితరులను తొలగించటానికి కుట్రలు పన్నారు. తమ న్యాయమైన నమన్యల కోసం పోరాడిన వివోఎలపై ఉక్కుపాదం మోపారు. గుంటూరు, చిత్తూరు, అనంతపురం జిల్లాల్లో అంగన్ వాడీ, మద్యాహ్న భోజన కార్యక్రమాలను బలవంతంగా తొలగించారు. చిరుద్యోగులపట్ల ప్రభుత్వ నిజ స్వరూపం బయట పడింది.

అంగన్ వాడీ చెల్లి... నీ బాధలేమి తల్లి... పోరాడు - సాధించు

అంగన్ వాడీల సమస్యలు

పిల్లలు, పిల్లల్ని కన్న తల్లుల సంరక్షణ కోసం సంవత్సరాలు తరబడి పనిచేస్తున్న అంగన్ వాడీలు ప్రభుత్వ గుర్తింపుకు నోచుకోలేకపోతున్నారు. ఒక్క పిల్లను పెంచటానికే ఇంటిల్లిపాది ఆపసోపాలు పడుతుంటారు. అటువంటిది ప్రతి రోజూ 10-30 మంది పిల్లల ఆలనా పాలనా చూస్తున్నారు. వాల్ల ముక్కుతుడిచి మూతి తుడిచి నానాపాట్లు పడుతున్నారు. 20-30 రికార్డులు రాస్తున్నారు. ఇందిరమ్మ అమృత హస్తం పేరిట వంటా వడ్డనలు చేస్తున్నారు.

ఈ పని చాలదన్నట్లు రోజుకో సర్వే, పూటకో విజిట్. బిల్ వో డ్యూటీలు, మరుగుదొడ్ల సర్వేలు, కుష్టువ్యాధి సర్వేలు, స్కార్ప్ విలేజ్ సర్వేలు అంటూ పరుగులు పెట్టిస్తున్నది ప్రభుత్వం. ఈ పని భారాన్ని మేము మోయలేము, చేయలేమంటే ఇది అర్థంపడు పని కలక్టర్ ఆర్డరు, ముఖ్యమంత్రి ఆర్డరు అంటూ బెదిరింపులు, వత్తిడిలు. వీటిని తట్టుకోలేక కృష్ణా జిల్లా గన్నవరం ప్రాజెక్టులో గంగాభవాణి అనే కార్యకర్త గుండెపోటుతో మరణించింది. దీన్నిబట్టి ఎంత వత్తిడితో పని చేస్తున్నారో తెలుస్తున్నది. వీటికి తోడు రాజకీయ వేధింపులు.

పని ఘనం-జీతం గౌరవం

ఇంత చేసినా చెల్లించే జీతం ఆయాకు 2200 రూపాయలు,

వర్సకు 4200 రూపాయలు మాత్రమే. ఇది కనీసం రోజు కూలికి వచ్చినంత కూడా లేదు. చేస్తున్న ఈ కష్టం ప్రభుత్వానికి తెలియదా ? అయినా వేతనాలు పెంచటానికి ఎందుకు మనసొప్పటంలేదు ? ఏ నమన్య వచ్చినా ఐదు నిమిషాల్లో పరిష్కరిస్తామని చెప్పున్న ముఖ్యమంత్రిగారు 10 నెలల క్రితం వేతనాలు పెంపుకు ఐసిడిఎస్ ఉన్నతధికారులు పంపిన ఫైలుపై ఎందుకు సంతకం చేయటం లేదు? ఆడవాల్లాని అలుసా ? లేక ఆప్టాలు అంగన్ వాడీలు అనుకుంటున్నారా? కనీస వేతనాలు, పెన్షన్ గ్రాంటులను రాబట్టుకోవాలి. ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తేవాలి.

2014 ఫిబ్రవరి నెలలో సమ్మె అనంతరం ప్రభుత్వం ఇచ్చిన ప్రతిపాదనను అమలు చేయమంటే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దగ్గర డబ్బులు లేవని పాటపాడుతున్నారు. నిజంగా డబ్బులేకపోతే ముఖ్యమంత్రి గారి వట్టాభిషేకానికి 30 కోట్ల రూపాయలు ఎలా ఖర్చు చేశారు? వాస్తు పేరుతో తన పేషీకి కోట్ల రూపాయలు ఎలా ఖర్చు చేస్తున్నారు? మంత్రుల ఇంటి అద్దెలు రూ॥ 50 వేల నుండి లక్ష రూపాయలకు ఎలా పెంచారు ? రాజధాని నిర్మాణం పేరుతో సింగపూర్, జపాన్ లకు తిరగటానికి వందల కోట్లు ఎలా ఖర్చు చేస్తున్నారు? వీటన్నింటికి చేస్తున్న ఖర్చు ప్రభుత్వ ఖజానాలోనిది కాదా ? ప్రజల మీద భారాలు వేసి వసూల చేసిన డబ్బు మంత్రులు, ముఖ్యమంత్రి లక్షల రూపాయలు జీతాలు పుచ్చుకుంటూ, వారి సౌకర్యాల కోసం ఖర్చు చేస్తున్నారు. చిరుద్యోగులకు వెయ్యి రూపాయలు జీతం పెంచటానికి ఈ ప్రభుత్వానికి చేతులు రావటం లేదు.

ప్రభుత్వోద్యోగులకు 43 శాతం పి.ఆర్.సి ఇచ్చింది. ప్రభుత్వోద్యోగులతో సమానంగా పని చేస్తున్నా అంగన్ వాడీలకు అతి తక్కువ వేతనాలు ఇస్తున్నారు. వేతనాలు పెంచని ఈ ప్రభుత్వానికి రకరకాల సర్వేల పేరుతో పనులు చేయించుకునే అధికారం ఎక్కడిది? రాష్ట్రాన్ని స్వర్ణాంధ్ర ప్రదేశ్ గా తయారు చేస్తామంటున్న ముఖ్యమంత్రిగారు ఇతర రాష్ట్రాలలో కంటే ఇక్కడ తక్కువ వేతనాలు ఎందుకు ఇస్తున్నారు? ఉదాహరణకు వివిధ రాష్ట్రాలలో అంగన్ వాడీ ఉద్యోగులకు ఇస్తున్న వివరాలు వీటిని చూస్తే రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వ వైఖరి ఏమిటో అర్థమవుతుంది.

ప్రభుత్వోద్యోగులకు 43 శాతం పి.ఆర్.సి ఇచ్చింది. ప్రభుత్వోద్యోగులతో సమానంగా పని చేస్తున్నా అంగన్ వాడీలకు అతి తక్కువ వేతనాలు ఇస్తున్నారు. వేతనాలు పెంచని ఈ ప్రభుత్వానికి రకరకాల సర్వేల పేరుతో పనులు చేయించుకునే అధికారం ఎక్కడిది? రాష్ట్రాన్ని స్వర్ణాంధ్ర ప్రదేశ్ గా తయారు చేస్తామంటున్న ముఖ్యమంత్రిగారు ఇతర రాష్ట్రాలలో కంటే ఇక్కడ తక్కువ వేతనాలు ఎందుకు ఇస్తున్నారు? ఉదాహరణకు వివిధ రాష్ట్రాలలో అంగన్ వాడీ ఉద్యోగులకు ఇస్తున్న వివరాలు వీటిని చూస్తే రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వ వైఖరి ఏమిటో అర్థమవుతుంది.

ఐక్యంగా ఉద్యమించటం. ద్వారా ప్రభుత్వంపై వత్తిడి పెంచి హక్కులను సాధించుకోవాలి. అంగన్ వాడీ ఉద్యోగుల న్యాయమైన పోరాటానికి అందరూ సహకరించాలి.

★

ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబుకు తన తగిలింది. ఫిబ్రవరి 23న శాంతిపురం క్వార్టర్స్‌కు అడ్డుపడ్డారు. ఊహించని ఈ వారిని అక్కడి నుంచి పంపించేందుకు

పోలీసులకు మధ్య వాగ్వివాదం చోటుచేసుకుంది. ఈ సందర్భంగా ముఖ్యమంత్రి సూచన మేరకు అంగన్‌వాడీ నాయకురాలు సులోచనతోపాటు మరో నలుగురు ఆయన వద్దకు వెళ్లారు. తమ సమస్యలు వివరించారు. ముఖ్యంగా 70 ఏళ్లు దాటిన అంగన్‌వాడీలకు రిటైర్‌మెంట్ బెనిఫిట్స్ ఇవ్వాలని డిమాండు చేశారు. సమస్యను పరిష్కరిస్తామని ముఖ్యమంత్రి చెప్పడంతో అంగన్‌వాడీలు అక్కడి నుండి వెళ్లిపోయారు.

సిఎం కాన్వాయిసి అడ్డుకున్న అంగన్‌వాడీలు

సొంత నియోజకవర్గంలో నిరసన సెగ మండలంలో అంగన్‌వాడీలు ఆయన పరిణామం నుంచి పోలీసులు తేరుకుని ప్రయత్నించారు. దీంతో అంగన్‌వాడీలు,

మార్చి 17న అంగన్‌వాడీల "చలో హైదరాబాద్"

అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగుల వేతనాల పెంపు, పెన్షన్ గ్రాంటుటీ, ఐసిడిఎస్ పరిరక్షణ ఇతర సమస్యల పరిష్కారం కోసం మార్చి 17వ తేదీన చలో హైదరాబాద్ నిర్వహిస్తున్నట్లు ఆంధ్రప్రదేశ్ అంగన్‌వాడీ వర్కర్స్ అండ్ హెల్పర్స్ యూనియన్(సిఐటియు) రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి పి.రోజ తెలిపారు. ఫిబ్రవరి 23న యూనియన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.సుబ్బరావమ్మతో కలిసి ఆమె విలేజరులతో మాట్లాడారు. ఈ క్రింది పోరాట కార్యక్రమాన్ని ప్రకటించారు.

- ★ ఫిబ్రవరి చివరి వారం ముఖ్యమంత్రికి పోస్టు కార్డులు రాయాలి. ప్రతి సెంటరు నుండి వర్కర్లు, హెల్పర్లు ఒక్కొక్కటి, లబ్ధిదారులతో ఒకటి రాయాలి.
- ★ మార్చి మొదటి వారం ప్రాజెక్టు కార్యాలయాల ముందు ధర్నాలు చేసి అధికారులకు వినతి పత్రాలు ఇవ్వాలి.
- ★ మార్చి 9-11 వరకు అన్ని మండల కార్యాలయాల వద్ద రిలే నిరాహార దీక్షలు చేయాలి.
- ★ మార్చి 13 న ఆర్‌డిఓ కార్యాలయాలను ముట్టడించాలి.
- ★ మార్చి 17 న చలో హైదరాబాద్‌ను జయప్రదం చేయాలి.

పిడిఎఫ్ ఎమ్మెల్యే గేయానంద్, సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు ఎస్ పుణ్యవతి, యూనియన్ అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శులు జి బేబిరాణి, పి. రోజా, యూనియన్ రాష్ట్ర నాయకులు సుబ్బరావమ్మతో కూడిన ప్రతినిధుల బృందం ఫిబ్రవరి 18 న ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శి ఐవైఆర్ కృష్ణారావుకి వినతి పత్రాన్ని సమర్పించారు. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా లక్ష మందికి పైగా అంగన్‌వాడీ వర్కర్లు, హెల్పర్లు పనిచేస్తున్నారు. వీరికి గౌరవ వేతనంగా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కలిపి నెలకు వర్కర్‌కి రూ. 4200, హెల్పర్‌కు రూ. 2200 మాత్రమే చెల్లిస్తున్నారని వెల్లడించారు. కనీస వేతనాలతో పాటు గ్రాంటుటీ, పెన్షన్ వంటి పదవీ విరమణ సౌకర్యాలు కానీ, ఇతర సంక్షేమ సౌకర్యాలు కానీ లభించడం లేదని తెలిపారు. వయోభారం పెరిగి పని చేయలేక, ఉద్యోగాన్ని వదిలి వట్టి చేతులతో వెళ్ళ లేక చాలా మంది మానసిక ఆందోళనకు గురవుతున్నారని పేర్కొన్నారు. వేతనాలు పెంచేందుకు, రిటైర్‌మెంట్ సౌకర్యాలు కల్పించేందుకు ఐసిడిఎస్ ఉన్నతాధికారులు గత ఫిబ్రవరిలో ప్రభుత్వానికి ప్రతిపాదనలు పంపారనే విషయాన్ని ఈ సందర్భంగా గుర్తు చేశారు. ఇప్పటికే పనిభారంతో ఒత్తిడికి గురవుతున్న అంగన్‌వాడీలకు అదనపు పనులు అప్పగించడం సరైంది కాదన్నారు. వీలైనంత త్వరగా అంగన్‌వాడీల సమస్యలను పరిష్కరించాలని సిఎస్‌ను కోరారు.

ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శిని కలిసిన అంగన్‌వాడీ నేతలు

క్ర. సం.	రాష్ట్రం	రాష్ట్ర ప్రభుత్వం		కేంద్ర ప్రభుత్వం		మొత్తం		గ్రాంటుటీ / పెన్షన్		ఎక్స్‌గ్రేషియో	
		వర్కర్	హెల్పర్	వర్కర్	హెల్పర్	వర్కర్	హెల్పర్	వర్కర్	హెల్పర్	వర్కర్	హెల్పర్
1.	ఆంధ్రప్రదేశ్	1,200	700	3000	1500	4200	2200	-	-	-	-
2.	కర్ణాటక	2,500	1,250	3000	1500	5500	2750	50,000	30,000	1,00,000	1,00,000
3.	కేరళ	2,000	2,000	3000	1500	5000	3500	10,000	7,000	౫౫,500	300
4.	హర్యాన	4,500	2,000	3000	1500	7500	3500				
5.	పంజాబ్	2,000	1,000	3000	1500	5000	2500				
6.	మధ్యప్రదేశ్	2,000	1,000	3000	1500	5000	2500				
7.	ఢిల్లీ	2,000	1,000	3000	1500	5700	3250				
8.	ఘజెంగాల్	1350	1350	3000	1500	4350	2850	10,000	10,000		
9.	మహారాష్ట్ర	2,000	1,000	3000	1500	5000	2500	75,000	50,000		
10.	తమిళనాడు	5500	2500	3000	1500	8500	4000	50,000	20,000		
11.	ఛండిశ్కర్	20000	19000	3000	1500	23000	20500				

కదం తొక్కిన మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులు

డిమాండ్ల సాధన కోసం దేశవ్యాప్తంగా మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులు కదం తొక్కారు. ఫిబ్రవరి 24 వేలాదిమంది పార్లమెంట్ వరకు ప్రదర్శనగా వెళ్లి నిరసన తెలిపారు. కార్మికుల క్రమబద్ధీకరణ, కనీస వేతనాలు, 45వ ఐఎల్ఎస్ సిఫార్సుల అమలు తదితర డిమాండ్లను తీర్చాలంటూ నినదించారు. సిఐటియుతో పాటు వివిధ సంఘాల నేతలు కార్మికులకు అండగా నిలిచారు. రాష్ట్రంలోనూ మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులు గర్జించారు. అన్ని జిల్లా కలెక్టరేట్ల వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు.

పార్లమెంటుకు ప్రదర్శన విజయవంతం

మధ్యాహ్న భోజన పథక కార్మికులు వేలాదిమంది ఫిబ్రవరి 24న న్యూఢిల్లీలో పార్లమెంట్కు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. అఖిల భారత మధ్యాహ్న భోజన పథక కార్మికుల సమన్వయ కమిటీ (ఎఐసిసి ఎండిఎండబ్ల్యూ-సిఐటియు) నేతృత్వంలో వేలాదిమంది ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు.

అస్సాం, బీహార్, హర్యానా, హిమాచల్ ప్రదేశ్, కర్నాటక, కేరళ, మహారాష్ట్ర, ఒడిషా, పంజాబ్, రాజస్థాన్, యుపి, ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రాలకు

చెందిన 8 వేల మందికి పైగా ప్రదర్శనలో పాల్గొని విజయవంతం చేశారని కమిటీ కన్వీనర్, సిఐటియు కార్యదర్శి ఎ.ఆర్.సింధు ఓ ప్రకటనలో తెలిపారు.

పెంచిన గౌరవ వేతనం వెయ్యి రూపాయలను ఏప్రిల్ 1, 2013 నుంచి అమలు, మధ్యాహ్న భోజన పథక కార్మికుల క్రమబద్ధీకరణ, కనీస వేతనాలు, పెన్షన్కు సంబంధించి 45వ ఐఎల్ఎస్ సిఫార్సుల అమలు, 12 మాసాల వేతనాలు చెల్లింపు, జీరో బ్యాలన్స్ ఖాతా ద్వారా ఈ చెల్లింపులు, 180 రోజుల ప్రసూతీ వేతనం చెల్లింపు తదితర డిమాండ్లను నెరవేర్చాలని పేర్కొన్నారు.

జంతర్ మంతర్ వద్ద సిఐటియు ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ తపన్ సేన్ ప్రదర్శనను ప్రారంభించారు. వివిధ రాష్ట్రాలకు చెందిన యూనియన్ నేతలు జైభగవాన్ (హర్యానా), వినోద్కుమార్ (బీహార్), రాంప్యార్ యాదవ్ (యుపి)లతో సహా పలువురు ప్రసంగించారు. సిఐటియు కోశాధికారి రంజనా నిరులా, ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త జయతీ ఘోష్ కూడా ప్రసంగించారు. తపన్ సేన్, ఎ.ఆర్.సింధు, జైభగవాన్, వివేకానంద్ అధికారి, వినోద్కుమార్లతో కూడిన ప్రతినిధి బృందం మంత్రి స్మృతి ఇరానీకి తమ విజ్ఞాపనను తెలిపారు.

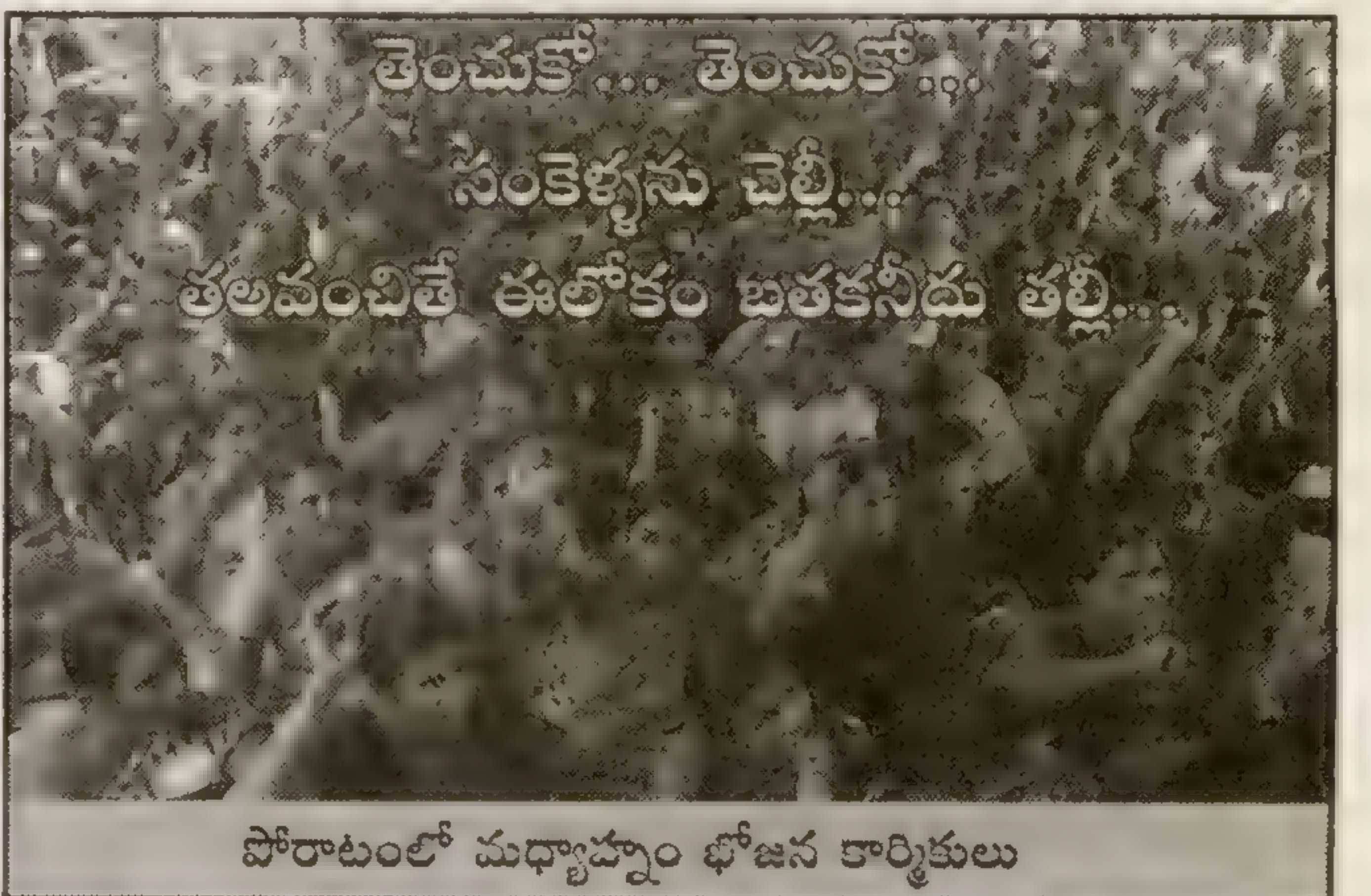
రాష్ట్రంలో దద్దరిల్లిన కలెక్టరేట్లు

వంట బిల్లులు, వేతనాలు వెంటనే చెల్లించాలని, పిఎఫ్, సాంఘిక భద్రతా సౌకర్యాలు కల్పించాలని ఎపి మధ్యాహ్న భోజన పథకం వర్కర్స్ యూనియన్, సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రంలోనూ కలెక్టరేట్ల ఎదుట ఫిబ్రవరి 24 ధర్నాలు చేపట్టారు.

అనంతపురం కలెక్టరేట్ ఎదుట జరిగిన ధర్నాలో సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు ఎస్. పుణ్యవతి పాల్గొన్నారు.

పశ్చిమగోదావరి కలెక్టరేట్ వద్ద మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులు నిర్వహించిన ధర్నాలో యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.స్వరూపరాణ పాల్గొన్నారు. పెండింగ్ బిల్లులు, వేతనాలు వెంటనే మంజూరు చేయాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు.

శ్రీకాకుళం, విశాఖ రూరల్ జిల్లాలోని పలు మండల కేంద్రాల్లో సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో ధర్నాకు దిగారు. కృష్ణాజిల్లా మచిలీపట్నం కలెక్టర్ కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించి, డిఆర్ఓ ఎ.ప్రభావతికి వినతిపత్రం అందజేశారు. గుంటూరు, చిత్తూరు, కడప, కర్నూలు, అనంతపురం కలెక్టరేట్ల వద్ద కార్మికులు ధర్నాలు నిర్వహించారు. అనంతరం ఆయా జిల్లా కలెక్టర్లకు వినతిపత్రం అందజేశారు.

పోరాటంలో మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులు

ఈ మాసం
పాఠం

కదం తాక్కిన కార్మికలోకం ఫిబ్రవరి 26 జైల్భరో, సత్యాగ్రహం సక్సెస్

- రాష్ట్రవ్యాప్తంగా వేలాది మంది అరెస్టు

కార్మికలోకం కదంతొక్కింది. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న ఉద్యోగ, కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ పది కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు ఇచ్చిన దేశవ్యాప్త జైల్భరో, సత్యాగ్రహం ఆందోళనలు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా విజయవంతమయ్యాయి. వేలాది మంది కార్మిక నాయకులు, కార్మికులు అరెస్టయ్యారు.

పది కేంద్ర కార్మిక సంఘాల ఆధ్వర్యంలో విజయవాడ సబ్ కలెక్టర్ కార్యాలయం వద్ద జైల్భరో నిర్వహించారు. అనంతరం బందరు రోడ్డుపై బైరాయించడంతో 96 మందిని పోలీసులు అరెస్టు చేసి సూర్యారావుపేట పోలీస్ స్టేషన్కు తరలించారు. సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎంఎ గృహ్ను పోలీసులు చుట్టుముట్టి స్టేషన్కు తరలించడంతో నేతలు స్టేషన్ ఎదుటా బైరాయిం చారు. ఈ సందర్భంగా గృహ్ సహా ఎఐటియుసి రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి జి.ఓబులేసు, ఐఎన్టీయుసి నాయకులు జి.వెంకట సుబ్బయ్య, ఐఎఫ్టీయు నాయకులు రామారావు, ప్రసాదరావు తదితరులు మాట్లాడగా, సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి వి.ఉమామహేశ్వరరావు, ఉపాధ్యక్షులు పి.రోజు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

గుంటూరు జిల్లా కలెక్టరేట్ ఎదుట ధర్నా చేశారు. అనంతరం ర్యాలీగా వెళ్లి కలెక్టరేట్ ముట్టడికి యత్నించిన వందలాదిమంది కార్మికుల్ని పోలీసులు అరెస్ట్ చేశారు. ధర్నాలో సిఐటియు, ఎఐటియుసి రాష్ట్ర కార్యదర్శులు ఉమామహేశ్వరరావు, వెలుగూరి రాధాకృష్ణమూర్తి తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ప్రకాశం జిల్లా కందుకూరు, మార్కాపురం ఆర్డీఓ కేంద్రాల్లోనూ, ఒంగోలు కలెక్టరేట్ వద్ద జైల్భరో జరిగింది. 80 మందిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు.

చిత్తూరు జిల్లావ్యాప్తంగా జైల్భరో, సత్యాగ్రహం కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. బిఎన్ఎన్ఎల్, పోస్టల్ కార్యాలయా లను ముట్టడించారు. తిరుపతిలో 60 మందిని అరెస్టు చేశారు. ఐదవ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి రమాదేవి సంఘీభావం తెలియజేశారు. చిత్తూరులో 20 మందిని అరెస్టు చేశారు.

కర్నూలులో పలువురిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. తొలుత కలెక్టరేట్ ఎదుట నిరసన ప్రదర్శన చేపట్టారు. అనంతపురంలో జైల్భరో నిర్వహించి, బిఎన్ఎన్ఎల్ కార్యాలయం వద్ద బైరాయిం చారు.

నెల్లూరులో ప్రదర్శన చేశారు. కలెక్టరేట్ మెయిన్ గేటు ఎదుటలట బైరాయించి, ఉద్యోగులను అడ్డుకున్నారు. దీంతో పోలీసులు నాయకులను ఈడ్చేసి, పలువురిని అరెస్టు చేశారు.

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా ఏలూరులో కార్మికులు ప్రదర్శన చేశారు. కలెక్టరేట్ వద్ద ఏర్పాటుచేసిన ముళ్లకంచె, బారికేడ్లను తప్పించుకుని ముందుకు దూసుకెళ్లడంతో 30 మందిని అరెస్టు చేశారు.

తూర్పుగోదావరి జిల్లా కాకినాడ కలెక్టరేట్ వద్ద ధర్నా చేపట్టారు. ఉపాధ్యాయ ఎంఎల్సిగా నామినేషన్ వేసేందుకు ర్యాలీగా వచ్చిన కెవివి.సత్యనారా యణరాజు (చైతన్యరాజు)కు మద్దతుగా వచ్చిన

టిడిపి నాయకులను కలెక్టరేట్లోకి పంపే మిషన్తో ట్రేడ్ యూనియన్ల నాయకులను అరెస్ట్ చేసేందుకు పోలీసులు ప్రయత్నించారు. సిఐటియు రాష్ట్ర కోశాధికారి ఎ.వి. నాగేశ్వరరావు పాల్గొన్నారు.

విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ మెయిన్ గేట్ వద్ద కార్మికులు ధర్నా చేపట్టారు. శ్రీకాకుళం కలెక్టరేట్లోకి వెళ్లేందుకు ప్రయత్నించిన 56 మందిని, విజయనగరం జిల్లా కేంద్ర ప్రధాన తపాలా కార్యాలయం వద్ద 79 మందిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. అంతకుముందు కార్మికులు తపాలా కార్యాలయం వద్ద ధర్నా, ఎంఆర్ కాలేజి జంక్షన్ వద్ద రాస్తారోకో చేశారు.

జూట్ పరిశ్రమ రక్షణకు ప్రభుత్వం కలుగజేసుకోవాలి మూతపడ్డ జ్యూట్ మిల్లులను తెరిపించాలి

బొబ్బిలిలో మూతపడిన జూట్ పరిశ్రమలను తెరిపించేందుకు ప్రభుత్వం కలుగజేసుకొని కార్మికులను ఆదుకోవాలని ఫిబ్రవరి 24న అఖిలపక్ష కార్మిక సంఘాల ఆధ్వర్యన జూట్ సదస్సు విజయనగరంలో నిర్వహించారు.

సదస్సుకు ముఖ్యవక్తగా హాజరైన స్థానిక ఎమ్మెల్యే సుజయకృష్ణ రంగారావు మాట్లాడుతూ మూడు జూట్ పరిశ్రమలు మూతపడడంతో అందులో పని చేస్తున్న ఐదువేల మంది కార్మికులు ఉపాధి లేక రోడ్డున వడ్డారన్నారు. ఎమ్మెల్యేగా జ్యూట్ కార్మికుల సమస్యకే ప్రాధాన్యతనిస్తానన్నారు. బడ్జెట్ అసెంబ్లీ సమావేశాల్లో జూట్ కార్మికుల సమస్యలను ప్రస్తావించి ప్రభుత్వం దృష్టికి తీసుకెళ్తామన్నారు.

టిడిపి రాష్ట్ర కార్యనిర్వాహక కార్యదర్శి తూముల భాస్కరరావు మాట్లాడుతూ బొబ్బిలి పరిసర ప్రాంతాల్లో వనరులు తక్కువగా ఉండడం వల్ల చాలామంది కార్మికులు జూట్ పరిశ్రమలపై ఆధారపడి జీవనోపాధి పొందుతున్నారన్నారు. జ్యూట్ సమస్యను ప్రభుత్వం, కార్మికశాఖ మంత్రి అచ్చెన్నాయుడు దృష్టికి తీసుకెళ్తానని, ఎన్.సి.ఎస్. చెరకు బకాయిలుపై చక్కెర రాష్ట్ర కమిషనర్ రజిత్ కుమార్ దృష్టికి తీసుకు వెళ్తామని తెలిపారు.

సిపిఎం డివిజన్ కార్యదర్శి రెడ్డి వేణు మాట్లాడుతూ సమస్యలు పరిష్కరించి ఇఎస్.ఐ, పిఎఫ్ సొమ్ము ఆయా ఖాతాలకు జమ చేయాలని, గ్రాడ్యూటీ చెల్లించాలని కార్మికులు కోరితే యాజమాన్యాలు సమస్యలు పరిష్కరించకుండా మిల్లులు మూసి వేయడం దుర్మార్గమన్నారు. కార్మికులు ఆకలితో అలమటిస్తున్నా ప్రభుత్వానికి పట్టడం లేదన్నారు. ఉపాధి కోసం వలసలు వెళ్లాల్సిన దుస్థితి ఏర్పడిందని ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు.

బిజెపి నాయకులు పి.జగన్మోహనరావు మాట్లాడుతూ జ్యూట్ కార్మికుల సమస్య పరిష్కరించకుండా అధికారులు నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించడం దుర్మార్గమన్నారు.

సదస్సులో సిఐటియు జిల్లా నాయకులు వి.శేషగిరిరావు, ఐఎఫ్.టియు నాయకులు ఎ.సింహాచలం, ఎఐఎఫ్.టియు నాయకులు ఎం.గోపాలం, కళాసీ సంఘం కార్యదర్శి ఎన్.తవిదినాయుడు, తాపీపనివారల సంఘం నాయకులు పి.వెంకటరమణ, నవ్య జ్యూట్ మిల్ అధ్యక్షులు టి.సత్యారావు, పిడిఎం నాయకులు ఎం.చిన్నారావు మాట్లాడారు. కార్యక్రమంలో కార్మికులు, ప్రజా సంఘాల నాయకులు పాల్గొన్నారు.

కలెక్టర్ ను కలిసిన ప్రతినిధి బృందం :

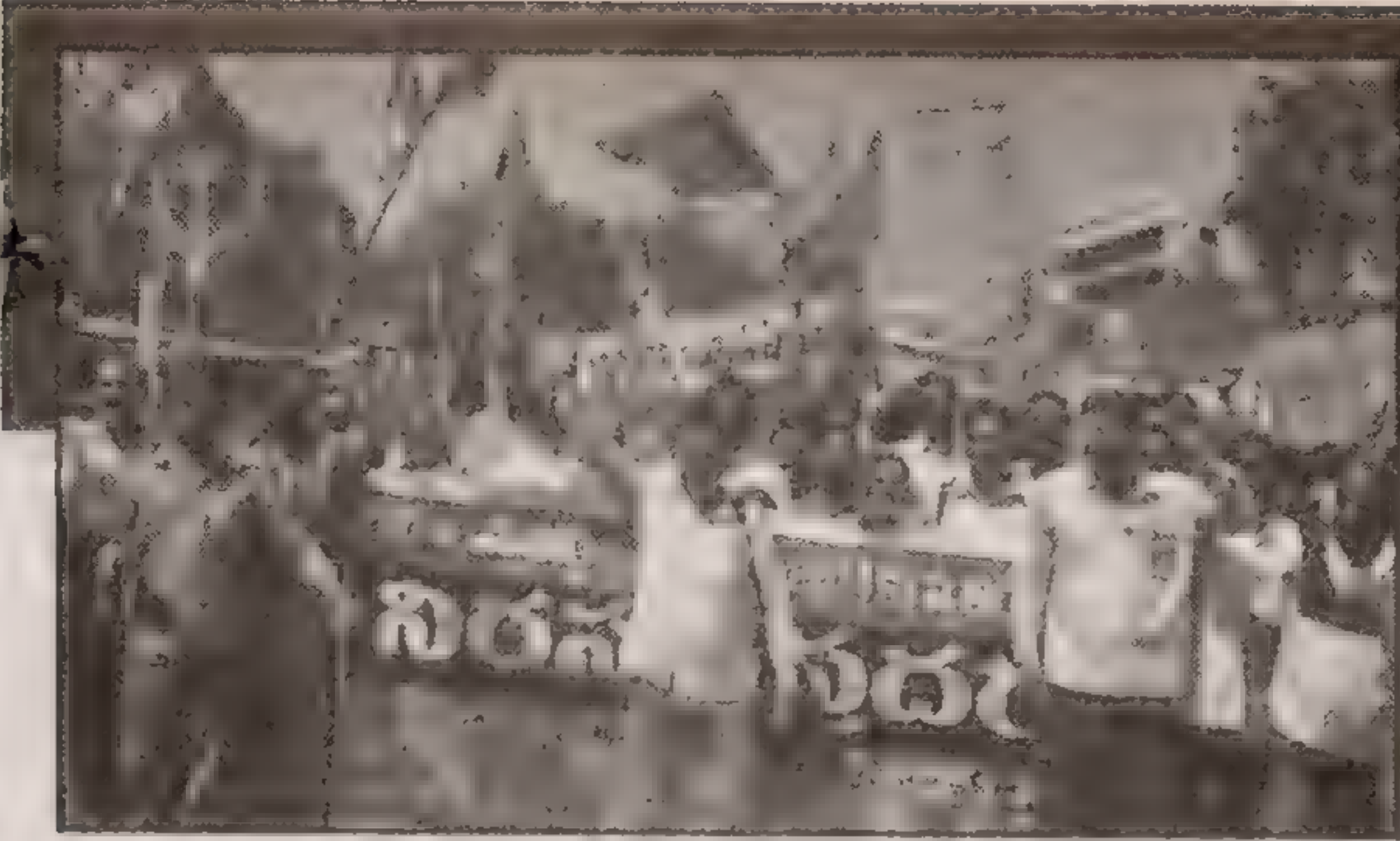
ఫిబ్రవరి 23న ఈ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో నాయకులు కలెక్టర్ ఎంఎం నాయక్ కు వినతిని అందజేశారు. ఈ సందర్భం గా వారు కలెక్టర్ తో మాట్లాడుతూ బొబ్బిలిలోని నవ్యా, శ్రీలక్ష్మి శ్రీనివాస్, జ్యోతి జ్యూట్ మిల్లులు మూతపడి 5వేల మంది కార్మికులు రోడ్డున వడ్డారన్నారు. మరోవైపు పని చేసిన కాలానికి జీతభత్యాలు చెల్లించకపోవడం వల్ల ఆకలిమంట లతో కార్మికులు ఇబ్బందులు పడుతున్నారన్నారు. కోట్లాది రూపాయలు పిఎఫ్, ఇఎస్.ఐ బకాయిలు ఉండడంతో పాటు కార్మికులు దాచుకున్న ఎల్.ఐ.సి, డెబ్ ఫండ్లు కూడా యాజమాన్యాలు స్వాహా చేశాయని కలెక్టర్ దృష్టికి తీసుకొచ్చారు. గ్రాడ్యూటీని కూడా చెల్లించడంలేదని చెప్పారు. దీంతో కార్మిక కుటుంబాలు ఆకలి మంటలతో ఆత్మహత్యలకు పాల్పడడం తప్ప మరే గత్యంతరం లేదన్నారు. వెంటనే కార్మిక కుటుంబాల పరిస్థితులను ఆలోచించుకొని మూతపడిన మిల్లులను తెరిపిం చేలా చర్యలు తీసుకోవాలని వారు కలెక్టర్ ను కోరారు. వినతిని అందజేసిన వారిలో సిఐ టియు నాయకులు శేషగిరి, పి.శంకరరావు, ఐఎఫ్.టియు నాయకులు ఎ.శ్రీను, ఐఎఎఫ్ టియు నాయకులు ఎం.గోపాలం, పట్టణ కళాసీ సంఘం నాయకులు బి.అప్పలస్వామి, పి.లక్ష్మణ రావు, శ్రీనివాసరావు, ఎన్.చిన్నారావు ఉన్నారు.

ఇసుక ధర తగ్గించాలి

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వెంటనే ఇసుక ధరను తగ్గించాలని, పెంపు జీవోను వెనుకబెట్ట ఉత్తరాంధ్ర ప్రాంతానికి మినహాయించాలని డిమాండ్ చేస్తూ భవన నిర్మాణ కార్మిక సంఘాల సమాఖ్య ఆధ్వర్యన ఫిబ్రవరి 23న విజయనగరం పట్టణంలో భారీ ర్యాలీ, అనంతరం ఆర్డీవో కార్యాలయం వద్ద ధర్నా చేశారు.

ధర్నానుద్దేశించి నాయకులు రెడ్డి శ్రీరామూర్తి, డి.వర్మ మాట్లాడుతూ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆదాయవనరులను పెంచుకునేందుకు చేస్తున్న రకరకాల ప్రయత్నాల్లో భాగంగా ఇసుక ధరను భారీగా పెంచుతూ జిడి విడుదల చేసిందన్నారు. దీంతో రూ. 700 నుంచి రూ. 1000 కు దొరికే ట్రాక్టర్ ఇసుక నేడు రూ. 2500 నుంచి రూ. 3వేలుకు కొనుగోలు చేయాల్సి వస్తుందన్నారు. దీనికితోడు సిమెంట్ కంపెనీ యాజమాన్యాలు సిండికేట్ పెంచుతున్న ధరలను చూసి పేద, మధ్య తరగతి గృహ నిర్మాణ దారులు వెనుకడుగు వేస్తున్నారన్నారు. దీంతో భవన నిర్మాణ రంగంపైన ఆధారపడి జీవిస్తున్న ప్రజల జీవితాలు రోడ్డున పడ్డాయన్నారు. వెంటనే ఇసుక, సిమెంట్ ధరలు తగ్గించాలని డిమాండ్ చేశారు. నాయకులు బివి రమణ, గొర్లి వెంకటరమణ, పి.శ్రీనునాయుడు పాల్గొన్నారు.

రోడ్డు భద్రతా బిల్లుకు నిరసనగా విశాల ఐక్య ఉద్యమం

- ఉపసంహరించుకునేవరకు పోరాటం
- విజయవాడలో ధర్నా, ర్యాలీలో నేతల పిలుపు

**ఏప్రిల్ 30న అఖిల
భారత రవాణా
సమ్మెకు సన్నాహాలు**

రోడ్డు రవాణా భద్రతా బిల్లు-2014ను ఉపసంహరించుకునేంత వరకు ఉద్యమాన్ని విస్తృతపరచాలని పలు కార్మిక సంఘాల నేతలు పిలుపునిచ్చారు. ఈ నేపథ్యంలో ఏప్రిల్ 30 న నిర్వహించే 24 గంటల సమ్మెను విజయవంతం చేయాలని కోరారు. సమ్మె సన్నాహక కార్యక్రమంలో భాగంగా సిఐటియు, ఎఐటియుసి, ఐఎన్టీయుసి, బిఎంఎస్, హెచ్ఎంఎస్, ఎఐఆర్టిడబ్ల్యుఎఫ్, ఆర్టిసి స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్), ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, ఆటోవర్కర్స్ యూనియన్లు తదితర కార్మిక సంఘాల ఆధ్వర్యంలో ఫిబ్రవరి 23న విజయవాడ సబ్ కలెక్టర్ కార్యాలయం వద్ద రాష్ట్రస్థాయి ధర్నా జరిగింది. ముందుగా పాత బస్టాండ్ సెంటర్ నుంచి సబ్ కలెక్టరేట్ కార్యాలయం వరకు భారీ ర్యాలీ నిర్వహించారు. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా కార్మిక సంఘాలు బ్యానర్లు, జెండాలతో ర్యాలీలో పాల్గొన్నాయి.

ఈ సందర్భంగా ఎస్డబ్ల్యుఎఫ్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు గంగాధర్, ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ రాష్ట్ర డిప్యూటీ జనరల్ సెక్రటరీ వైవి రావు అధ్యక్షత జరిగిన కార్యక్రమంలో ఆల్ ఇండియా రోడ్డు ట్రాన్స్పోర్ట్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (ఎఐఆర్టి డబ్ల్యుఎఫ్) (సిఐటియు) జాతీయ ఉపాధ్యక్షులు ఆర్ లక్ష్మయ్య మాట్లాడారు. రోడ్డు రవాణా వ్యవస్థలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒకే పన్నుల విధానాన్ని తీసుకువస్తోందన్నారు. దీనిని పలు రాష్ట్రాలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నా పట్టించుకోవడం లేదని తెలిపారు. ఆర్టిసిని నాశనం చేయడంతోపాటు కార్మికులు, డ్రైవర్ల

జీవితాలను ఛిద్రం చేయడానికి ప్రభుత్వం పూనుకుంటోందని విమర్శించారు.

ఎఐటియుసి రాష్ట్ర కార్యదర్శి సిహెచ్. రామారావు మాట్లాడుతూ రోడ్డు రవాణా భద్రతా బిల్లు వల్ల ప్రమాదాలు మరింతగా పెరుగుతాయన్నారు. డ్రైవర్లకు అనూహ్యంగా జరిమానాలు, కఠిన శిక్షలు విధించి వారిని వృత్తి నుంచి దూరం చేసి రవాణా రంగాన్ని దెబ్బతీస్తుందన్నారు. ఐఎఫ్టియు నాయకులు కుటుంబరావు మాట్లాడుతూ రవాణా రంగాన్ని దెబ్బతీసే ఈ బిల్లుకు వ్యతిరేకంగా జరగనున్న సమ్మెకు తమ సంఘం సంపూర్ణ మద్దతిస్తుందన్నారు. అనంతరం కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులు సబ్ కలెక్టర్ నాగలక్ష్మికి వినతిపత్రం అందజేశారు.

బస్భవన్ ఎదుట ధర్నా

ఫిబ్రవరి 23న తెలంగాణ రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా అన్ని ఆర్టీసీ డిపోల ఎదుట కార్మికులు ఆందోళనలు నిర్వహించారు. హైదరాబాద్లోని బస్భవన్ ఎదుట కార్మిక సంఘాల ఐక్య కార్యచరణ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ధర్నా నిర్వహించారు. తెలంగాణా ఆర్టీసీ స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్, ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, టిఎమ్ఎస్, టిఎన్ఎమ్యు, కార్మిక సంఘం, ఎస్డబ్ల్యుయు, కార్మిక పరిషత్, బహుజన వర్కర్స్ యూనియన్, బహుజన కార్మిక యూనియన్లు సంయుక్తంగా ధర్నాలో పాల్గొన్నారు. ఐక్య పోరాటానికి పిలుపు నిచ్చారు.

మార్చినెలలో కార్యక్రమాలు

- మార్చి 11 నుండి ఏప్రిల్ 10వరకు శ్రామిక మహిళా దినోత్సవ కార్యక్రమాలు.
- మార్చి 9 నుండి 11వరకు మండలాల వద్ద అంగన్వాడీల రిలే దీక్షలు.
- మార్చి 13న ఆర్.డి.వో ఆఫీసుల అంగన్వాడీల ముట్టడి.
- మార్చి 17న అంగన్వాడీల చలో హైదరాబాదు కార్యక్రమం.
- ఏప్రిల్ 30న రవాణా కార్మికుల దేశవ్యాప్త సమ్మె.
- ఏప్రిల్ 6న భవన నిర్మాణ కార్మికుల చలో పార్లమెంట్.

విజయవాడలో జరిగిన ప్రథమ ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రామిక మహిళా సదస్సు విశేషాలు

ఆంధ్రప్రదేశ్ తొలి శ్రామిక మహిళా సదస్సు 1979 ఫిబ్రవరి 11వ తేదిన విజయవాడలో జరిగింది. సదస్సు కు రాష్ట్రంలో ని వివిధ జిల్లాలనుండి 163 మంది ప్రతినిధులు వచ్చారు. 15 ప్రరిశ్రమల నుండి ప్రతినిధులు హాజరైయ్యారు. వీరుగాక టీచర్లు, యల్ఐసీ, తదితర సంస్థల్లో పనిచేసే వారు, డాక్టర్లు, నర్సులవంటి గౌరవ వృత్తిదార్లు కూడా తగు సంఖ్యలో పాల్గొన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్లో శ్రామిక మహిళలను సంఘటితపరచేందుకు జరిగిన మొట్టమొదటి ప్రయత్నమే ఈ సదస్సు. విజయవాడ పట్టణ మహిళా సంఘ కార్యదర్శి శ్రీమతి దండమూడి భిక్షాపతి ఆహ్వాన సంఘం తరపున స్వాగతం చెప్పారు. శ్రీమతులు డి.శారదా, కూడిపూడి మాణిక్యం, కె. సావిత్రమ్మ, శేషారత్నం, రమణమ్మలు అధ్యక్షవర్గంగా ఎన్నికయ్యారు.

శ్రీమతి విమలారణదివె ప్రారంభోపన్యాసం

అఖిలభారత శ్రామిక మహిళా సదస్సు కన్వీనర్ శ్రీమతి విమలారణదివె సదస్సును ప్రారంభిస్తూ తమ సమస్యలపై పోరాటం జరిపేందుకు సన్నద్ధం కావలసిందిగా ఉద్బోధించారు. దేశంలో అనేక బ్రేడ్ యూనియన్ కేంద్రాలున్నప్పటికీ ఒక్క సిఐటియు మాత్రమే మహిళా శ్రామికుల సమస్యలపై ప్రత్యేకవేదిక నిర్మించేందుకు పూనుకున్నదని ఆమె అన్నారు. దేశంలో పనిచేసే స్త్రీల సంఖ్య అంతకంతకు పెరిగింది. ఆ సంఖ్యతో పాటే వీరికి ఎదురయ్యే ప్రతేక సమస్యలు కూడా పెరిగాయి. అయినా ఏ సంఘమూ వాటిమీద ప్రత్యేక దృష్టి చూపలేదు. సిఐటియు మాత్రం మొట్టమొదట కలకత్తా మహాసభ మొదలుకొని ఈ సమస్యపై ప్రతేక శ్రద్ధచూపుతూ వచ్చిందని, తదమగుణంగానే ఈ సదస్సులు జరుగుతున్నాయని చెప్పారు.

కన్వీనర్ రిపోర్ట్

అనంతరం సదస్సు కన్వీనర్ శ్రీ పర్వా సత్యనారాయణ కన్వీనర్ రిపోర్ట్ ప్రవేశ పెట్టారు. మహిళల ప్రత్యేక సమస్యలపై సాగించాల్సిన కృషికి మామూలు కార్మిక సంఘ కార్యకలపాలకు మధ్య సమన్వయం కుదిర్చేందుకోసం ఈ సదస్సు ఏర్పాటు చేయడం అవసరమని భావించామని ఆయన తెలిపారు. దానితో పాటు పనిచేసే మహిళల చొరవ, నిర్మాణదక్షతలను పెంచేందుకు వారి ప్రత్యేక సదస్సులు ఉపయోగ పడగలవని అన్నారు. రాష్ట్రంలో విశాఖ, నెల్లూరు, గుంటూరు, తూర్పు, పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలలో 600 మంది ప్రతినిధులతో సదస్సులు జరిగాయని, మరో రెండు జిల్లాలలో సదస్సులు త్వరలో జరుగుతాయని తెలిపారు. రాష్ట్రంలో 1971వ సంవత్సరానికి సంబంధించి లెక్కలు అందజేసిన 379 బ్రేడ్ యూనియన్లలో పురుషుల సంఖ్య 1,36,682 కాగా, స్త్రీల సంఖ్య 23,061 మాత్రమేనని శ్రామిక మహిళలక నిర్మాణపరిస్థితి ఎంత తక్కువగా వుందో తెలిస్తున్నదని వివరించారు. పిమ్మట వివిధ సమస్యలపై పెక్కు తీర్మానాలు ఆమోదించబడినాయి.

శ్రామిక మహిళల సమస్యలపై తీర్మానం

రాష్ట్రంలో ఫ్యాక్టరీలలో, గనులలో, వ్యవసాయంలో, బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్సులలో, షాపులలో, విద్యా, వైద్యాలయములలో, ఇతర సంస్థలలో పనిచేసే స్త్రీల పరిస్థితులు నా నాటికి క్షీణిస్తున్నవి. నిరుద్యోగ

సమస్య అతి తీవ్రమైనదిగా ఎదుర్కొంటుండగా, పనిచేసే స్త్రీలకు న్యాయమైన జీతాలు లేవు. ఉద్యోగ భద్రతా లేదు. చట్టరిత్యా ఏర్పరచవలసిన సౌకర్యాలూ సమకూర్చబడడం లేదు. పైగా, ఉన్నతోద్యోగుల, యజమానుల దౌర్జన్యాలకూ, నీతి బాహ్యపు కాంక్షలకూ గురికావలసి వస్తున్నది.

సమాన పనికి సమాన జీతం ఇచ్చే చట్టం నామమాత్రంగా వుండిపోయింది. అనేక మయోపాయాల ద్వారా, యజమానులు దీనిని ఉల్లఘిస్తూనే వున్నారు. బీడీ లాంటి చాలా పరిశ్రమలలో ఇదిఇంకా అమలులోకి రాలేదు. స్త్రీల సంఖ్యను, తగ్గించడానికే ఇది దారి తీస్తున్నది. మెటర్నిటీ బెవిఫిట్ ఆక్టుకూడా శ్రామిక స్త్రీల రిట్రెంచిమెంట్ కే దారి తీస్తున్నది. ఫ్యాక్టరీ ఆక్టు పూర్తిగా ఉల్లంఘించబడుతూనే వున్నది. చాలా ఫ్యాక్టరీలలో స్త్రీలకు ప్రత్యేక మరుగుదొడ్లు ఉండటంలేదు. క్రెచీలు ఏర్పాటుచేయడం లేదు. రాత్రిపూట పనిచేయవలసినవచ్చే టెలిఫోన్ ఆపరేటర్లు, నర్సులు మున్నగువారికి తగిన రక్షణా వుండటంలేదు. తిరిగి యిండ్లకు వెళ్లేటప్పుడు ట్రాన్సుపోర్టు సౌకర్యాలూ ఉండటం లేదు. షాపులలో యూనిఫారములూ ఇవ్వడంలేదు. శ్రామిక స్త్రీలకు తగినన్ని హస్తాక్షు ఏర్పాటు చేయబడడం లేదు.

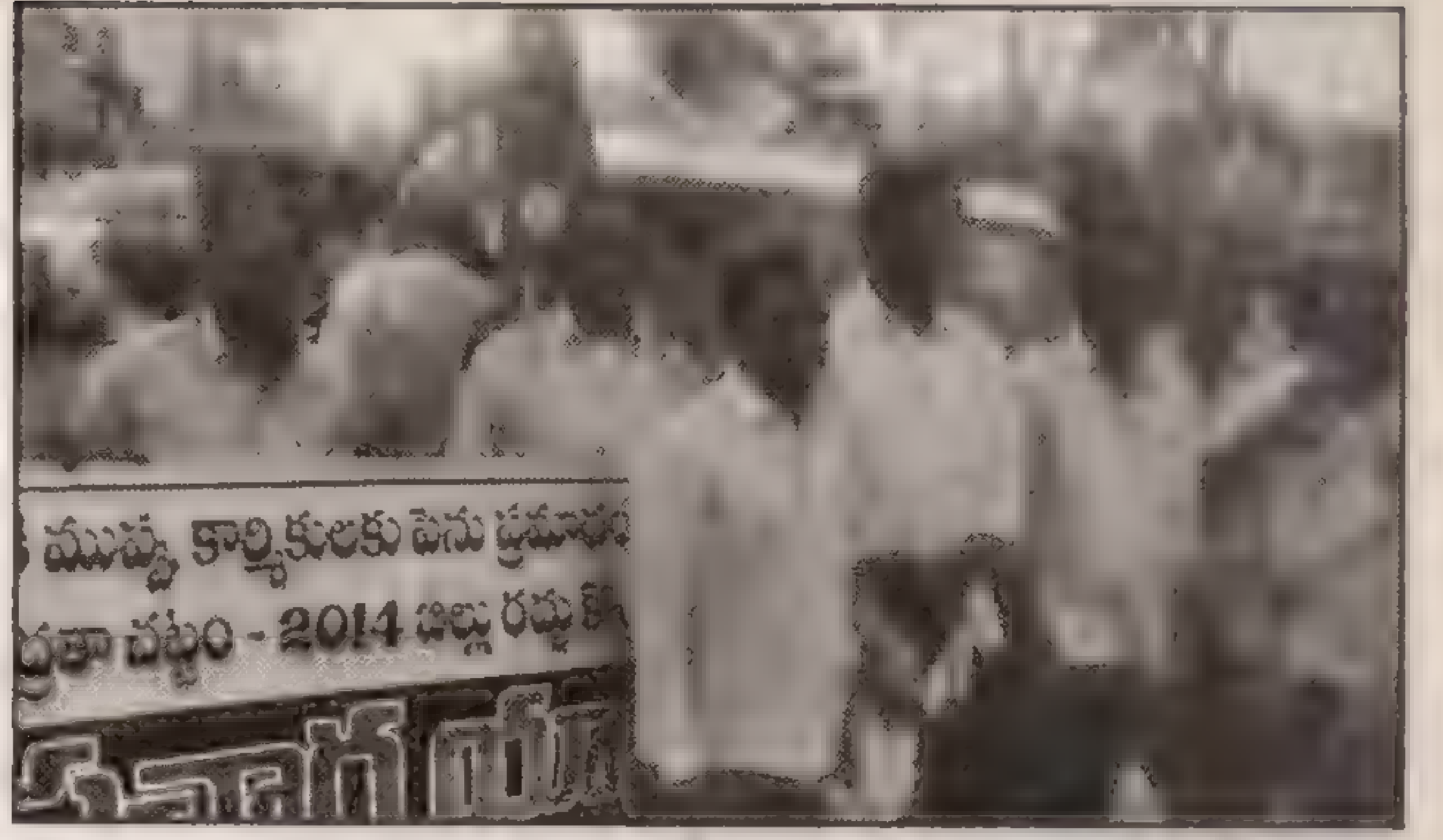
పనిలో ఇటువంటి ఇబ్బందులను ఎదుర్కొంటూ వుండగా, ఇక కార్మికులు ఎక్కువగా నివసించే ప్రాంతాలలో స్త్రీ లకు తగినన్నీ మరుగుదొడ్లు లేకపోవటమే గాక చాలా ప్రాంతాలలో స్త్రీ లకు అసలు మరుగు దొడ్లు సౌకర్యమే వుండటంలేదు. మంచినీటి సదుపాయాలు అతిహీనం, ఇండ్ల వసతి వికృష్టం. ప్రసూతి వైద్యశాలలూ, జనరల్ వైద్యశాలలూ చాలా తక్కువ ఉన్న అన్ని వైద్యశాలలోనూ మహిళా డాక్టర్లు ఉండటం లేదు. సిఐటియు యూనియన్లు తమ యూనియన్లతో శ్రామిక మహిళలను ఎక్కువగా సమీకరించి, సభ్యులుగా చేర్చుకోవాలని, నాయకత్వ స్థానాలకు వారిని ప్రమోటు చేయాలనీ, వారి సమస్యలపై దృష్టి మరల్చి కృషి చేయడానికై ప్రత్యేక మహిళా విభాగాలను ఏర్పాటు చేయాలనీ ఈ సదస్సు కోరుతున్నది. ఇంకా సమాన పనికి సమాన వేతనం, మరుగుదొడ్డి సౌకర్యాలు, బిటిష్ ప్రభుత్వ దురాగతంపై, అప్రెంటిసుల సమస్యపై, ఉద్యోగినులకు ప్రత్యేక బస్సులు నడపాలి, జీవిత భీమా సంస్థలో పనిచేస్తున్న ఉద్యోగినుల సమస్యలపై, మున్సిపల్ స్త్రీ కార్మికుల సమస్యలపై, మున్సిపల్ కాలనీలలో పిల్లల సంక్షేమ కేంద్రాలు నెలకొల్పాలి, ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు పాఠశాలల్లో పని చేస్తున్న ఉపాధ్యాయినుల పట్ల చూపుతున్న తేడాపై, పెన్షన్ సమస్యపై తీర్మానాలు ఆమోదించారు.

శ్రీ నందూరి ప్రసంగం

చివరలో సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీనందూరి ప్రసాదరావు ఉపన్యసిస్తూ ఎక్కడైనా సరే జీతం కొరకు పని చేసే మహిళలందరూ శ్రామిక స్త్రీల క్రిందికి వస్తారని చెప్పారు. మామూలు మహిళా సంఘాలు బహుళవర్గ సంఘాలైతే, ఇవి కొంత పరిమిత లక్ష్యంతో పనిచేసే స్త్రీలకు మాత్రమే సంబంధించినవి అన్నారు. దేశంలో పనిచేయటానికి సిద్ధంగా వున్న మహిళలకు తగినంత పనిలేకపోవడంవల్ల అపారమైన శక్తి నిరర్థకంగా పడివుంటున్నదని వారందరికి పని కల్పించేందుకై ఆందోళన సాగించాలని అన్నారు.

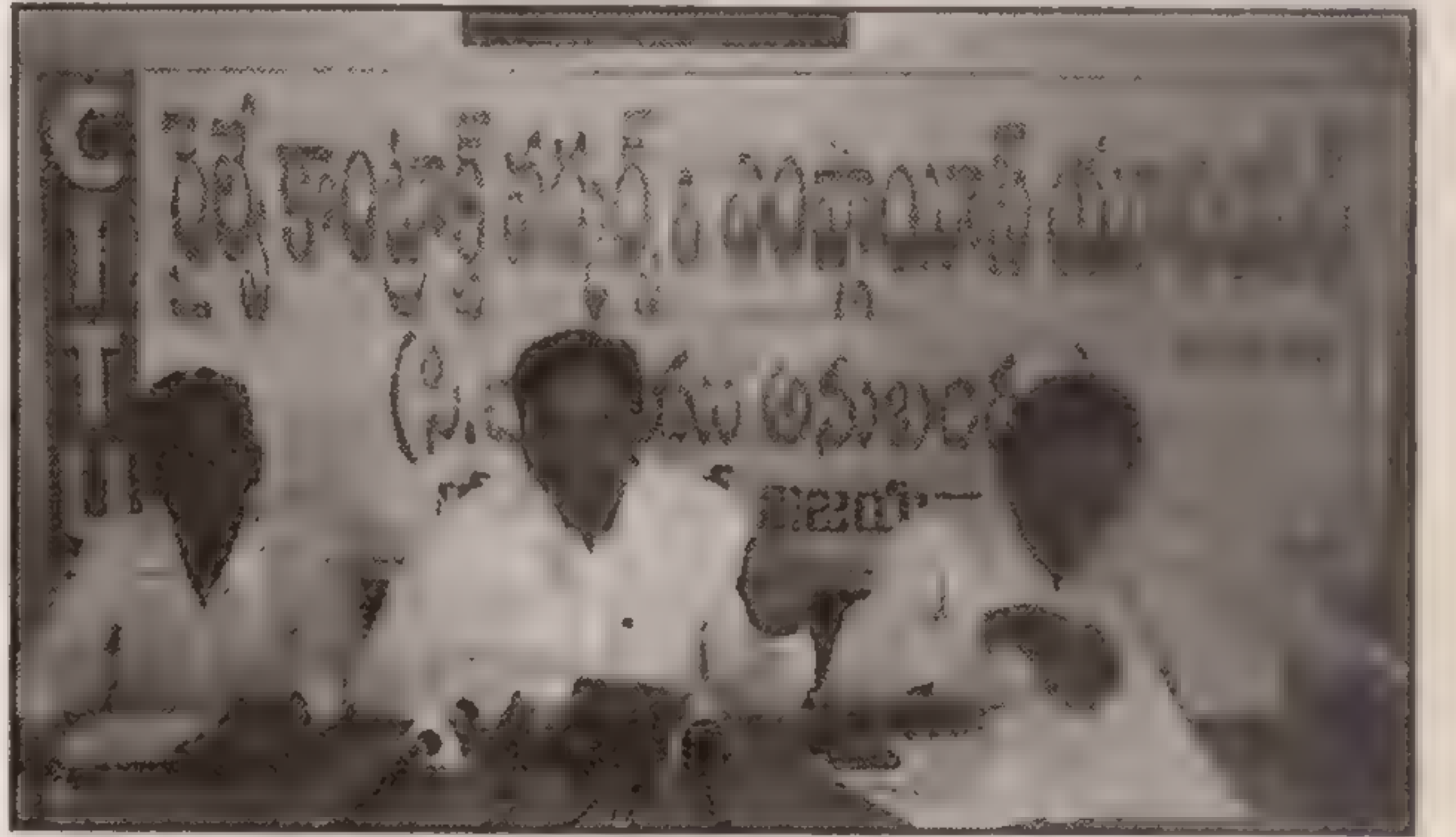
జనవరి 29న తిరుపతిలో జరిగిన ఐకెపి యూనిమేటర్ల రాష్ట్ర వర్క్‌షాపులో మాట్లాడుతున్న ఎం.ఎ గృహ్

రవాణా కార్మికుల జిల్లా జాతాలో మాట్లాడుతున్న పశ్చిమగోదావరి జిల్లా సిఐటియు ప్రధాన కార్యదర్శి సిహెచ్. బాబురావు

రైల్వే కాంట్రాక్టు కార్మికుల సమస్యలపై ఆందోళన

రైల్వే కాంట్రాక్టు, అవుట్ సోర్సింగ్ కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కరించకుంటే ఆందోళన తీవ్రతరం చేస్తామని రైల్వే కాంట్రాక్ట్ వర్కర్స్ అండ్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సిఐటియు) రాష్ట్ర కన్వీనర్ వి. ఉమామహేశ్వరరావు కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించారు. అధికారులు స్పందించని పక్షంలో రైల్వే మంత్రి సురేష్ ప్రభుకు లేఖ రాస్తామన్నారు. దుర్గాపురంలోని సిఐటియు కార్యాలయంలో ఫిబ్రవరి 23 జరిగిన విలేకరుల సమావేశంలో ఆయన మాట్లాడారు. రానున్న బడ్జెట్‌లో కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి పలు చర్యలు చేపట్టాలని కోరామన్నారు. పని భద్రతతో పాటు సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ మూడు జోన్ల పరిధిలో ఉండటంతో సమస్యల పరిష్కారానికి ఆస్కారం ఉండటం లేదన్నారు.

ఈ క్రమంలో రైల్వే బడ్జెట్‌లో ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు విభజన చట్టంలో పేర్కొన్న విధంగా ప్రత్యేక జోన్ ఇవ్వాలని కోరారు.

విశాఖ నగరంలో వీధి, తోపుడుబండ్ల వ్యాపారులపై దాడులు ఆపాలని ధర్మా

నగరంలో వీధి, తోపుడుబండ్ల వ్యాపారులపై దాడులు ఆపాలని, వీధి వ్యాపారస్తులకు రక్షణ కల్పించాలని డిమాండ్ చేస్తూ విశాఖపట్నం తోపుడుబండ్లు, చిల్లరవర్తకుల సంఘం (సిఐటియు) మద్దలపాలెం జోన్ కమిటీ ఆధ్వర్యం ఫిబ్రవరి 9 న ర్యాలీ, ధర్మా నిర్వహించారు. మద్దలపాలెం వద్ద ప్రారంభమైన ర్యాలీ రామాటాకీస్ జంక్షన్, ఆశీలుమెట్ట జంక్షన్ మీదుగా జివిఎంసి ప్రధాన కార్యాలయం వద్దకు చేరింది. అనంతరం అక్కడ ధర్మా నిర్వహించారు. ఈ ధర్మానుద్దేశించి సిఐటియు మద్దలపాలెం జోన్ ప్రధానకార్యదర్శి డి.అప్పలరాజు మాట్లాడుతూ, వీధి వ్యాపారస్తులకు జీవనోపాధి కల్పించాలని 2013లో కేంద్ర ప్రభుత్వం చట్టం చేసిందన్నారు. వీధి, తోపుడుబండ్ల వ్యాపారులకు రక్షణ కల్పించాలని సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చిందన్నారు. వీటన్నింటినీ కాలరాస్తూ జివిఎంసి అధికారులు గత నాలుగు రోజులగా వీధి వ్యాపారస్తులపై దాడులు చేస్తున్నారని విమర్శించారు. రోడ్డు పక్కన, గుడి పక్కన చిన్న చిన్న జంగిడిల్లో కొబ్బరికాయలు అమ్ముకుంటున్న వారిని కూడా అధికారులు వదిలి పెట్టకుండా విచక్షణా రహితంగా దాడులు చేసి తొలగించారని పేర్కొన్నారు. తక్షణం దాడులను ఆపాలని డిమాండ్ చేశారు.

చట్టప్రకారం వీధి వ్యాపారస్తులందరికీ జివిఎంసి గుర్తింపు కార్డులు కూడా ఇచ్చిందన్నారు. నగర వెండింగ్ కమిటీ కూడా ఉందన్నారు. చట్టపరంగా ఏర్పడిన నగర వెండింగ్ కమిటీ సమావేశాన్ని తక్షణం ఏర్పాటు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

బ్యాంకు సిబ్బందికి 15% వేతనం పెంపు

సమ్మే ప్రతిపాదనను విరమించిన ఉద్యోగ సంఘాలు బ్యాంకు ఉద్యోగులకు 15 శాతం మేర వేతనాలు పెరగనున్నాయి. ఈ మేరకు భారతీయ బ్యాంకుల సంఘం (ఐబిఎ), ఉద్యోగ సంఘాల మధ్య సోమవారం ఇక్కడ ఒప్పందం కుదిరింది. దీనితో వేతన సవరణలో జాప్యానికి నిరసనగా ఈ నెల 25 నుండి తలపెట్టిన నాలుగు రోజుల సమ్మే ప్రతి పాదనను బ్యాంకు ఉద్యోగ సంఘాలు విరమించుకున్నాయి. ఉద్యోగ సంఘాలు, ఐబిఎ మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం ప్రకారం 15 శాతం వేతన పెరుగుదలతో పాటు నెలలో రెండు, నాలుగు శనివారాలను బ్యాంకుల సెలవు దినాలుగా పరిగణించేందుకు అంగీకారం కుదిరింది. రెండు నాలుగు శనివారాల్లో సెలవు తీసుకునే ఉద్యోగులు ఒకటి, మూడవ శనివారాల్లో పూర్తి కాలం పనిచేయాల్సి వుంటుంది. ప్రస్తుత వేతన పెంపుదల ప్రభుత్వ రంగంలోని 10 లక్షల మంది ఉద్యోగులతో పాటు పాతతరం ప్రైవేటు బ్యాంకులు, కొన్ని విదేశీ బ్యాంకుల ఉద్యోగులకు వర్తిస్తుంది.

రోడ్ ట్రాన్స్‌పోర్టు సేఫ్టీ బిల్లు-2014 కు నిరసనగా విజయవాడలో ఆటో జాతా

ఫిబ్రవరి 19న రోడ్ ట్రాన్స్‌పోర్టు సేఫ్టీ బిల్లు -2014ను రద్దు చేయాలని ఆలిండియా రోడ్ ట్రాన్స్‌పోర్టు వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (ఎఐఆర్‌టిడబ్ల్యుఎఫ్ - సిఐటియు) నగర కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ఆటో జాతా కార్యక్రమాన్ని రైల్వే స్టేషన్ ఆటోస్టాండ్ సెంటరు వద్ద ప్రారంభించారు. ఈ జాతా రైల్వేస్టేషన్, పప్పుల మిల్లు సెంటరు, కేదారేశ్వర పేట సెంటరు, డాబాకొట్లు సెంటరు, పైపుల రోడ్, కండ్రీక, పాముల కాలువ, కబేళా, సితార, ఐరన్‌యార్డ్, భవానీపురం లారీస్టాండ్ , రథం సెంటరు, కెఆర్‌మార్కెట్, పంజా, నెహ్రూబమ్మ సెంటరు, చిట్టినగర్ తదితర ప్రాంతాల మీదుగా సాగింది.

జాతాను ప్రారంభించిన ఎస్సీహెచ్ శ్రీనివాసరావు మాట్లాడుతూ టూ వీలర్, కారు, ఆటో, జీపు, లారీ, బస్ తదితర రంగాల్లోని వారందరికీ వ్యతిరేకంగా ఈ బిల్లును కేంద్ర ప్రభుత్వం రూపొందించిందన్నారు. ఈ బిల్లు అమలు లోకి వస్తే అందరికీ (రవాణారంగంలోని వారందరికీ) కరుడు గట్టిన నేరస్తుల మాదిరిగా తీవ్రమైన జరిమానాలు, జైలు శిక్షలు పడేపరిస్థితి ఉందన్నారు. ఆర్టీసి, రైల్వే రంగాలకు ఈ బిల్లు తీవ్ర నష్టాలను తీసుకొస్తుందన్నారు. ఆర్టీసీ, రైల్వేలను పూర్తిగా ప్రయివేటు పరం చేసే దురుద్దేశంతోనే కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ బిల్లును తీసుకొచ్చిందన్నారు బిల్లు అమలుతో కార్మికులపై విపరీతమైన ఒత్తిడి, నిరంతరం అభద్రతాభావం పెరుగుతుందన్నారు. ఇటువంటి ప్రమాదకర బిల్లును కేంద్రం ప్రవేశ పెడితే తెలంగాణా రాష్ట్ర కార్మిక మంత్రి వ్యతిరేకించారని, ఎపి ప్రభుత్వం మాత్రం మిత్ర

పక్షమైన బిజెపితో దోస్తీ కోసం ఒత్తాసు పలుకుతుందన్నారు. కార్మికుల పొట్ట కొట్టి వారి ఉపాధిని దెబ్బతీయాలని చూస్తోందన్నారు. ఈ బిల్లును రద్దు చేయాలని జాతీయ స్థాయిలో రవాణా కార్మిక సంఘాలన్నీ గత ఏడాది డిసెంబర్ 18వ తేదీన ఢిల్లీలో భారీ ధర్నా నిర్వహించాయన్నారు. దేశ వ్యాప్తంగా జాతాల ద్వారా నిరసన తెలుపుతూ బిల్లు అమలులోకి వస్తే ఎటువంటి ప్రమాద కర పరిస్థితులు తలెత్తుతాయో కార్మికులకు ఫెడరేషన్ తెలియజేస్తోందన్నారు. ఈ నెల 23వ తేదీన రాష్ట్ర వ్యాప్త జాతాలన్నీ కలిపి విజయవాడలో భారీ ర్యాలీ, ఏప్రిల్ 30న దేశ వ్యాప్తంగా సమ్మె నిర్వహించేందుకు సన్నాహాలు చేస్తున్నట్లు తెలిపారు. ఇప్పటికైనా ప్రభుత్వం దిగొచ్చి బిల్లును రద్దు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

సిఐటియు నగర ప్రధానకార్యదర్శి ముజఫర్ అహ్మద్ మాట్లాడుతూ దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థపై తీవ్ర ప్రభావం చూపే ఈ బిల్లు అన్ని తరగతుల ప్రజలకూ నష్ట దాయకమని , ఈ బిల్లు రద్దు చేయక పోగా డ్రైవర్ల ఓటుతో గెలిచిన ప్రజా ప్రతినిధులు ఇష్టారాజ్యంగా మాట్లాడుతుండడం సిగ్గుచేటన్నారు. ఈ క్రమంలో కార్మిక వర్గమంతా సంఘటితమై ఐక్యంగా బిల్లును రద్దు చేసేవరకు పోరాడాలని పిలుపునిచ్చారు. కార్యక్రమంలో యూనియన్ నగర ప్రధాన కార్యదర్శి రూబెన్ కుమార్, సిఐటియు సింగ్ నగర్ జోన్ కార్యదర్శి కె దుర్గారావు, ఆటో వర్కర్స్ యూనియన్ నాయకులు డి కోటయ్య, వెంకటేశ్వరరావు, లక్ష్మణ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ఆటో కార్మికులపై పోలీసు
దాడులు ఆపాలి

ఆటోకార్మికుల పై పోలీసు దాడులను నిరసిస్తూ పిబ్రవరి 13న చలో కలెక్టరేట్కు నెల్లూరు జిల్లా కార్మిక సంఘం (సిఐటియు) పిలుపునిచ్చింది. ఈ ర్యాలీలో దాదాపు 800వందల మంది ఆటో కార్మికులు నెల్లూరులోని గాంధీ బొమ్మ సెంటర్ నుండి కలెక్టర్ ఆఫీస్ వరకు ర్యాలీగా వెళ్ళి ధర్నా నిర్వహించడం జరిగింది.

ఈ సందర్భంగా నెల్లూరు జిల్లా ఆటో కార్మిక సంఘం (సిఐఐయు) జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి జె. లక్ష్మీ నరసయ్య మాట్లాడుతూ ఈ మధ్యకాలంలో

ఆటో కార్మికులపై పోలీస్ అధికారులు ట్రాఫిక్ నిబంధనల పేరుతో చుట్టు ప్రక్కల గ్రామాల ఆటోలు నగరంలోకి రావద్దు అని అధికారులు షరతులు విధిస్తున్నారు. గుర్తింపు కార్డులు, నెంబర్ ప్లేట్లు కోసం రూ॥ 300/- నుండి రూ॥ 500/- వరకు వసూలు చేస్తున్నారు. నెంబర్ ప్లేట్లు లేకపోతే వేల రూపాయలు ఫైన్లు రాసి ఇబ్బంది పెడుతున్నారు. గతంలో మూడు, నాలుగు దఫాలు గుర్తింపు కార్డుల కోసం ప్రైవేట్ కాంట్రాక్టర్లకు అప్పచెప్పి రూ॥ 300 నుండి రూ॥ 500 వరకు వసూలు చేసినా అవి సక్రమంగా గుర్తింపు కార్డులు అందించలేదు. అధికారులు మారినప్పుడల్లా గుర్తింపుకార్డులు కాకుండా శాశ్వతమైన గుర్తింపు కార్డులు, పోలీస్ నంబర్లు జిల్లా వేప్తంగా ఇవ్వాలన్నారు. జిల్లాలో ఆటోలకు పార్కింగ్ స్థలాలు చూపించాల్సిన అధికారులు ఉన్న స్టాండ్లను కూడా తీసివేయాలని హుకుం జారీ చేస్తున్నారు. స్పెషల్ డ్రైవ్ పేరుతో ఆర్.టి.సి, ఆర్టీవో అధికారులు దాడులు చేస్తూ ఆటోలో నుంచి ప్యాసింజర్లను దించి బస్సుల్లో ఎక్కించి టికెట్లు మీద ఫైన్లు రాస్తూ ఆటో డ్రైవర్లను బెదిరిస్తున్నారు. హైవే పై ఆటోలు ఎక్కకూడదని నిబంధనలు విధిస్తున్నారు. హైవేలకు అనుకూని ఉన్న గ్రామాల ఆటోలు హైవేపై ఎక్కితే డ్రైవర్లను కొడుతూ, ఆటో కార్మికులను నేరస్థులుగా చిత్రీకరిస్తూ ఖైదీల వేలిముద్రలు తీసుకున్న విధంగా ఆటోవాలాల దగ్గర వేలి ముద్రలు తీసుకుంటున్నారు. నగరంలో రోడ్లు వెడల్పు లేకుండా ఫుట్ పాత్లు లేకుండా కేవలం ఆటోల వలనే ట్రాఫిక్ జామ్ అవుతున్నదని చెప్పడం హాస్యాస్పదంగా వున్నది. పై సమస్యలన్నీ పరిష్కరించాలని నెల్లూరు జిల్లా కలెక్టర్ గారికి వినతి పత్రం ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో ఎమ్. సుధాకర్, కె. అజయ్ కుమార్, ఎమ్. వెంకటేశ్వర్లు, తదితరులు పాల్గొన్నారు.

మా కథలు వింటారా !

శివమ్ విజ్ఞే

రచయిత ఢిల్లీకి చెందిన ఫ్రీలాన్స్ జర్నలిస్టు. తెహల్లా, టేట్లుక్, ఇంకా ఇతర అనేక పత్రికల్లో పనిచేశారు.

సరళీకరణ విధానాలు ప్రారంభమయిన తరువాత అనేక బహుళజాతి కంపెనీలు మనదేశంలో ప్రవేశించాయి. ప్రజల సొమ్ముతో ప్రభుత్వం వీరికి అనేక రాయితీలిచ్చింది. వారు మనకార్మికులను బానిసలకంటే హీనంగా ఉపయోగించుకొని లాభాలు తరలించుకు పోతున్నారు. దీనినే అభివృద్ధి అని పాలక వర్గాలు పిలుస్తున్నాయి. ఆ అభివృద్ధి వెనుకనున్న వాస్తవ కథ ఇది. నిజజీవిత చిత్రం ఇది. అందుకనే ఇది కథకాదు.

నాపేరు అలా ఉండనివ్వండి. మారుతి సుజుకి మటుకు నన్ను వదలదు. నేనేదో నేరం చేసానని కాదు. వాళ్ళు ప్రతి కార్మికుడుని జైల్లో పెట్టాలని చూస్తున్నారు. మేనేసర్ ప్లాంట్లో జులై 18న జరిగిన ఘర్షణ సమయంలో పనిలో లేని 3వ షిఫ్ట్ కార్మికులను కూడా వెంటాడు తున్నారు. ఆ గొడవ జరిగిన రోజున నేను కూడా ఉన్నాను. ఏమి జరిగిందో మీకు చెప్తాను. కాని మొత్తం ఘటన మీకు అర్థం అవ్వాలంటే మొదట జరిగిన విషయాలు మీకు తెలియాలి.

బ్రేకులు పెడల్స్ జతపరచటమే కార్మికుల లక్ష్యం అయితే రోజంతా వారు అదే పనిలోనే ఉంటారు. ప్రతి కారుకి 8 నుండి 10 బోర్డ్లు పెడుతూ కారు తర్వాత కారు... ప్రతి కారు నలభై సెకండ్లలో పూర్తి చేస్తూంటారు. అది ఒక రకమైన నాటకం అడుతున్నట్లు ఉంటుంది. ఎటువంటి అంతరం లేకుండా ఎనిమిది గంటల పాటు కొనసాగుతుంది. నాకు తెలిసినంత వరకు మేనేసర్ ప్లాంట్, ప్రపంచంలోనే అత్యంత వేగవంతంగా కార్లను ఉత్పత్తి చేసే టెక్నాలజీ ఉన్న పరిశ్రమ. అక్కడ కన్వీయర్ బెల్ట్ ఎప్పుడూ ఆగదు. మేము కూడా దానితో పాటు పరిగెడుతూ ఉంటాము.

నాకు 26 సంవత్సరాలు. పానిపట్ దగ్గర ఒక గ్రామం నుండి వచ్చాను. మా నాన్నగారు రోజువారీ కూలీ చేసుకునేవాడు. స్థానిక ప్రభుత్వ పాఠశాలలో 10వ తరగతి అయిన తర్వాత పానిపట్లో ఐటిఐలో చేరాను. రెండు సంవత్సరాల శిక్షణ అయిన తర్వాత గుర్గావ్లోని మారుతి ప్లాంట్లో చేరేటప్పుడు ఒకరకమైన ఉద్యోగం

నాలో ఉంది. ఎందుకంటే పానిపట్ నుండి నాకన్నా ముందు చేరిన వారు చాలా మంది ఉన్నారు. వారందరూ నాకు చెబుతుండే వారు. అక్కడ పని ఒత్తిడి చాలా ఎక్కువ ఉంటుంది, నువ్వు తట్టుకోలేవని చెప్పేవారు. వారు చెప్పింది కొంత కాలానికి నాకు అర్థమయింది. దీని ఒత్తిడి అనేది ఎలా ఉంటుందో వివరించటం కష్టమని దానిని

అనుభవిస్తేనే అర్థమవుతుందని.

పరిశ్రమలో చేరే ప్రక్రియలు పూర్తి చేయటానికి రెండు రోజుల సమయం తీసుకున్నారు. తర్వాత రెండు రోజులు అప్రెంటిస్ విభాగంలో శిక్షణ ఇప్పించారు. దాని తర్వాత వేరే అంశాలలో ఒకటి రెండు రోజులు శిక్షణ ఇచ్చి ఆ మర్నాటి నుండి నేరుగా పని అప్పగించేసారు. నాంతట నేను పని చేసుకుంటు పోవాలి. అసలు అప్రెంటిస్షిప్ అంటేనే శిక్షణ. కానీ నాకు అటువంటి శిక్షణ ఇవ్వలేదు. మారుతి సుజుకికి అప్రెంటిస్ కార్మికులంతా ఉచితంగా లభించిన శ్రమ శక్తి. ఎందుకంటే వారికిచ్చే స్టయిఫండ్ అంతా ప్రభుత్వమే భరిస్తుంది. ఐటిఐలో ఉత్తీర్ణులైన వారికి ఉపాధి కల్పించే పేరుతో ప్రభుత్వమే నెలకు 2800 స్టయిఫండ్గా ఇస్తోంది.

ఈ ఫ్యాక్టరీలో మేము కార్లను తయారు చేస్తాము. కార్ల విడి భాగాలన్నీ అనేక ఇతర పరిశ్రమలలో తయారు చేయబడి వస్తాయి. వందల మంది కార్మిక వర్గం అనేక ప్రాంతాలలో ఆ విడి భాగాలను మారుతి కోసం తయారు చేస్తారు. మేము వాటన్నింటిని ఒక చోట బిగించి కారు రూపం తెస్తాము.

దిగ్భ్రాంతికర వాస్తవాలు

మొత్తంమీద మేము అప్రెంటిస్ నుండి పర్మినెంట్ కార్మికులుగా మారాము. 8 గంటలపాటు నిర్విరామంగా ఎటువంటి భోజన విరామం లేకుండా పనిచేయాలి. మధ్యలో మాకు 7 నిమిషాల పాటు రెండుసార్లు

టీ, బిస్కెట్లు తీసుకోవటానికి కనీసం ఒకటిన్నర నిమిషాలు పడుతుంది. తాగితే టీ అన్నా తాగాలి లేదంటే టాయిలెట్కి వెళ్ళాలి. కొద్దికాలంలోనే మేము రెండింటిని ఒకేసారి చేసేలా తయారయ్యాము. ఒక చేత్తో టీ కప్పుతో టాయిలెట్లోకి వెళ్ళటం అలవాటయింది. మళ్ళీ పనిలోకి వచ్చేముందు టీ కప్పు కడిగి లాకర్లో పెట్టి రావాలి.

నేను ఐ టి ఐ పూర్తిచేసుకుని పనిచేయటం కోసం గుర్గావ్ వచ్చాను. కాని ఇలా ఎనిమిది గంటలపాటు నడుములు విరిగేలా పనిచేయాల్సి ఉంటుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు. కనీసం వచ్చే జీతం కూడా పనికి తగ్గట్టుగాలేదు. కాని నేను పనిచేయటం కోసం ఇక్కడికి వచ్చాను. జీవితం ఇలాగే ఉంటుంది. అది జీర్ణంచేసుకుని కొనసాగటానికి నిశ్చయించాను. ఒక సంవత్సర కాలం తర్వాత అప్రెంటిస్షిప్ పూర్తయిందని నాకు మేనేసర్ ప్లాంట్లో ఉద్యోగం ఇచ్చారు. అది ప్రారంభమై కొద్దినెలలే అయ్యింది. మేనేసర్లో కూడా

ఇటీవల గుర్గావ్ లోని మారుతీ మనేసర్ కంపెనీలో కార్మికుల ఆందోళన గురించిన వార్తలు పెద్ద ఎత్తున వస్తున్నాయి. కార్మికుల విధ్వంసక చర్యల వలన ఉత్పత్తి దెబ్బతింటోందని కార్పొరేట్ మీడియా గగ్గోలు పెడుతోంది. కానీ అది వాస్తవం కాదనీ, మానేసర్ కంపెనీలో కార్మిక యూనియన్ ఏర్పాటును భగ్నం చేయడానికి యాజమాన్యమే ఇటువంటి ప్రచారాలకు పాల్పడుతోందనీ కార్మికులు వాస్తవాలను వెల్లడించారు. ఆ వాస్తవ గాథలు చదవండి...

పని పద్ధతులు అవే. రోజూ ప్రొద్దునే 4.30 నిమిషాలకి లేస్తాను. మమ్మల్ని తీసుకెళ్ళటానికి వచ్చే బస్సు 5.20 నిమిషాలకి వస్తుంది. అది ఫ్యాక్టరీకి 6.30 నిమిషాలకి చేరుకుంటుంది. కార్మికులంతా ఎక్కువగా నివసించే గుర్గావ్ నుండి ఫ్యాక్టరీ 25 నుండి 30 కిలోమీటర్లు ఉంటుంది. ఉదయం 7 గంటలకు షిఫ్ట్ ప్రారంభమవుతుంది.

కొన్ని నెలల క్రితం నుండి ఉదయం షిఫ్ట్ సమయాన్ని 6.30 నిమిషాలకి మార్చారు. మేము ఇంకా పొద్దున్నే లేవాల్సివచ్చేది. దీనికి కారణం కొంత మంది కార్మికులు ఢిల్లీ నుంచి కూడా వస్తున్నారు. వారు ఉదయం ఢిల్లీ - గుర్గావ్ మధ్య ట్రాఫిక్ లో చిక్కుకోకుండా ఉండటానికి తెల్లవారుజామునే బయలుదేరటం కోసం షిఫ్ట్ సమయాన్ని మార్చారు. బస్సులో ప్రయాణం ఉచితం కాదు. నెలకి ఐదువందల రూపాయలు మాజీతంలో తగ్గిస్తారు. మధ్యాహ్నం భోజనము, టీ మటుకి సబ్సిడీ రేటుకి ఇచ్చి, నెలకు రూ 350 వసూలు చేస్తారు. మేము ఏ షాపు ఫోర్లో పనిచేస్తామో దాని పక్కనే ఉన్న విశ్రాంతి ఏరియాలో టీ వసతి కల్పించ బడింది. కాని లంచ్ కి మటుకు క్యాంటీన్ కి చేరాలంటే దూరం నడవాల్సిఉంటుంది. మాకున్న 30 నిమిషాలలో క్యాంటీన్ చేరి భోజనం చేసి అవసరమయితే టాయిలెట్ కి వెళ్ళాలంటే ఆ సమయం సరిపోదు. ఒక్క కార్మికుడు లేటుగా వచ్చినా, మొత్తం కన్వేయర్ బెల్ట్ ఆగిపోవాల్సి ఉంటుంది. అది జరిగితే మేనేజర్లనుండి ఆ కార్మికుడికి అనేక రకాల ఆవమానాలు, బెదరింపులు ఉంటాయి. ఇప్పుడు మేము ఉదయం 3.45 నిమిషాలకే లేస్తున్నాము. షిఫ్ట్ 6 గంటలకే ప్రారంభమవుతుంది. ముందు మీటింగ్ పెడ తారు. ఆ తర్వాత వ్యాయామాలు పావుగంట సేపు చేయిస్తారు. ఇదంతా మా సమయంలో, షిఫ్ట్ ఎనిమిది గంటలలో భాగం కాదు. ముందే చేయిస్తారు. ఉదయం సమావేశపు ముఖ్య ఉద్దేశ్యం అందరి పేర్లు తీసుకోవటంతోపాటు ఎంత మంది తప్పులు చేసారు, ఏవే తప్పులు చేసారు. ఏ పార్ట్ ని ఎవరు వదులుగా వదిలే సారు. కన్వేయర్ బెల్ట్ లో ఒక భాగాన్ని ఎవరు వదిలేసారు? ఈ రకంగా ప్రతిరోజు మాపని అవమానాలతో, దూషణలతో ప్రారంభమవు తుంది. నువ్వు అది చేసావు, ఇది చేసావు, మాకు రాత పూర్వకంగా వివరణ ఇవ్వాలి, మరొకసారి పొరపాటు జరిగితే నీకు వార్నింగ్ లెటర్ ఇస్తాము, ఈ రోజు మాకు ఐడి కార్డు కావాలి... ఇవన్నీ అయిన తర్వాత షాపు ఫ్లోర్ లో పని ప్రారంభమవుతుంది. కాసేపు అయ్యాక బెల్టు నొక్కబడుతుంది.

నేను విడిభాగాలు అమర్చే పనిలో ఉన్నాను. కొందరు చెకింగ్ లోనూ, రిపేర్ భాగాలలో ఉన్నారు. ముందుగా యంత్రాల సహాయంతో మెటల్ షీటుని కారు బాడీ రూపంలో తెస్తారు. దానిని వెల్డింగ్ షాపులో కార్మికులు పొందిక చేస్తారు. అక్కడ నుండి అది పెయింట్ షాపుకి వెల్తుంది. పెయింటింగ్ విధానము సగం యంత్రాల

ద్వారా జరుగుతుంది. అసెంబ్లింగ్ యూనిట్ లో అన్ని భాగాల అమరిక జరుగు తుంది. సైగింగ్, మెష్టింగ్ ఆ తర్వాత బ్రేకులు, పెడల్స్, స్టీరింగ్ అలా వరుసగా అమర్చబడ తాయి. కన్వేయర్ బెల్టు ద్వారా కార్మికుల దగ్గరకు వస్తాయి. ఎవరు దేనిని అమర్చాలో వారు ఆ పని చేయాలి. అవే రోజంతా చేయాలి. సుమారుగా 35 నుండి 40 సెకండ్ల పాటు కారు కార్మికుల దగ్గర ఆగుతుంది. ఒక కార్మికుడు బ్రేకు, పెడల్ అమర్చే పని అయితే అదే రోజంతా చేస్తూ ఉండాలి. 8 నుండి 10 బోల్టులు ప్రతి కారుకి.. కారు తర్వాత కారు అలా నలభై సెకండ్లకొక కారు చొప్పున 8గంటల పాటు అలా చేస్తూనే ఉండాలి. అది ఒక నాట్యంలా ఉంటుంది. ఆ నాట్యం నిరంతరం 8 గంటల పాటు చేయాలి. స్క్రా గన్ చేతిలో పెట్టుకుని అమర్చటం వెనక్కి పరిగెత్తటం ఇంకొక బోల్డ్ ని అందుకోవటం మళ్ళీ కారు దగ్గరికి పరిగెత్తటం ఒక రకంగా అవి ఎరోబిక్స్ లాగా ఉంటాయి.

మనేసర్ ప్లాంట్ నాకు తెలిసినంత వరకు ప్రపంచంలోనే అత్యంత వేగవంతంగా కార్లను ఉత్పత్తి చేసే కార్యగారం. నిజానికి కన్వేయర్ బెల్ట్ ఎక్కడా ఆగదు. మేము దానితో పాటు కదులుతూ, మళ్ళీ ఇంకొక పని అందుకోవటానికి వెనకకు పరిగెడతాము. మేము మెషిన్ ని నియం త్రించం. మెషిన్ మమ్మిల్ని నియంత్రిస్తుంది. దానికి తగ్గట్లు మేము నాట్యం చేయాలి. అందు వలన మంచి నీళ్ళు త్రాగాలన్నా వీపు గొక్కవాలన్నా గ్యారంటీగా ఒకటి రెండు కార్లు అందకుండా పోతాయి. ఇటువంటి పనిపద్ధతి లో నిజంగా నీకు దాహం వేసి నీళ్ళు తాగా లంటే కార్లు మిస్సవకుండా నీళ్ళు తాగాలంటే కనీసం 45 నిమిషాలు పడుతుంది. కన్వేయర్ బెల్ట్ మీద కార్మికులకు మంచి నీళ్ళు బాటల్స్ ని పంపుతూ ఉంటారు.

ఈ సమస్య వింటుంటే హాస్యస్పదంగా ఉంటుంది. కాని కారు మిస్సయితే మటుకు పరిస్థితి హాస్యస్పదంగా ఉండదు. ఒక్కసారి ఊహించండి! ద్యూటీ అయిన తర్వాత సూపర్ వైజర్ మమ్మల్ని ఒక్క కారు ఎందుకు మిస్సయిందని ప్రశ్నంచాడనుకోండి ! ఏమని చెబుతావు. నేను వీపు గొక్కవడానికి నాలుగు సెకన్ల కాలం వాడుకోవటం వలన కారు మిస్సయిందని చెబు దామా ? అంతకన్నా దౌర్భాగ్య పరిస్థితి మనిషికి ఇంకేమన్నా ాంటుందా ? తిట్లు పురాణాలు దూషణలు వార్నింగ్ లెటర్లు దర్శనిమిస్తాయి.

మనిషి తప్పు చేయటం అనేది అసంభవం. నువ్వు ఎందుకు పని చేయలేక పోతున్నావు. మిగతా వారందరు పని చేస్తున్నారు కదా? నువ్వే ఎందుకు టాయిలెట్ కు వెళ్ళాలి ? మాములుగానే ఈ పరిస్థితి ఒక వేళ కడుపులో తేడా వచ్చి విరోచనాలు పట్టుకుంటే మమ్మల్ని భగవంతుడే కాపాడాలి. కార్మికులను మంచి నీళ్లు తాగనివ్వడం దని వేడుకోవాలి.

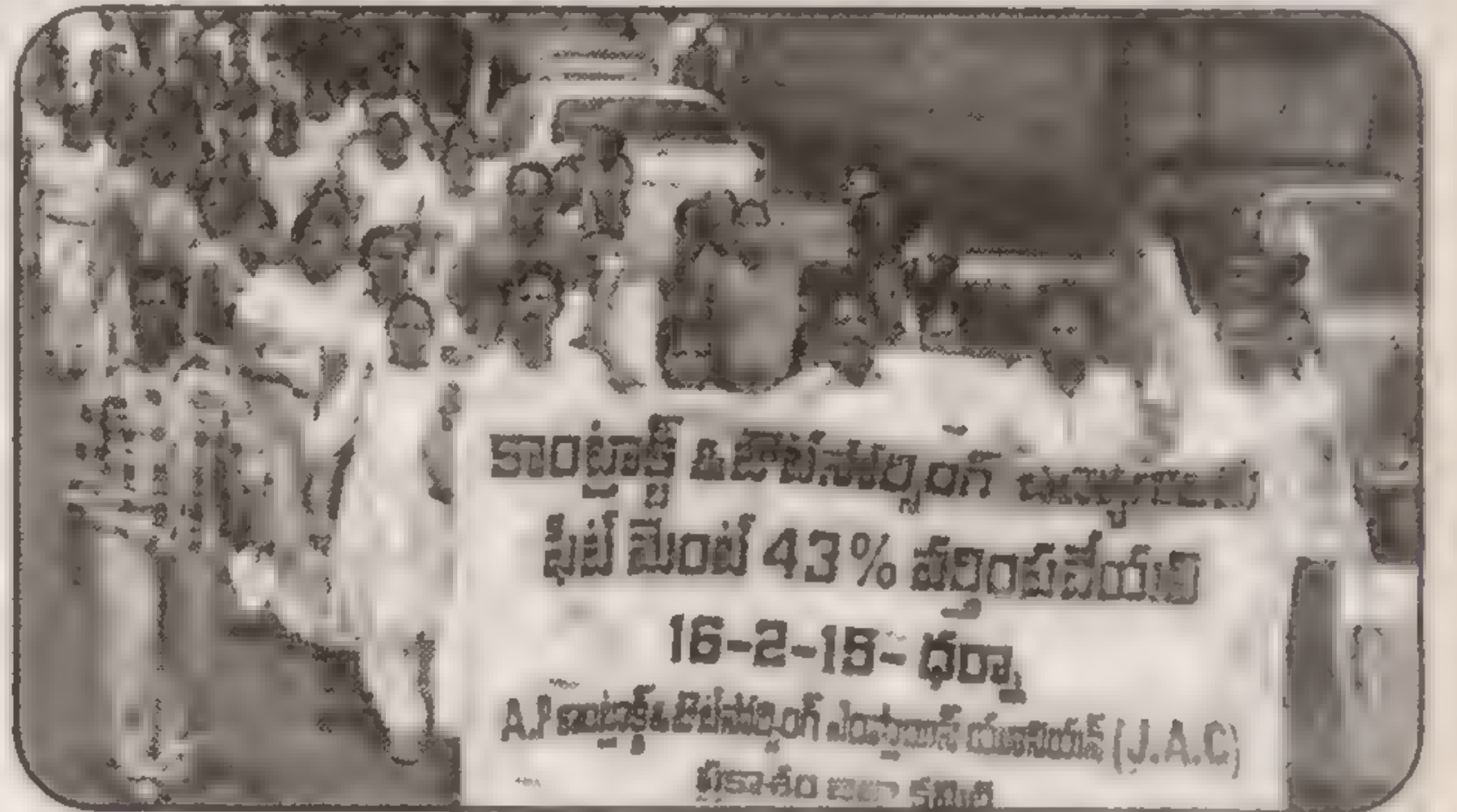
మేనేజర్లు, సూపర్వైజర్లని ఆదేశిస్తారు. ఒకవేళ ఎవరయినా మంచినీళ్లు తాగే సమయాన్ని రాబట్టు కుని తాగితే, వారిని గుర్తించి మర్నాడే వారి పనిభారాన్ని మరింత పెంచుతారు. సి.సి. కెమేరాల ద్వారా నిరంతరం మమ్మల్ని గమనిస్తూ, మరింత శ్రమని పిండటానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటారు.

- మిగిలిన భాగం వచ్చే సంచికలో.....

ఫోటో వార్తలు

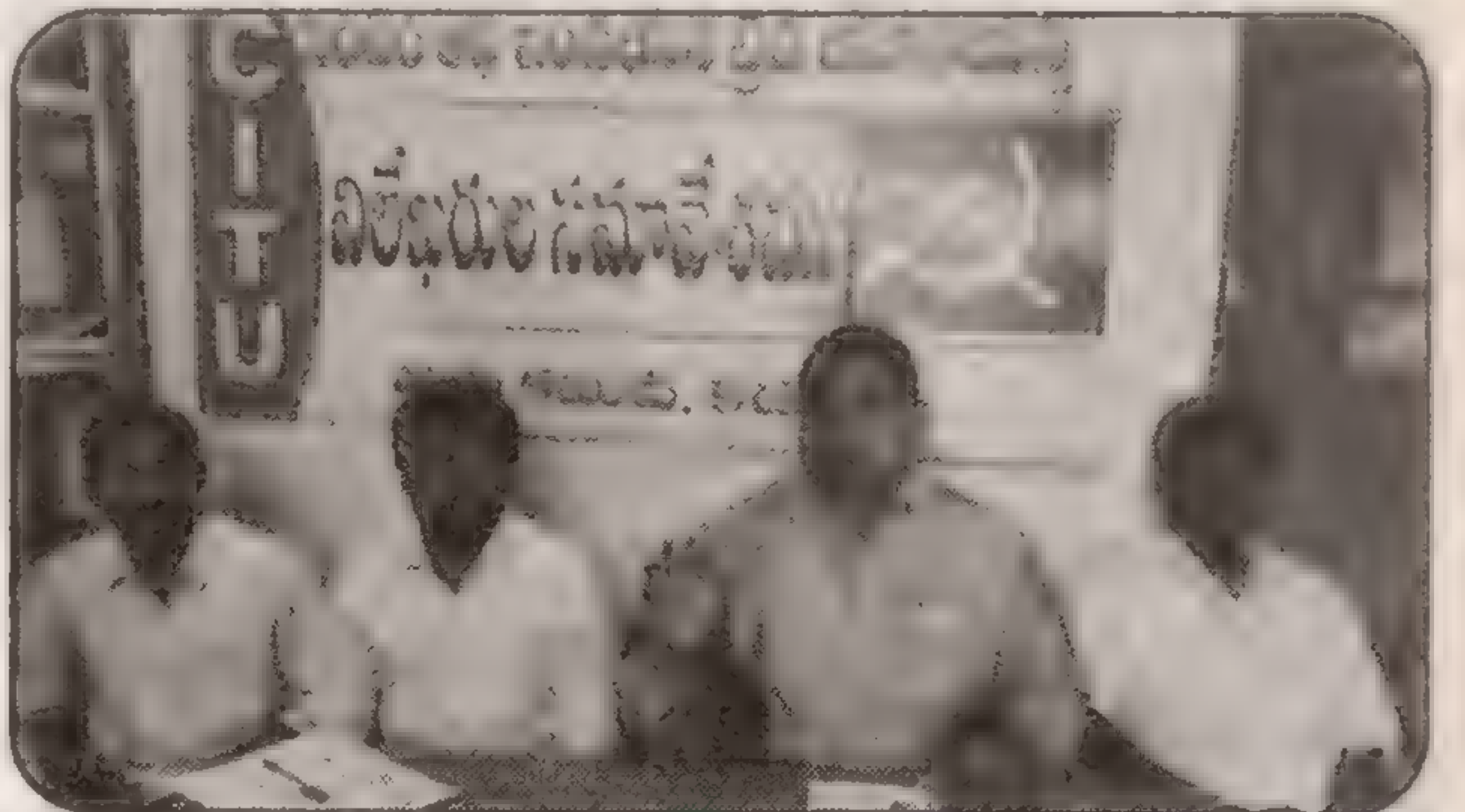
ఫిబ్రవరి 16న మిర్చి తొడలు తీసే కార్మికుల సమస్యలపై కలక్టరేట్ వద్ద జరిగిన ధర్నాలో మాట్లాడుతున్న గుంటూరు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి, పాల్గొన్న కార్మికులు.

ఫిబ్రవరి 16న కాంట్రాక్టు ఎంప్లాయిస్ కు పిఆర్ సి వర్తింపజేయాలని ఒంగోలులో జరిగిన ప్రదర్శన ధర్నా దృశ్యాలు

ఎలక్ట్రిసిటీ కాంట్రాక్టు కార్మికుల సమస్యలపై విజయవాడలో జరిగిన రిలే నిరాహార దీక్ష దృశ్యాలు

ఫిబ్రవరి 16న కాంట్రాక్టు & అవుట్ సోర్సింగ్ ఎంప్లాయిస్ ధర్నాలో మాట్లాడుతున్న ఎంఎల్ఎసి డా॥ గేయానంద్

కడపలో జరిగిన సమావేశంలో

పుస్తక సమీక్ష

ఒక తెరంగ స్వరంగ

సాహితీ లోకంలో సి.వి.గా సుపరిచితుడూ సుప్రసిద్ధుడూ అయిన చిత్తజల్లు వరహాలరావు రచనల సంపూర్ణ పునర్ముద్రణలు ఇవి రకరకాల అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులూ మత చాందసాల దాడి ముదిరిన నేటి పరిస్థితులలో ఈ రచనల ప్రాధాన్యత ప్రాసంగికత మరింత పెరిగిందన్నది నిజం. భారతీయ తాత్వికత చరిత్ర సంప్రదాయం గురించి అదే పనిగా మాట్లాడేవారు అందులోని చార్వాకులు, వేనరాజుల వరవడిని కప్పిపుచ్చుతుంటారు. తప్పుగా చూపిస్తుంటారు. సివి ఆ ధిక్కార స్వరాలపై కేంద్రీకరించి శక్తివంతమైన కావ్యాలుగా మలచారు.

1970 లలో తెలుగు సాహితీలోకంలో సంచలనం కలిగించి ప్రగతిశీల శక్తులకూ హేతువాదులకూ అక్షరాయుధాలు అందించింది సివి కలం. సివి, సి.విజయలక్ష్మి, అరుణశ్రీ వంటి పేర్లతో ఆయన రాసిన వచన కవితలూ కావ్యాలూ ఆలోచనాపరులను, ప్రధానంగా యువతను గొప్పగా శాస్త్రేజపర్చాయి. ఆ రోజుల్లో యువజన, విద్యార్థిసంఘాల సభల్లో సివి సందేశాలు, పుస్తకాలు ప్రగాఢ ప్రభావం ప్రసరించేవి. రాజకీయ ఆర్థిక, సామాజిక ఆధ్యాత్మిక రంగాలలో రకరకాల వంచకులను ఏకకాలంలో ఎండగట్టడం సివి ప్రత్యేకత.

సర్కారీ సత్కార సన్మానాలు గానీ, ప్రాపకాలూ ప్రచారాలూ గానీ, ఆయన కోరుకున్నది లేదు. అలాటి చాపల్యాలూ కండ్మాతులకు దూరంగా అధ్యయనం చేస్తూ రచనలందిస్తూ వచ్చారు. ఆయనపై మతోన్మాద శక్తులూ చాందసవాదులూ విషపు దాడులు చేసిన సందర్భాలు అనేకం. రకరకాల దోపిడీ, పీడన వంచక శక్తులను చీల్చి చెండాడే తన రచనలు తెచ్చిపెట్టిన దురాగ్రహాలకు తలవంచలేదు. నమ్మినదాన్ని చెప్పారు. నమ్మదగని వాటిపై ధ్వజమెత్తారు. ఈ దేశంలో మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతవేత్తలలో అగ్రగణ్యుడైన మాకినేని బసవపున్నయ్య స్వయంగా సివి రచనలను పరామర్శ చేయడంలో మనకు వాటి విశిష్టత స్పష్టమవుతుంది.

సాహిత్యంలో అభ్యుదయ కవిత్వం, దిగంబర కవిత్వం మధ్యకాలం సివి కి చెందుతుంది. కేరళలో ఇఎంఎస్ నంబూద్రిపాద్ ప్రభుత్వాన్ని నిరంకుశంగా కూలదోసిన అనుభవం తర్వాతనే ఆయన 'విషాదభారతం' రాశారు. శాద్యమాలు పోరాటాల ప్రభావాన్ని 'కారుచీకటిలో కాంతిరేఖ'గా కవిత్వీకరించారు. మితవాదంతోనూ శాగ్రవాదంతోనూ విడగొట్టుకుంటూ మార్క్సిస్టు మూలసూత్రాలకు కట్టుబడటంలో సివి మౌలిక నిబద్ధత మనకు గోచరిస్తుంది. మార్క్సిస్టు ప్రచురణలు, ప్రజాశక్తి కార్యాలయం, పుస్తకశాలలే సివి భావజాల కేంద్రాలుగా విలసిల్లాయి. తన క్రియాశీల సాహిత్య, సామాజిక జీవితంలో అధికభాగం ఆయన అక్కడే తన ఆత్మీయ మిత్రులతో ముచ్చటిస్తూ చైతన్యం పంచారు.

మామూలుగా అగ్రశ్రేణి కవులు సాహిత్యేతర సైద్ధాంతిక రచనలు చేయడం అరుదు. కాని సివి అలాటి పలు సాధికార చరిత్ర గ్రంథాలు వెలువరించడం మరో విలక్షణత. ప్రపంచంలో ప్రథమ శ్రామికవర్గ రాజ్యమైన 'పారిస్ కమ్యూన్'పై కవిత్వం సిద్ధాంతం మేళవించి 648 పేజీల బృహత్ కావ్యం తీసుకురావడం ఆయనకే చెల్లింది. పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య, ప్రజా వైద్యుడు డా.రామచంద్రారెడ్డి, మహాకవి శ్రీశ్రీ, డి.వి.సుబ్బారావు వంటివారిపై సివి కవితలు చూస్తే విప్లవ కారులపట్ల ఆయనకు ఎంత గౌరవమో తెలుస్తుంది. సమాజంలో

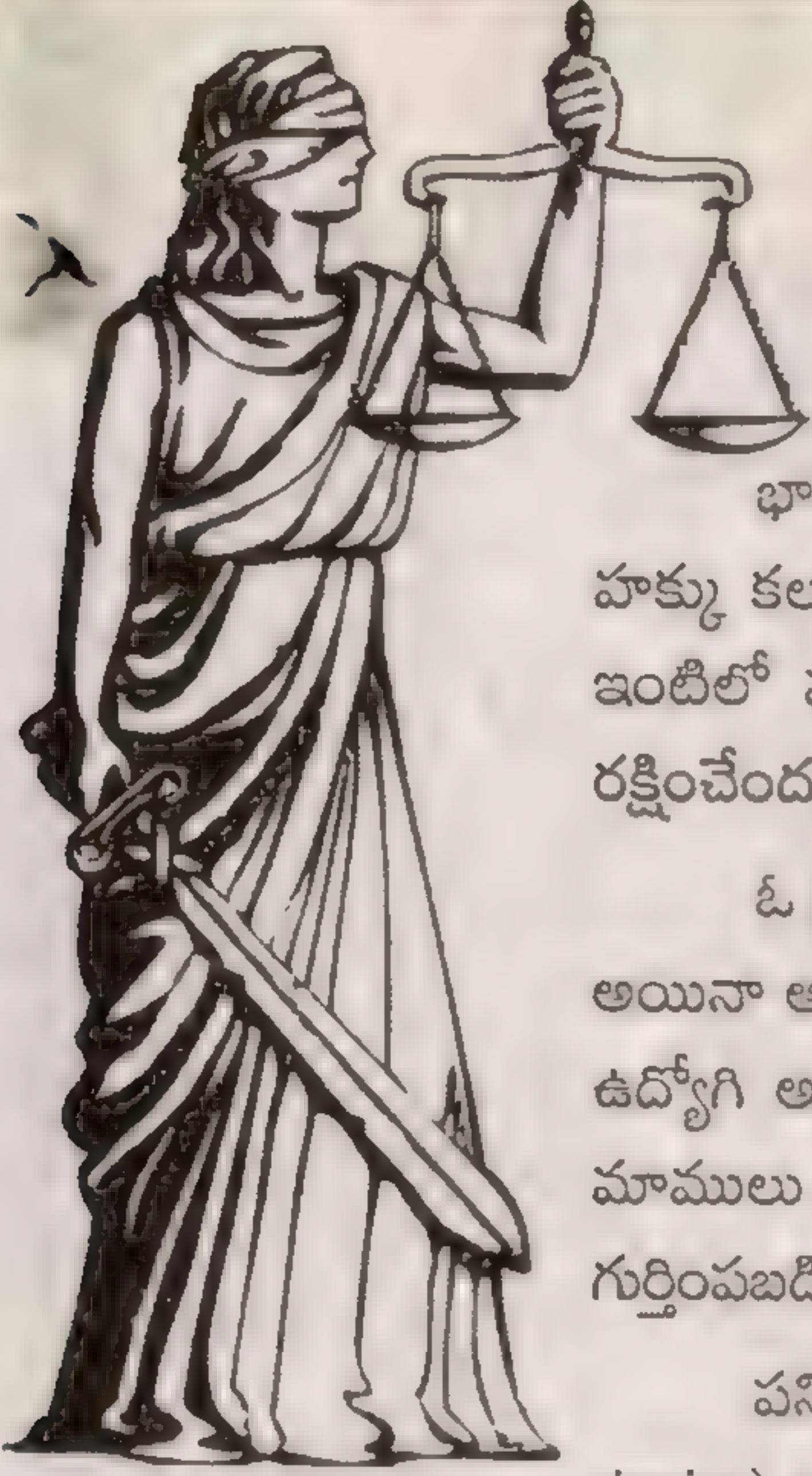
విజృంభించిన వికృత ధోరణులపై, అర్థంలేని అంధ విశ్వాసాలపై ఆగ్రహంతో కొన్ని తావుల సివి శాపయోగించే పదజాలం కొందరికి కష్టం కలిగించినా వాటి వెనక వున్న నిజాయితీ ప్రశ్నించలేనిది. శాస్త్రోత్తరా దళిత కవిత్వం వంటివి ముందుకు వచ్చినపుడు సివి లో వారు తమ తొలి అడుగులు చూసుకోవడం యాదృచ్ఛికం కాదు.

దాదాపు మూడు దశాబ్దాల తర్వాత సివి రచనలు సమగ్రంగా పునర్ముద్రించే అవకాశం కలిగినందుకు ఎంతో సంతోషిస్తున్నాం. ఇందుకు అంగీకారం తెల్పిన సివికి ముందుగా కృతజ్ఞతలు. సి.వి.సతీమణి భారతిగారు ఆయన రచనలపై ఆసక్తి, ప్రజాశక్తి సంస్థపై గౌరవంతో ఇందుకు అవకాశమిచ్చినందుకు ధన్యవాదాలు. ఆమెకు దగ్గర బంధువు అయిన శాంతిశ్రీ (ప్రజాశక్తి దినపత్రిక) సహకారం చెప్పుకోదగింది. సిపిఎం పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు బి.వి.రాఘవులు ఈ ఆలోచనను మనసారా ప్రోత్సహించారు. తమ దగ్గర వున్న పాత ప్రతులు అందించి సహకరించిన వారూ వున్నారు. నేటి నేపథ్యంలో ఈ పుస్తకాలన్నిటికీ కొత్తగా పరిచయాలు రాయించాము. ప్రముఖ మేధావులు, రచయితలు, పాత్రికేయుల నుంచి యువనేతల వరకూ ఈ పీరికలు రాసిన వారికి మా ధన్యవాదాలు. ఇంకా ఈ బృహత్ కార్యంలో చేయూతనిచ్చిన వారందరికీ అభినందనలు.

సివి వీటిని రచించిన నాటికంటే ఈనాడు ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామికశక్తుల ముందు సవాళ్లు మరింత తీవ్రమైనాయి. మతచాందసం, మార్కెట్ పోకడలు కూడా సంతరించుకుంది. వాటిని ప్రతిఘటించేందుకు ఎలా ఎదుర్కోవాలో తెలుసుకోవడానికి కూడా ఈ రచనలు మనకు కరదీపికలవుతాయి.

ప్రచురణ : ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్

వెల : రూ. 1945/-
(20 పుస్తకాలు)

పని ప్రదేశాలలో మహిళలపై లైంగిక వేధింపుల నిరోధక చట్టం

భారత రాజ్యాంగంలోని 14,15 మరియు 21 అధికరణాల ప్రకారం ప్రతి స్త్రీకి గౌరవ ప్రదంగా జీవించే హక్కు కలదు. ఓ స్త్రీ పనిచేస్తున్న ఆఫీసులో కాని ఫ్యాక్టరీలలో కాని మరి ఏదైనా సంస్థలలో లేదా వేరే వారి ఇంటిలో పనిమనిషిగా కాని ప్రశాంతంగా పనిచేసుకొవటానికి సెక్యువల్ వరంగా హింసకు గురి కాకుండా రక్షించేందుకై ఈ చట్టం ఏర్పాటు చేయబడింది.

ఓ స్త్రీ పనిచేసే ప్రభుత్వ ఆఫీసు అయినా ఫ్యాక్టరీ అయినా పాఠశాల అయినా ఆసుపత్రి అయినా, ఓ ఇల్లు అయినా ఆ ప్రాంతాన్ని పని ప్రదేశంగా ఈ చట్టంలో గుర్తించబడింది. హింసకు గురి అయిన మహిళ పర్యవేక్షకులు ఉద్యోగి అయినా తాత్కాలిక ఉద్యోగి అయినా, కాంట్రాక్టు బేసిస్ ఉద్యోగి అయినా, రోజు కూలీ అయినా, ఓ మామూలు సందర్భకురాలు అయినా వారి వయస్సుతో నిమిత్తము లేకుండా ఈ చట్టం ప్రకారం బాధితురాలిగా గుర్తింపబడింది. ఇంటి దగ్గర పనిచే స్త్రీలను కుడా వయస్సుతో నిమిత్తం లేకుండా ఈ చట్టం క్రిందకు తీసుకురాబడ్డారు.

పని ప్రదేశాలలో పనిచేసే మహిళలను (వయస్సుతో నిమిత్తము లేకుండా) దురుద్దేశ్యముతో (with sexual desire) శారీరకంగా తాకినా ఆ విధంగా ప్రయత్నం చేసినా డిమాండు చేసినా చేసినా సైగలు చేసినా బూతు

బొమ్మలు చూపించినా అసభ్యంగా ప్రవర్తించినా ఈ చట్టం ప్రకారం లైంగిక హింసగా పరిగణిస్తారు.

ప్రతి ఆఫీసు గాని సంస్థగాని అంతర్గత ఫిర్యాదు కమిటీని ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. గవర్నమెంటు వారు ప్రతి జిల్లాలో జిల్లా స్థాయి రెవిన్యూ అధికారి గాని అంతకు తక్కువ కాకుండా కాని ఒక జిల్లా ఆఫీసరుని నియమించాలి. సదరు జిల్లా ఆఫీసరు స్థానిక ఫిర్యాదుల కమిటీని ఏర్పాటు చేయాలి.

హింసకు గురిచేయబడిన స్త్రీ వ్రాతపూర్వకముగా తనపై జరిగిన హింసని అంతర్గత కమిటీకి గాని లేక స్థానిక కమిటీకి 3 నెలలు లోపు తెలియజేయాలి. పరిస్థితిని బట్టి అవసరమనుకుంటే మరొక 3 నెలలు కాలాన్ని కమిటీవారు పెంచవచ్చు. ఏదైనా కారణం వల్ల ఆమె ఫిర్యాదు చేయలేని పరిస్థితులలో వుంటే కమిటీ వారే సహకారం అందించి ఫిర్యాదు తీసుకునేటట్లు చేయాలి.

కమిటీవారు ఫిర్యాదుపై విచారణ చేయబోయే ముందు రాజీ చేయటానికి ప్రయత్నించాలి. రాజీ కుదిరితే తదుపరి విచారణ జరుపకూడదు. ఆ విధంగా రాజీ కుదిరితే ఆ విషయాన్ని సంస్థ యజమానికి గాని జిల్లా ఆఫీసరుకు గాని పంపాలి. సంస్థ వారు ఫిర్యాదు యిచ్చిన మహిళకు 3 నెలలు శెలవు యివ్వాలి. ఇది మామూలు శెలవు కంటే అదనం. రాజీ కుదిరిన ప్రకారం ప్రతివాది అమలు చేయటానికి సహకరించకపోతే తదుపరి విచారణ చేపట్టాలి. పోలీసు వారికి కూడా ఈ విషయాన్ని కమిటీ వారు తెలియపరచాలి. విచారణ జరుపుతున్న కమిటీ ప్రాథమిక సాక్ష్యాధారాలు ఉన్నవని నిర్ధారణకు వస్తే 7 రోజుల లోపల ఆ ఫిర్యాదుని పోలీసులకి పంపాలి.

బాధితురాలు ఫిర్యాదులోని అంశాలను రుజువు చేయలేకపోతే ప్రతివాదిపై ఏమి చర్య తీసుకోవద్దని యజమానికి కమిటీ తెలియజేయాలి.

ఫిర్యాదు అబద్ధమని దురుద్దేశ్యంతో కూడినదని రుజువైతే ఆ ఫిర్యాదుపై చర్య తీసుకోమని కమిటీవారు సూచించాలి. సెక్షన్ 509 ఐ.పి.సి. ప్రకారం ప్రతివాదికి శిక్ష వేసినప్పుడు దానితోపాటు బాధితురాలికి నష్టం పరిహారం చెల్లించమని ఆదేశించాలి. ఫిర్యాదులోని విషయాలు నిజమని రుజువైతే అతనిపై సర్వీసు రూల్స్ ప్రకారం డిసిప్లినరీ యాక్షన్ మిస్కండక్ట్ క్రింద తీసుకోమని యజమానికి కమిటీవారు తెలియజేయాలి. సర్వీసు రూల్స్ లో ఏమి చెప్పినప్పటికీ ప్రతివాది జీతం నుంచి కొంత డబ్బుని నష్ట పరిహారంగా బాధితురాలికి చెల్లించే ఏర్పాటు యజమాని సూచించాలి. ఫిర్యాదుదారు అబద్ధం సాక్ష్యం ప్రవేశ పెట్టినా, ఫోర్జరీ పత్రాలు ప్రవేశ పెట్టినా ఆమెపై తగిన చర్య తీసుకోమని యజమానికి కమిటీ వారు తెలియజేయాలి. విచారణ తర్వాత రిపోర్టుని విభేదించిన వారు పై కోర్టుకి అప్పీల్ చేసుకోవచ్చును.

సమాచార చట్టంలో ఏమిచెప్పినప్పటికీ ఫిర్యాది వివరాలు కాని, పోటోకాని ప్రతివాదిపై తీసుకోన్న చర్యపై కాని, పేపరులో గాని, టి.వి.లోగాని మరేవిధంగా ప్రచురించకూడదు యజమాని. ప్రతి మహిళ సక్రమంగా పనిచేసుకొవడానికి సరైన వాతావరణం కల్పించాలి. ఈ చట్టంలో చెప్పబడిన శిక్షలు గురించి యజమాని ఆఫీసు ఆవరణలో నోటీసు బోర్డులో ఏర్పాటు చేయాలి. యజమాని అంతర్గత కమిటీని ఏర్పాటు చేయకపోయినా కమిటీ వారు సూచించిన విధముగా ప్రతివాదిపై డిసిప్లినరీ యాక్షన్ తీసుకోకపోయినా యజమాని చట్ట ప్రకారం రు.50,000/-లు జరిమానా చెల్లించాలి. కోర్టులో కంప్లయింటు వేయకుండా ధైర్యంగా పోలీసు కేసు పెట్టడానికి అవకాశం లేదు.

వంగవోలు నాగమల్లేశ్వరి,

బి.ఎ., బి.ఎల్., అడ్వకేట్, గుంటూరు.

సినిమా సమీక్ష

కథ, కథనం, దర్శకత్వం : కె. క్రాంతి మాధవ్
విడుదల తేదీ : ఫిబ్రవరి 6, 2015

ఇది ఒక హృదయమైన, అందమైన, నిజమైన, నిర్మలమైన ప్రేమకథ. ప్రేమ ఎక్స్‌ప్రెస్ చేసిన పది నిమిషాల్లోపు ఆన్సర్ రాకపోతే సహనం కోల్పోయే జనరేషన్ ఇది. ప్రేమించే వాళ్ళకంటే ప్రేమిస్తున్నాం అనుకునే వాళ్ళు, ప్రేమించడం అనే ఫీలింగ్‌ని ఆస్వాదించడం కంటే... తమని ప్రేమించే వాళ్ళు ఉన్నారని చూపించుకోవడం ఫ్యాషన్ అని భావించేవాళ్ళు పెరిగిపోయిన కాలమిది.

అచ్చమైన ప్రేమకథా చిత్రాలు అరుదైపోయిన ఈ రోజుల్లో స్వచ్ఛమైన ప్రేమకు నిర్వచనమిచ్చే ప్రయత్నం చేసాడు దర్శకుడు కె. క్రాంతిమాధవ్. ఈతరంలో చాలా మందికి ఈ చిత్రం చూస్తే ఇదంతా నిజమేనా... నిజంగా ఇలా ప్రేమించుకుంటారా అనే అనుమానం కలుగుతుంది. వేగం పెరిగిన జీవనశైలిలో ప్రేమ అనే అందమైన భావానికి అర్థం మారిపోయింది. ఇలాంటి టైమ్‌లో ప్రేమ గొప్పతనం, దాని గాఢత తెలియజేస్తూ సినిమా తీయడమంటే సాహసమేనని చెప్పాలి. కథేంటి ?

రాజారామ్ (శర్వానంద్) ఒక రన్నర్. తనతోనే చదువుతోన్న నజీరాని (నిత్య) ప్రేమిస్తాడు. మతాలు వేరయినా కానీ ఇద్దరూ ప్రేమించుకుంటారు. కానీ అనుకోని పరిస్థితుల్లో విడిపోతారు. ఏళ్లు గడిచిపోతాయి. అయినా కానీ ఇద్దరూ తాము ప్రేమించిన వాళ్ళని మర్చిపోకుండా ఆ జ్ఞాపకాలతో బతికేస్తుంటారు. విడిపోయిన ఈ ప్రేమికులు మళ్ళీ ఒక్కటవుతారా లేదా?

కళాకారుల పనితీరు :

ఇప్పటికే చాలా ఇంప్రెసివ్ ట్రాక్ రికార్డ్ ఉన్న శర్వానంద్‌కి ఈ చిత్రం మరో మొమెంట్‌గా నిలిచిపోతుంది. తనకోసమే కొన్ని క్యారెక్టర్లు పుడుతున్నాయా అన్నట్టుగా, తను కాకపోతే మరొకరు ఈ పాత్ర చేయగలిగి ఉండేవారా అనిపించేట్టుగా తనకి మాత్రమే సాధ్యమయ్యే రీతిలో అద్భుత అభినయంతో నిత్య మీనన్ అవార్డ్ విన్నింగ్ పర్ఫార్మెన్స్ ప్రదర్శించింది. శర్వానంద్ తల్లి పాత్రలో పవిత్ర లోకేష్ నటన ఈ చిత్రానికి మరో ఎస్సెట్. స్టూడెంట్ సక్సెస్‌లో తన సక్సెస్ వెతుక్కునే పాత్రలో సూర్య సహజంగా నటించాడు. నాజర్ చేసింది చిన్న పాత్రే అయినా కానీ కథని టర్న్ చేసే క్యారెక్టర్. తేజస్వి ఓకే అనిపిస్తుంది. నిత్య స్నేహితురాలిగా నటించిన నటి బాగా చేసింది.

సాంకేతిక వర్గం పనితీరు :

సంభాషణలు బాగున్నాయి. డెప్త్ ఉన్న డైలాగ్స్ సినిమాలో చాలా

మళ్ళీ మళ్ళీ రానరాజు రేజు

ఉన్నాయి. అయితే ఒక్కో సందర్భంలో మరీ డ్రమెటిక్‌గా మాట్లాడుతున్నట్టు అనిపిస్తుంది. వాటిని కాస్త టోన్ డౌన్ చేసి ఉండాల్సింది. గోపీ సుందర్ నేపథ్య సంగీతం ఈ చిత్రానికి ఊపిరి పోసింది. ప్రేమకథలకి ఫీల్ ఉన్న మ్యూజిక్ తప్పనిసరి. పాటలు వినడానికి బాగున్నాయి. అయితే సినిమాని నెక్స్ట్ లెవల్‌కి తీసుకెళ్లే ఆడియో ఆల్బమ్ అయితే కాదిది. అభినందన, నీరాజనంలాంటి ఇన్‌స్ట్రంట్ అప్పీల్, లాంగ్ లైఫ్ ఉన్న సాంగ్స్ ఉన్నట్టయితే ఈ చిత్రం మరో రేంజ్‌కి వెళ్లేది. ఛాయాగ్రహణం అద్భుతంగా కుదిరింది. ప్రతి ఫ్రేమ్ చాలా ప్లెజెంట్‌గా ఉంది. సినిమా నిడివి తక్కువే అయినా కానీ కథాగమనం మరీ నిదానంగా ఉండడం వల్ల చాలా సేపు ఉన్నట్టు అనిపిస్తుంది. అభిరుచిగల నిర్మాత అనిపించుకున్న కె.ఎస్. రామారావు సంస్థ నుంచి ఇటీవలి కాలంలో అలాంటి సినిమాలు రావడం లేదు. ఈ చిత్రంతో ఆయన మరోసారి తన టేస్ట్ తెలియజేస్తారు. సోకాల్డ్ కమర్షియల్ అంశాల కోసం నిర్మాత వల్లభ దర్శకుడిని ఏమాత్రం ఫోర్స్ చేయలేదని అర్థమవుతోంది.

ఓనమాలు చిత్రంతో ఆకట్టుకున్న దర్శకుడు క్రాంతి మాధవ్ ఈ ప్రేమకథని కూడా అంతే స్వచ్ఛంగా, పరిణీతిగా తెరకెక్కించాడు. కథాచిత్రాన్ని దెబ్బ తీసే ఒక్క సన్నివేశానికి కూడా తావివ్వలేదు. బాలచందర్, మణిరత్నం, గౌతమ్ మీనన్ తరహాలో ఈ లవ్ స్టోరీని అద్భుతంగా తీర్చిదిద్దాడు. ప్రేమ అనే భావనలో ఎంత స్వచ్ఛత ఉందో దానిని తన సినిమాలో కళ్ళకి కట్టినట్టు చూపించాడు. లవ్‌లో పడగానే నెక్స్ట్ ఫిజికల్ కాంటాక్ట్ అన్నట్టు చూపిస్తోన్న నేటి ప్రేమకథల మధ్య ఒక అమలిన ప్రేమకథని అందంగా తెరకెక్కించాడు. ఒక నవల చదువుతున్నట్టు, ఒక అందమైన కవితకి రూపం వచ్చినట్టు.. మళ్ళీ మళ్ళీ ఇది రాని రోజు ఒక దృశ్య కావ్యంలా రూపు దిద్దుకుందంటే క్రెడిట్ పూర్తిగా క్రాంతి మాధవ్‌దే.

ఇలాంటి టైమ్‌లో ప్రేమ లోతుల్ని కొలిచి, దాని విలువని చాటిచెప్పే చిత్రం చేయాలనే ఆలోచన రావడం, దానిని నిష్కళంకంగా తెరకెక్కించడం మాటలు కాదు. అందుకు ఈ చిత్ర నిర్మాత, దర్శకులని ఎంత మెచ్చుకున్నా తక్కువే. అయితే ఈ జోనర్ సినిమాలకి కొన్ని ఇబ్బందులున్నాయి. పరుగులు పెట్టిద్దామన్నా కూడా ఈ తరహా చిత్రాల్ని వేగంగా ముందుకి నడిపించడం కష్టమే. అయితే దర్శకుడు సైతం ఎలాంటి అర్జన్సీ చూపించకపోవడంతో వేగం మరీ మందగించింది. అలా వేగం తగ్గిన సందర్భాల్లో సంభాషణలు కూడా భారంగా మారినప్పుడు మాత్రం ఈ చిత్రం కాస్త ఇబ్బంది పెట్టింది.

ఎంత మెచ్చార్డ్ లవ్‌స్టోరీ అయినా, ప్రేమ గొప్పతనం చాటేందుకు దర్శకుడు శతధా ప్రయత్నించినా సహజత్వానికి దూరంగా వెళ్లిపోయి మెలోడ్రామాతో నింపేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఎంత ప్రేమలో మునిగిపోయిన వారు అయినా, ఎంతగా ప్రేమలో గాయపడిన వారు అయినా కానీ మరీ ప్రతి మాటలోను డ్రామా పిండేయరు. ఆ బ్యాలెన్స్ ఒక్కటి మెయింట్లైన్ చేసినట్టయితే, ప్రేమ తాలూకు భావాల్ని, స్పందనల్నికూడా సహజంగా చూపించినట్టయితే ఈచిత్రం ఈ కాలం లో వచ్చిన అపురూప ప్రేమకథా చిత్రంగా నిలిచిపోయి ఉండేది.

కార్మికలోకం పత్రిక చదివాను. 2వ కవరు పేజీలో ఫిబ్రవరి 14 చీరాల ఐఎల్ టిడి కార్మికుల పోలీసు కాల్పులు, ఆంధ్రరాష్ట్రంలో తొలి కార్మిక పోరాటం గురించి వై.సిద్ధయ్యగారు రాసిన వ్యాసం చాలా ఇన్ స్పైరింగ్ గా వుంది. అయితే పార్లమెంట్ లో కార్మిక చట్టాల సవరణకు సంబంధించిన వ్యాసాలు మొత్తం సవరణలకు సంబంధించిన వివరాలు ఉంటే బాగుండేది. కొన్ని మాత్రమే ఇచ్చారు.

పి. తరంగిణి, ఒంగోలు

ప్రియమైన ఎడిటర్ గార్,

ఫిబ్రవరి కార్మిక లోకంలో ఈ మాసం ప్రత్యేకం అనే శీర్షికలో ఆంధ్రరాష్ట్రంలో జరిగిన మొట్టమొదటి పోరాటం చీరాల ఐఎల్ టిడి కార్మికుల పోరాటం గురించి వెలికితెచ్చిన అంశాలు ఎంతో స్ఫూర్తినిచ్చాయి. 1938 సం॥లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వంలో కార్మిక హక్కుల సాధన పని భద్రత కోసం జరిగిన పోరాటం ఎంతో స్ఫూర్తినిస్తుంది. చీరాలలోనే కాకుండా దేశవ్యాప్తంగా సంఘీభావం కూడగట్టిన పోరాటంగా అది నిలబడింది. అరెస్టులు, జైలులు, లాఠీ చార్జీలు, కాల్పులు అన్నింటికీ ఎదురుతిరిగి, నిలబడి ప్రాణాలను సైతం లెక్కచేయకుండా కార్మికులు నిలబడ్డారు. చీరాలలో బయలుదేరిన ఈ ఉద్యమం ఒంగోలు, గుంటూరు, తెనాలి, జెజువాడ, ఇందూరు, రాజమండ్రి తదితర ప్రాంతాలకు విస్తరింపచేసి విద్యార్థి, యువజన, ముస్లిం మైనార్టీలతో పాటు వివిధ రాజకీయ పార్టీల సంఘీభావాన్ని కూడగట్టిన ఐఎల్ టిడి కార్మికుల పోరాటాన్ని గురించి కార్మికలోకంలో అందించిన ఎడిటర్ గార్కి ధన్యవాదములు...

ఎన్. బాబురావు, చీరాల, డివిజన్ కార్యదర్శి

రచయితలకు సూచన

కార్మికలోకం పత్రికకు రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాము. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వస్తు జీవిత చిత్రాలు పంపించుచును. కార్మికులకు కదిలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను, వర్తకాలను పంపించు పురి 20వ తేదీలోపు కార్మికలోకం మెయిల్ అడ్రెసుకు లేదా పోస్ట్ అడ్రెసుకు పంపించండి. పంపించే రచనలు ప్రచురించడం క్షేమం.

ఇట్లు : ఎడిటర్

పాఠకులకు గమనిక

'కార్మికలోకం లేఖలు' అనే శీర్షికపై పాఠకుల స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాము. పాఠకుల అభిప్రాయాలు, సూచనలు, సలహాలను స్వీకరించడంతో పాటు వారి ఫోటో కూడా పత్రికలో ప్రచురిస్తున్నాము. కాబట్టి పత్రికలోని వ్యాసాలపై పాఠకులు స్పందించి తమ అభిప్రాయాలు నిర్వహణామండంగా రాయడం ద్వారా పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. తమ అభిప్రాయాలు తెలిపే లేఖలతో పాటు పాస్ పోర్ట్ సైజు ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నందూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ.

ఫోన్ నంబర్ : 8333013761, 9490300371

e-mail : karmikalokam@gmail.com

kseenucit@gmail.com

FORM IV (Rule 8)

UNDER PRESS AND REGISTRATION OF BOOKS ACT, 1867
STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER
PARTICULARS ABOUT MONTHLY-SHAITYA PRASTHANAM

1. Place of Publication	Hyderabad
2. Periodicity of its Publication	Monthly
3. Printer's Name	M.A. Gafoor
1 (a) Whether a citizen of India	YES
(b) If a foreigner, the country of origin	-
Address	H.No. 24-24-14, Rajaka Veedhi, Durgapuram, Vijayawada-3
4. Publisher's Name	M.A. Gafoor
1 (a) Whether a citizen of India	YES
(b) If a foreigner, the country of origin	-
Address	H.No. 24-24-14, Rajaka Veedhi, Durgapuram, Vijayawada-3
5. Editor's Name	Karusala Srinivasa Rao
Nationality	INDIAN
1(a) Whether a citizen of India	YES
(b) If a foreigner, the country of origin	-
Address	H.No. 24-24-14, Rajaka Veedhi, Durgapuram, Vijayawada-3
6. Name and addresses of owner	M.A. Gafoor
1(a) Whether a citizen of India	YES
(b) If a foreigner, the country of origin	-
Address	H.No. 24-24-14, Rajaka Veedhi, Durgapuram, Vijayawada-3

I, M.A. Gafoor, here by declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Date : 28.02.2015

Sd/ M.A. Gafoor, Publisher

సావిత్రిబాయిపూలే ఆడపిల్ల చదవు... ఆమె వెలిగించిన దీపం

ఆంగ్లేయుల పాలనలో భారత ప్రజలు అనేక రకాల ఇక్కట్లకు గురయ్యేవారు. పలు సాంఘిక దురాచారాలు ప్రబలంగా ఉండేవి. అవిద్య, బాల్య వివాహాలు, అంటరానితనం, సతీసహగమనం మొదలైన పలు సమస్యలపై ఎందరో సంస్కర్తలు గళమెత్తి ఉద్యమించారు. అటువంటి వారిలో సావిత్రిబాయి పూలే ఒకరు.

మహారాష్ట్రలో సతారా జిల్లాలోని నరుగావ్ లో 1831 జనవరి 3వ తేదీన సావిత్రి జన్మించారు. ఆమెకు ఎనిమిదేళ్ల వయస్సులోనే జ్యోతిరావు పూలేతో వివాహమైంది. జ్యోతిరావు పూలే పూర్వీకులు మహారాష్ట్రను పరిపాలిస్తున్న పీష్వా రాజులకు పూల దండలను పంపిణీ చేసేవారట. ఆ కారణంగా వారు పూలే అని గుర్తింపు పొందారు. జ్యోతిరావు పూలే సంఘసంస్కరణ కార్యక్రమాల్లో చురుకుగా పాల్గొనేవారు. వివాహమైననాటినుంచి జ్యోతిరావు తాను నేర్చుకునే ప్రతి విషయాన్ని సావిత్రిబాయికి కూడా నేర్పేవారు. సమాజంలోని అన్ని వర్గాల స్త్రీలు బానిసలుగా జీవిస్తున్నారని అర్థం చేసుకున్నారు. ఈ దుస్థితిని అంతమొందించగలిగింది ఒక్క చదువు మాత్రమేనని భావించి, స్త్రీల కోసం పాఠశాలను ఆరంభించారు. భారతదేశం మొత్తం మీద బాలికల కోసం మొదటిసారిగా ఒక పాఠశాలను స్థాపించిన ఘనత జ్యోతిరావు పూలే దంపతులకు దక్కింది. ఆ పాఠశాలలో విద్యార్థులకు పాఠాలు చెబుతూ సావిత్రిబాయి పూలే ఆదర్శ ఉపాధ్యాయినిగా గుర్తింపు పొందారు.

స్త్రీలకు విద్య నేర్పడమనేది ఆనాటి సామాజిక కట్టుబాట్ల మీద భయంకరమైన తిరుగుబాటు. ఈ చర్యవల్ల తమ మనుగడకు పునాదులు కదలిపోతాయని సనాతన వాదులు భయపడ్డారు. పూలే తండ్రిని పిలిచి పూలే దంపతులిద్దరినీ ఇంటినుంచి వెళ్లగొట్టించారు. తమ ఆశయ సాధన కోసం ఇంటినుంచి వెళ్లిపోయిన పూలే దంపతులు పూనా నగరంలో ఖాళీగా ఉన్న ఒక భవంతిలో తొలిసారిగా 1848లో మహిళల కోసం పాఠశాలను ఆరంభించారు. తొమ్మిదిమంది పిల్లలతో ఆరంభమైన ఈ బడి ఆరు నెలలు మాత్రమే కొనసాగింది. కొన్ని నెలల విరామం తరువాత మరొక భవనంలో పాఠశాలను ప్రారంభించారు. సావిత్రిబాయి పాఠాలు చెప్పడం నాటి సనాతన వాదులకు మింగుడుపడలేదు. ఒక శూద్ర మహిళ పాఠాలు చెప్పడమా అంటూ దూషించేవారు. ఇంకా

మార్చి 10 సావిత్రిబాయిపూలే వర్ధంతి సందర్భంగా

అనేక రకాలుగా అవమానాలు పాలుజేసేవారు. సావిత్రిబాయిపై వేధింపులకు దిగారు. భౌతికంగా దాడులు చేశారు. ఆమెపై బురద చల్లేవారు. రోజూ ఎదురవుతున్న వేధింపులకు విసిగిపోయిన సావిత్రిబాయి ఒక వ్యక్తి చెంపపై కొట్టింది. కొన్నాళ్లకు ఆమెలో ధైర్యం సన్నగిల్లడంతో, జ్యోతిరావు పూలే ఆమెకు ధైర్యం చెప్పారు.

ఆ సమయంలో ఆమెకు బైటినుంచి సహకారం అందింది. ఒక ముస్లిం వ్యక్తి తన ఇంటిని పాఠశాల కోసం ఇచ్చారు. మోరో విరల్, వాల్వేకర్, దియోరావు వంటి ప్రముఖులు పాఠశాల నిర్వహణకు తమ పూర్తి సహకారాన్ని అందించారు. పూలే దంపతులకు వ్యతిరేకంగా జరిగే ప్రచారాన్ని పట్టించుకోకుండా తల్లిదండ్రులు తమ ఆడపిల్లలను ఆ బడికి పంపడం ప్రారంభించారు. అలా చూస్తుండగానే బడిలో చేరే బాలికల సంఖ్య పెరగసాగింది. దాంతో మరొక మహిళా ఉపాధ్యాయురాలు అవసరమైంది. కానీ ఎవరూ ధైర్యంగా ముందుకు రాలేదు. సావిత్రిబాయి ఒక్కరే పాఠాలు బోధించేవారు. మూఢ విశ్వాసాలను పారద్రోలితే మహిళల చదువుకు ఆటంకం ఉండదని సావిత్రిబాయి భావించారు. దీనికోసం ఆమె జానపద కళారూపాలను ఎంచుకున్నారు. సాంఘిక దురాచారాలను రూపుమాపడంలో భాగంగా క్షురకులను చైతన్యవంతం చేయడంతో వారు వితంతువులకు శిరోముండనం నిరాకరించసాగారు. పూలే దంపతులు వితంతు వివాహాలను జరిపించారు. వైధవ్యం పొందిన స్త్రీలకు కలిగే సంతానం కోసం ఒక అనాథ శరణాలయాన్ని నిర్మించారు. పూలే దంపతులకు సంతానం లేకపోవడంతో కాశీబాయి అనే బ్రాహ్మణ వితంతువుకు జన్మించిన యశ్వంత అనే బాలుడిని దత్తత తీసుకున్నారు.

జ్యోతిరావు చేపట్టే సామాజిక కార్యక్రమాలన్నింటిలోనూ సావిత్రిబాయి ఆయనను వెన్నంటి ఉండేవారు. 1890లో భర్త మరణించినప్పుడు ఆయన చితికి సావిత్రిబాయి నిప్పంటించి అంత్యక్రియలు పూర్తి చేశారు. భర్త మరణం తరువాత సావిత్రిబాయి “సత్య శోధక్ సమాజ్” బాధ్యతలను నిర్వహించారు. విద్యాబోధనతోపాటు సాహితీ రంగంలోనూ సావిత్రిబాయి విశేషమైన కృషి చేశారు. నాటి సామాజిక రుగ్మతలపై రచనలు చేసింది. ఆమె రాసిన కవితలు “కావ్య పూలే” పేరిట ఒక సంకలనంగా వెలువడ్డాయి. మే సాహిత్యంలో మాతృభావం, సమతాభావం, మానవతాదృక్పథం కనిపిస్తాయి.

సావిత్రిబాయి పూలే ప్రసంగాలన్నింటినీ 1891లో “పావన్ కాశీ సుబోధ్ రత్నాకర్” అనే పేరుతో ప్రచురించారు. 1890వ దశకంలో, ప్లేగు వ్యాధిబారిన పడిన పిల్లల కోసం వైద్య శిబిరాలు నిర్వహించారు. ప్లేగు వ్యాధి సోకిన ఒక పిల్లవాడికి సేవ చేస్తుండగా ఆమెకు ఆ వ్యాధి సోకి, 1897 మార్చి 10న మరణించింది. నేడు మనం ఆమెను స్మరించుకుంటూ, నేటి బాలికలపై, మహిళలపై జరుగుతున్న హింసకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాలి. ఆ త్యాగధనులు కోరుకున్న మహిళాసాధికారతను సాధించాలి. దేశంలో మహిళల అక్షరాస్యత, సంపూర్ణంగా ఉండేలా కృషి చేయాలి.

- కె. విజయగౌరి, యుటిఎఫ్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు

శామిక

మహిళా లోకానికి

“అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవ” స్ఫూర్తితో...

హక్కులకై ఐక్యంగా ఉద్యమిద్దాం!
దోపిడి సమాజాన్ని అంతం చేద్దాం!!

శుభాకాంక్షలతో...

ఆంధ్రప్రదేశ్ అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ (సిఐటియు)

KLVol 2 A 4913

నరసూరణలు ఆపకుంటే జీవితాలు బుగ్గిపాలు
కార్మికులు అందుకనే ఐక్యమై జరిపారు సత్యాగ్రహాలు
ముందుకెళితే ఢిల్లీలా కమలనాథులకి “చీ”పురి దెబ్బలు...!!
అరెస్టులైనా లాలిలైనా తప్పవిక పోరాటాలు...

NEW DELHI

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLV 01A 1193
పుస్తకం పేరు	శ్రీ 875 లాల్ కృష్ణ శాస్త్రి గారి వ్రాసిన
కారీఖా	2818123
ముందు అడ్డు	44
వెనుక అడ్డు	44
మొత్తం పేజీలు	37
నిర్ద సైజు పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
బ్యాండ్ చేసినది	Nandhu
వరక చేసినది	Pragathi
పేజీలు పరిచూసినది	
నైండింగు చేసినది	
ప్రెస్ చేసినది	
బ్యాండ్ చేయబడింది	
శుభ్రం	No
పరిస్థితి	good